

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 32

Ljubljana, četrtek 17. junija 1993

Cena 250 SIT

Leto III

1349.

Na odlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91., člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o evidencah s področja javne varnosti

Razlašam Zakon o evidencah s področja javne varnosti, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. junija 1993.

Št. 0100-79/93

Ljubljana, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O EVIDENCAH S PODROČJA JAVNE VARNOSTI

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa in ureja zbirke osebnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: evidenc), ki jih pri opravljanju z zakonom določenih nalog s področja javne varnosti zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo organi za notranje zadeve.

2. člen

Za zbiranje, obdelovanje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov, vsebovanih v evidencah, se uporabljajo določbe zakona o varstvu osebnih podatkov (Ur. l. RS, št. 8/90 in 19/91-I), če s tem zakonom za posamezne primere ni določeno drugače.

Izvrševanje določb tega zakona spremlja in nadzoruje pristojno delovno telo Državnega zbora Republike Slovenije.

3. člen

Upravljalci evidenc, določenih s tem zakonom, je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

4. člen

Uradne osebe organov za notranje zadeve lahko uporabljajo osebne podatke, kadar izvršujejo z zakonom določene naloge in če so za to pooblašene.

Minister, pristojen za notranje zadeve, določi uradne osebe iz prejšnjega odstavka, ki so pooblašene za uporabo osebnih podatkov, in predpiše način evidentiranja uporabe in posredovanja osebnih podatkov.

5. člen

Osebnosti podatki se zbirajo neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo.

V posameznih primerih, ko so razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje ali prekršek, lahko uradne

osebe organov za notranje zadeve zbirajo osebne podatke tudi od drugih oseb, ki o tem kaj vedo, ali iz obstoječih evidenc, za katere zakon določa, da jih smejo uporabljati.

Kadar organi za notranje zadeve zbirajo podatke na način iz prejšnjega odstavka, o tem niso dolžni obvestiti posameznika, na katerega se podatki nanašajo, samo če bi to onemogočilo izvršitev z zakonom določene naloge.

II. VRSTE EVIDENC

Skupne določbe

6. člen

Za izvrševanje nalog javne varnosti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, vodi in vzdržuje:

- evidenco osumljencev kaznivih dejanj,
- evidenco osumljencev prekrškov,
- evidenco iskanih in nadzorovanih oseb,
- evidenco legitimiranih oseb,
- evidenco operativnih informacij,
- evidenco posebnih operativnih metod in sredstev,
- evidenco daktiloskopiranih in fotografiranih oseb,
- evidenco dogodkov.

7. člen

Vse evidencе iz prejšnjega člena vsebujejo naslednje skupne osebne podatke:

- ime in priimek,
- rojstne podatke (dan, mesec, leto in kraj),
- stalno ali začasno prebivališče,
- državljanstvo.

Evidenca osumljencev kaznivih dejanj

8. člen

Evidenca osumljencev kaznivih dejanj se nanaša na osebe, za katere obstaja sum, da so storile kaznivo dejanje, zaradi katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti, in jih organi za notranje zadeve ovadijo državnemu tožilstvu. Evidenca vsebuje tudi osebne podatke oseb, ki so bile s kaznivim dejanjem oškodovane.

9. člen

Evidenca osumljencev kaznivih dejanj vsebuje poleg podatkov iz 7. člena tega zakona še naslednje podatke: vzdevek ali lažno ime, družinske in premoženjske razmere, šolsko izobrazbo, poklic in zaposlitev, vpis v kazensko evidenco in podatke o kaznivem dejanju (vrsta, kraj, čas, način storitve, motiv, udeleženci in škoda).

Za oškodovance vsebuje evidenca samo podatke iz 7. člena tega zakona.

Evidenca osumljencev prekrškov

10. člen

Evidenca osumljencev prekrškov se nanaša na osebe, za katere obstaja sum, da so storile prekršek, za odkrivanje katerega so pristojni organi za notranje zadeve, zoper katere organi za notranje zadeve predlagajo uvedbo po-

stopka o prekršku. Evidenca vsebuje tudi osebne podatke oseb, ki so bile s prekrškom oškodovane.

11. člen

Evidenca osumljencev prekrškov vsebuje poleg podatkov iz 7. člena tega zakona še podatke o poklicu in zaposlitvi osumljenca, za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi dela in naloge, ki jih opravlja, ter podatke o prekršku (vrsta, kraj, čas, način storitve, motiv, udeleženci in škoda).

Za oškodovance vsebuje evidenca samo podatke iz 7. člena tega zakona.

Evidenca iskanih in nadzorovanih oseb

12. člen

Evidenca iskanih in nadzorovanih oseb se nanaša na osebe, za katerimi je razpisano iskanje na podlagi odločitve organa za notranje zadeve ali pristojnega pravosodnega organa. Nanaša se tudi na osebe, ki so jih organi za notranje zadeve ovadili državnemu tožilstvu zaradi suma dveh ali več kaznivih dejanj zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost in moralno ali družbeno in zasebno premoženje, za katera so bile obsojene na zaporno kazen najmanj enega leta, način njihovega življenja pa kaže na nevarnost ponovne storitve kaznivega dejanja.

13. člen

Evidenca iskanih in nadzorovanih oseb vsebuje podatke iz 7. in 9. člena tega zakona, evidenca nadzorovanih oseb pa tudi podatke o načinu življenja, ki kaže na nevarnost ponovne storitve kaznivega dejanja.

Evidenca legitimiranih oseb

14. člen

Evidenca legitimiranih oseb se nanaša na osebe, ki jih pooblaščené uradne osebe organov za notranje zadeve pri izvajanju z zakonom določenih nalog legitimirajo zaradi sumljivega obnašanja, ravnanja ali videza, ali ko zaradi zadrževanja na določenem kraju ali ob določenem času zbudijo pozornost pooblaščené uradne osebe.

Evidenca ne vsebuje oseb, ki so legitimirane zaradi identifikacije ali redne kontrole dokumentov v prometu, pri prehodu državne meje ali pri opravljanju drugih rednih policijskih nalog in pri tem niso podani razlogi iz prejšnjega odstavka.

15. člen

Evidenca legitimiranih oseb vsebuje poleg podatkov iz 7. člena tega zakona še podatke o razlogu, kraju in času legitimiranja.

Evidenca operativnih informacij

16. člen

Evidenca operativnih informacij vsebuje osebne podatke, ki jih organi za notranje zadeve zberejo ob zaznavi razlogov za sum storitve kaznivega dejanja ali prekrška.

17. člen

Evidenca operativnih informacij vsebuje osebne podatke iz 7. člena tega zakona ter podatke v zvezi s kaznivim dejanjem ali prekrškom (vrsta, kraj, način storitve, motiv, udeleženci in škoda).

Evidenca posebnih operativnih metod in sredstev

18. člen

Evidenca posebnih operativnih metod in sredstev se nanaša na osebe, proti katerim so bile uporabljene posebne metode in sredstva po zakonu o notranjih zadevah.

19. člen

Evidenca posebnih operativnih metod in sredstev vsebuje podatke iz 7. člena tega zakona in številko odločbe sodišča oziroma številko pisnega dovoljenja ministra, pristojnega za notranje zadeve.

Evidenca daktiloskopiranih in fotografiranih oseb

20. člen

Evidenca daktiloskopiranih in fotografiranih oseb se nanaša na osebe, ki jih pooblaščené uradne osebe organov za notranje zadeve daktiloskopirajo ali fotografirajo v skladu z zakonom.

21. člen

Evidenca daktiloskopiranih in fotografiranih oseb vsebuje poleg osebnih podatkov iz 7. člena tega zakona še prstne odtise in odtise dlani, tropozno fotografijo ter kraj, čas in razlog daktiloskopiranja ali fotografiranja.

Evidenca dogodkov

22. člen

Evidenca dogodkov se nanaša na osebe, ki jih pooblaščené uradne osebe organov za notranje zadeve obravnavajo kot udeležence dogodkov (npr.: naravne in druge nesreče, onesnaževanje okolja, pogrešane osebe, požari, samomori).

23. člen

Evidenca dogodkov vsebuje poleg podatkov iz 7. člena tega zakona še podatke o dogodku (vrsta, kraj, čas, udeleženci in škoda).

Pravice posameznika

24. člen

Posameznik ima pravico seznaniti se z zbranimi osebnimi podatki, ki se nanašajo nanj, vsebovanimi v evidencah, ki so urejene s tem zakonom.

Pri evidencah iz tretje, četrte, sedme in osme alinee 6. člena tega zakona ima posameznik pravico iz prejšnjega odstavka takoj po vzpostavitvi evidence. Pri evidencah iz prve, druge, pete ali šeste alinee 6. člena tega zakona ima to pravico po uvedbi kazenskega postopka ali postopka o prekršku, kolikor ta ni uveden, pa najkasneje po zastaranju pregona.

Shranjevanje podatkov

25. člen

Podatki iz evidenc se shranjujejo:

- pri evidencah iz prve, druge, pete ali šeste alinee 6. člena tega zakona do pravnomočne odločitve pristojnega organa, kolikor te ni, pa do zastaranja pregona;
- pri evidenci iz tretje alinee 6. člena tega zakona, dokler trajajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno iskanje oziroma nadzor, vendar pri iskanju oseb najdalj do zastaranja pregona, pri nadziranih osebah pa najdalj pet let od zadnje prestane kazni;

- pri evidenci iz četrte alinee 6. člena tega zakona šest mesecev;
- pri evidenci iz sedme alinee 6. člena tega zakona do izbrisa obsodbe;
- pri evidenci iz osme alinee 6. člena tega zakona eno leto.

Po preteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo. Dostop do arhiviranih podatkov je dopusten na podlagi pisne odločitve ministra, pristojnega za notranje zadeve, organa iz drugega odstavka 2. člena tega zakona ali na zahtevo posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Upravljalec uskladi vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje obstoječih evidenc ter zbiranje, obdelavo, shranjevanje, posredovanje in uporabo osebnih podatkov, vsebovanih v njih, z določbami tega zakona v dveh mesecih od dneva njegove uveljavitve.

27. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 212-01/91-1/3

Ljubljana, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1350.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o gospodarskih javnih službah

Razglasjam Zakon o gospodarskih javnih službah, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. junija 1993.

Št. 0100-80/93

Ljubljana, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽBAH

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(gospodarske javne službe)

Ta zakon določa način in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb.

Z gospodarskimi javnimi službami se zagotavljajo materialne javne dobrine (v nadaljnjem besedilu: javne dobrine) kot proizvodi in storitve, katerih trajno in nemo-teno proizvajanje v javnem interesu zagotavlja Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: republika) oziroma občina ali druga lokalna skupnost (v nadaljnjem besedilu: lokalna skupnost) zaradi zadovoljevanja javnih potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu.

2. člen

(zagotavljanje javnih dobrin)

Gospodarske javne službe se določijo z zakoni s področja energetike, prometa in zvez, komunalnega in vodnega gospodarstva in gospodarjenja z drugimi vrstami naravnega bogastva, varstva okolja ter z zakoni, ki urejajo druga področja gospodarske infrastrukture.

Pri zagotavljanju javnih dobrin je pridobivanje dobička podrejeno zadovoljevanju javnih potreb.

3. člen

(vrste gospodarskih javnih služb)

Gospodarske javne službe so republiške ali lokalne in so lahko obvezne ali izbirne. Obvezna gospodarska javna služba se določi z zakonom.

Način opravljanja republiške gospodarske javne službe predpiše Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) z uredbo, lokalna skupnost pa z odlokom tako, da je zagotovljeno njihovo izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov.

Tehnični, oskrbovalni, stroškovni, organizacijski in drugi standardi ter normativi za opravljanje gospodarskih javnih služb se urejajo s predpisi pristojnih ministrov.

4. člen

(uporaba zakona v drugih primerih)

Na podlagi pooblastila iz zakona lahko Vlada z uredbo, lokalna skupnost pa z odlokom predpiše, da se poleg proizvodov in storitev iz drugega odstavka 1. člena tega zakona zagotavljajo še drugi proizvodi in storitve na način in v oblikah, ki jih ta zakon določa za gospodarske javne službe, kadar:

- so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje nalog iz njene pristojnosti,
- so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje gospodarskih, socialnih ali ekoloških funkcij države oziroma lokalne skupnosti,
- republika ali lokalna skupnost prevzame subsidiarno sanacijsko odgovornost.

5. člen

(uporaba javnih dobrin)

Javne dobrine so pod enakimi z zakonom ali odlokom lokalne skupnosti določenimi pogoji dostopne vsakomur.

Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z obveznimi gospodarskimi javnimi službami, je obvezna, če zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis za posamezne primere ne določa drugače.

Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z izbirnimi gospodarskimi javnimi službami, ni obvezna, če zakon ali odlok lokalne skupnosti za posamezne primere ne določa drugače.

6. člen

(oblike zagotavljanja javnih služb)

Republika oziroma lokalna skupnost zagotavlja gospodarske javne službe skladno s 7. členom tega zakona v naslednjih oblikah:

- v režijskem obratu, kadar bi bilo zaradi majhnega

obsega ali značilnosti službe neekonomično ali neracionalno ustanoviti javno podjetje ali podeliti koncesijo,

– v javnem gospodarskem zavodu, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb, ki jih zaradi njihove narave ni mogoče opravljati kot profitne oziroma če to ni njihov cilj,

– v javnem podjetju, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb večjega obsega ali kadar to narekuje narava monopolne dejavnosti, ki je določena kot gospodarska javna služba, gre pa za dejavnost, ki jo je mogoče opravljati kot profitno,

– z dajanjem koncesij osebam zasebnega prava,

– z vlaganjem javnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava, kadar je takšna oblika primernejša od oblik iz prejšnjih alinej.

Gospodarski javni zavodi in javna podjetja morajo izdelati program za obvladovanje kakovosti poslovanja, ki ga sprejme ustanovitelj.

Koncesionar ali oseba zasebnega prava, ki posluje z javnim kapitalnim vložkom v zadevah izvajanja gospodarske javne službe, posluje v skladu z načinom, predpisanim za opravljanje javne službe.

7. člen

(način opravljanja)

S predpisom iz drugega odstavka 3. člena tega zakona se za posamezno gospodarsko javno službo določi:

– organizacijska in prostorska zasnova njihovega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev (v režijskem obratu, javnem gospodarskem zavodu, javnem podjetju, na podlagi koncesije ali javnih kapitalskih vložkov),

– vrsta in obseg javnih dobrin ter njihova prostorska razporeditev,

– pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,

– pravice in obveznosti uporabnikov,

– viri financiranja gospodarskih javnih služb in način njihovega oblikovanja,

– vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe, ki so lastnina republike ali lokalne skupnosti ter del javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa,

– drugi elementi pomembni za opravljanje in razvoj gospodarske javne službe.

8. člen

(financiranje)

Gospodarske javne službe se financirajo s ceno javnih dobrin, iz proračunskih sredstev in iz drugih virov, določenih z zakonom ali odlokom lokalne skupnosti.

Republika zagotavlja sredstva iz proračuna za financiranje republiških gospodarskih javnih služb, lokalna skupnost pa za financiranje izbirnih lokalnih javnih služb. Proračunsko financiranje obveznih lokalnih gospodarskih služb se razmeji med republiko in lokalno skupnostjo na način, ki ga določa zakon.

9. člen

(raba objektov in naprav)

Objekti in naprave, namenjeni za izvajanje obveznih gospodarskih javnih služb, ki so določeni kot javno dobro, se lahko uporabljajo samo na način in pod pogoji, določenimi z zakonom.

Lokalna skupnost lahko predpiše pogoje in način javne, posebne in podrejene rabe objektov in naprav, namenjenih za izvrševanje lokalnih gospodarskih javnih služb.

Z uporabo objektov in naprav, namenjenih za izvajanje gospodarskih javnih služb, ali s pogoji za njihovo rabo

se ne sme omejevati osnovni namen objekta ali naprave, razen če to zahteva ohranitev njegove substance.

10. člen

(subsidiarna uporaba zakona)

Določbe tega zakona se uporabljajo, če s posebnim zakonom posamezna vprašanja niso drugače urejena.

II. STROKOVNOTEHNIČNE IN RAZVOJNE NALOGE

11. člen

(način izvajanja)

Strokovnotehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju gospodarskih javnih služb opravljajo direktije, ki se ustanovijo po zakonu, ki ureja upravo, ali neposredno ministrstva oziroma ustrezne službe ali organi lokalnih skupnosti.

12. člen

(vrste nalog)

Strokovnotehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju gospodarskih javnih služb so naloge, ki se nanašajo zlasti na:

– razvoj, načrtovanje in pospeševanje gospodarskih javnih služb,

– investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje gospodarskih javnih služb,

– postopke ustanavljanja in organiziranja javnih podjetij, javnih gospodarskih zavodov in režijskih obratov,

– postopke podeljevanja koncesij in izbire koncesionarjev,

– strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb,

– financiranje gospodarskih javnih služb,

– določanje pogojev in dajanje soglasij k dovoljenjem za posege v prostor in okolje, če ti zadevajo infrastrukturne objekte in naprave gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce gospodarskih javnih služb,

– dajanje predpisanih dovoljenj za priključitev na infrastrukturne objekte in naprave gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce gospodarskih javnih služb.

Naloge iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka se lahko poveri za to usposobljeni organizaciji ali podjetju.

13. člen

(prenos v izvajanje)

Kadar to narekujejo razlogi racionalnosti in ekonomičnosti, lahko Vlada ustanovi javni holding za področje posamezne ali večih gospodarskih javnih služb.

V primeru iz prejšnjega odstavka se lahko prenese v izvajanje holdingu posamezne strokovnotehnične, organizacijske in razvojne naloge, ki se nanašajo zlasti na:

– financiranje in investiranje na področju gospodarskih javnih služb,

– ustanoviteljstvo javnih podjetij in javnih gospodarskih zavodov, izjemoma pa tudi drugih državnih podjetij,

– upravljanje podjetij in zavodov, povezanih v holding ter usklajevanje njihovih razvojnih programov,

– razvojne projekte ter strokovno in poslovno povezovanje izvajalcev gospodarskih javnih služb.

Holding pridobiva sredstva iz:

– sredstev, ki se prenesejo nanj na podlagi lastninskega preoblikovanja in privatizacije,

- sredstev, ki jih ustvari s prodajo vrednostnih papirjev.
 - sredstev, ki se ustvarijo z dobičkom javnih gospodarskih zavodov, z udeležbo v dobičku javnih podjetij, z drugimi sredstvi vlaganja kapitala in s plačili za koncesije za gospodarske javne službe,
 - sredstev dotacij, donacij in posojil domačih in tujih oseb, tujih držav in mednarodnih finančnih ustanov,
 - sredstev, ustvarjenih z lastnim poslovanjem,
 - sredstev proračuna in drugih sredstev za financiranje gospodarskih javnih služb.
- Holding lahko ustanovi tudi lokalna skupnost, kadar gre za lokalne gospodarske javne službe.

III. VARSTVO UPORABNIKOV JAVNIH DOBRIN

14. člen (ustanovitev telesa)

Republika in lokalne skupnosti ustanovijo telesa za varstvo uporabnikov javnih dobrin, sestavljena iz njihovih predstavnikov.

Telesa iz prejšnjega odstavka se ustanovijo za posamezno ali za več gospodarskih javnih služb.

15. člen (način dela)

Telesa iz prejšnjega člena dajejo pripombe in predloge v zvezi z izvajanjem gospodarskih javnih služb pristojnim organom republike in lokalnih skupnosti, ki so jih dolžni o svojih stališčih in ukrepih obvestiti.

Sestavo, delovno področje ter podrobnejše pristojnosti in pravice telesa iz prejšnjega odstavka določi akt o njegovi ustanovitvi, s katerim se določi tudi organ, ki opravlja zanj administrativno strokovna opravila.

16. člen (dolžnost sklenitve pogodbe)

V primeru kršitve dolžnosti sklenitve pogodbe s strani izvajalca gospodarske javne službe, lahko uporabnik od pristojnega organa republike ali lokalne skupnosti zahteva izdajo odločbe, s katero naj ta odloči o njegovi pravici, za katero meni, da je kršena, in naloži izvajalcu ustrezno ravnanje.

IV. IZVAJANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

1. Režijski obrat

17. člen (status)

Režijski obrat se organizira kot nesamostojen ali kot samostojen režijski obrat po predpisih, ki urejajo upravo oziroma službe lokalnih skupnosti.

Režijski obrat ni pravna oseba.

2. Javni gospodarski zavod

18. člen (ustanovitev)

Vlada ali lokalna skupnost ustanovi javni gospodarski zavod za opravljanje ene ali večih gospodarskih dejavnosti, kadar se v celoti izvajajo kot neprofitne, njihovo izvajanje pa zahteva samostojno organizacijo izven uprave ali lokalnih služb.

Soustanovitelji javnega gospodarskega zavoda so lahko tudi druge pravne in fizične osebe, vendar njihovi ustanoviteljski deleži skupaj ne smejo presegati 49%.

19. člen (status)

Javni gospodarski zavod je pravna oseba, če ni z aktom o ustanovitvi določeno drugače.

Če javni gospodarski zavod ni pravna oseba, izvršuje pooblastila v pravnem prometu, ki jih ima na podlagi akta o ustanovitvi, v imenu in za račun ustanovitelja.

20. člen (akt o ustanovitvi)

Javni gospodarski zavod se ustanovi z aktom o ustanovitvi, s katerim se določijo zlasti:

- ime in sedež ustanovitelja,
- firma in sedež zavoda,
- pravice, obveznosti in odgovornosti zavoda v pravnem prometu,
- dejavnost zavoda,
- sredstva za ustanovitev in začetek dela zavoda in način njihove zagotovitve,
- viri, način in pogoji financiranja dela zavoda,
- pravice in obveznosti ustanovitelja do opravljanja dejavnosti in upravljanja zavoda ter odgovornosti za njegove obveznosti,
- organ, ki zastopa ustanovitelja v razmerju do zavoda,
- rok za sprejetje statuta in imenovanje upravnega odbora ter oseba, ki bo opravljala zadeve začasnega poslovanja ter njena pooblastila,
- organizacijske enote zavoda in njihova pooblastila v pravnem prometu,
- razmerja zavoda oziroma njegovih delov do uporabnikov,
- druge medsebojne pravice in obveznosti ustanovitelja in zavoda.

Akt o ustanovitvi vsebuje tudi naloge, ki jih skladno s sedmo in osmo alineo prvega odstavka 12. člena tega zakona izvaja javni gospodarski zavod kot javno pooblastilo.

Če ustanovi javni gospodarski zavod več lokalnih skupnosti, se z aktom o ustanovitvi uredijo tudi njihove medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti.

Če so soustanovitelji javnega gospodarskega zavoda tudi osebe zasebnega prava, se medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti vseh ustanoviteljev uredijo s pogodbo.

21. člen (pravice ustanovitelja)

Ustanovitelj javnega gospodarskega zavoda:

- določi posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- daje soglasje k statutu zavoda in njegovim statutnim spremembam,
- daje soglasje k notranji organizaciji zavoda ter številu in vrsti delovnih mest,
- daje soglasje k programom dela zavoda,
- daje soglasje k najemanju posojil, ki niso predvidena ali presegajo določen znesek,
- odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin,
- daje soglasje k izbiri podizvajalcev in pogodbam z njimi,
- sprejme poslovno poročilo, obračune in zaključni račun zavoda.

22. člen
(direktor)

Poslovanje in delo javnega gospodarskega zavoda vodi direktor.

Direktorja imenuje in razrešuje ustanovitelj zavoda, če ni z aktom o ustanovitvi za to pooblaščen upravni odbor, in sicer na podlagi javnega razpisa ter pod pogoji, na način in po postopku, določenim s statutom. S statutom se določijo tudi pravice, obveznosti in odgovornost direktorja. Direktor se imenuje za štiri leta, ista oseba pa je lahko po preteku mandata ponovno imenovana.

Spore v zvezi z imenovanjem in razrešitvijo direktorja rešuje sodišče, pristojno za upravne spore.

23. člen
(upravni odbor)

Javni gospodarski zavod upravlja upravni odbor.

Sestava, način imenovanja oziroma izvolitve članov, trajanje mandata in pristojnosti organa upravljanja se določijo s statutom zavoda, pri čemer ustanovitelj imenuje v upravni odbor najmanj polovico članov.

24. člen
(uporaba predpisov o zavodih)

Za vprašanja, ki se nanašajo na ustanovitev javnega gospodarskega zavoda, na njegovo ime in sedež, dejavnost, splošne akte, organizacijo, sredstva za delo in odgovornost za obveznosti, nadzor, statusne spremembe, povezovanje ter na prenehanje zavoda in na njegov vpis v sodni register se uporabljajo določbe zakona, ki ureja statusna vprašanja zavodov.

3. Javno podjetje

25. člen
(ustanovitev)

Javno podjetje ustanovi Vlada oziroma lokalna skupnost kot podjetje v lasti republike ali lokalne skupnosti ali pa se ustanovi kot podjetje z vložki zasebnega kapitala, če to ni v nasprotju z javnim interesom, zaradi katerega je ustanovljeno.

26. člen
(pravice ustanovitelja)

Ustanovitelj javnega podjetja:

- določi posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin,
- sprejme poslovno poročilo, obračune in zaključni račun podjetja.

27. člen
(direktor)

Poslovanje in delo javnega podjetja vodi direktor.

Direktorja imenuje in razrešuje ustanovitelj javnega podjetja na podlagi javnega razpisa pod pogoji, na način in po postopku, določenim s statutom. S statutom se določijo tudi pravice, obveznosti in odgovornost direktorja.

Direktorja se imenuje za štiri leta, ista oseba pa je lahko po preteku mandata ponovno imenovana.

Spore v zvezi z imenovanjem in razrešitvijo direktorja rešuje sodišče, pristojno za upravne spore.

28. člen
(uporaba predpisov o družbah)

Za vsa vprašanja, ki se nanašajo na položaj javnega podjetja, se uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj podje-

tij oziroma gospodarskih družb, če s tem ali drugim zakonom niso urejena drugače.

4. Koncesionirana gospodarska javna služba

a) Nosilci

29. člen
(način opravljanja)

Koncesionirano gospodarsko javno službo opravlja koncesionar v svojem imenu in za svoj račun na podlagi pooblastila koncedenta.

Opravljanje gospodarske javne službe kot javne službe v režiji ne izključuje dajanja koncesij.

Zakon ali odlok lokalne skupnosti lahko določi primere, ko opravljanje določene dejavnosti kot koncesionirane gospodarske javne službe ni mogoče.

30. člen
(koncesionar)

Koncesionar je lahko fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesionirane gospodarske javne službe.

Koncesionar je lahko tudi tuja oseba, če zakon ne določa drugače.

31. člen
(koncedent)

Koncedent je republika ali lokalna skupnost, odvisno od vrste gospodarske javne službe.

Po pooblastilu republike ali lokalne skupnosti so lahko koncedenti tudi njuni organi in organizacije.

b) Koncesijski akt

32. člen
(namen in vrste)

S koncesijskim aktom se določi predmet in pogoje opravljanja gospodarske javne službe za posamezno koncesijo.

Koncesijski akt je predpis Vlade ali odlok lokalne skupnosti.

S koncesijskim aktom se lahko da koncesionarju javno pooblastilo, če tako določa zakon.

33. člen
(vsebina)

Koncesijski akt vsebuje:

- dejavnosti ali zadeve, ki so predmet gospodarske javne službe,
- območje izvajanja gospodarske javne službe, uporabnike ter razmerja do uporabnikov,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
- morebitna javna pooblastila koncesionarju,
- splošne pogoje za izvajanje gospodarske javne službe in za uporabo javnih dobrin, ki se z njo zagotavljajo,
- vrsto in obseg monopola ali način njegovega preprečevanja,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- vire financiranja gospodarske javne službe,
- način plačila koncesionarja ali način plačila odškodnine za izvrševanje gospodarske javne službe oziroma varščine,
- nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe,
- prenehanje koncesijskega razmerja,
- organ, ki opravi izbor koncesionarja,
- organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe,

– druge sestavine, potrebne za določitev in izvajanje gospodarske javne službe.

34. člen

(vloga o zainteresiranosti)

Če oseba zasebnega prava z vlogo, naslovljeno na koncedenta, izrazi zainteresiranost za opravljanje določene dejavnosti kot koncesionirane gospodarske javne službe, mora koncedent v roku 60 dni od dneva, ko je vlogo prejel, pričeti postopek za izdajo koncesijskega akta, razen v primerih:

- če je koncedent koncesijo že podelil v skladu z zakonom,
- če zakon ali odlok lokalne skupnosti določa drug način izvajanja gospodarske javne službe.

Vloga o zainteresiranosti mora vsebovati vse elemente, potrebne za določitev vsebine koncesijskega akta.

35. člen

(neposredni prenos)

Posamezno lokalno gospodarsko javno službo lahko lokalna skupnost z odlokom neposredno prenese v opravljanje zasebnim, zadržnim ali drugim organizacijskim oblikam uporabnikov javnih dobrin, kadar to narekuje lokacijska pogojenost ali če to narekuje potrebe lokalnega prebivalstva.

Gospodarsko javno službo iz prejšnjega odstavka lahko opravlja organizacijska oblika iz prejšnjega odstavka sama ali druga pravna ali fizična oseba, če so izpolnjeni vsi predpisani tehnični, sanitarni in drugi standardi in normativi.

c) Pridobivanje koncesionarjev

36. člen

(javni razpis)

Koncesionarje pridobiva koncedent na podlagi javnega razpisa.

Podlaga za javni razpis je koncesijski akt, s katerim se določita tudi oblika in postopek javnega razpisa.

S predpisom iz drugega odstavka 3. člena tega zakona se lahko določi primere, ko se izbira opravi brez javnega razpisa.

Javni razpis se objavi v uradnem glasilu Republike Slovenije.

37. člen

(izbira)

O izbiri koncesionarja odloči koncedent z upravno odločbo.

V postopku iz prejšnjega odstavka imajo vsi kandidati, ki so sodelovali v postopku javnega razpisa, položaj stranke.

38. člen

(obveznost postopka)

Če se na podlagi vloge o zainteresiranosti izda koncesijski akt, je koncedent dolžan v roku 60 dni od dneva izdaje akta začeti s postopkom javnega razpisa.

č) Koncesijska pogodba

39. člen

(namen, vsebina in oblika)

S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem koncesionirane gospodarske javne službe, zlasti pa:

- način in roke plačil in morebitne varščine,
- razmerja v zvezi s sredstvi, ki jih vloži koncedent,

– dolžnost koncesionarja poročati koncedentu o vseh dejstvih in pojavih, ki utegnejo vplivati na izvajanje javne službe na način in pod pogoji, določenimi v koncesijskem aktu,

– način finančnega in strokovnega nadzora s strani koncedenta,

– pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja javne službe,

– medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem javne službe,

– razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,

– način spreminjanja koncesijske pogodbe,

– prenehanje koncesijske pogodbe in njeno morebitno podaljšanje,

– prenos objektov in naprav (odkup koncesije) in morebitno restitucijo po prenehanju koncesije.

V primeru neskladja med določbami koncesijskega akta in določbami koncesijske pogodbe veljajo določbe koncesijskega akta.

Koncesijska pogodba mora biti sklenjena v pisni obliki, sicer nima pravnega učinka.

40. člen

(reševanje sporov)

Če pride pri izvajanju koncesijske pogodbe do spora med koncedentom in koncesionarjem, odloča o sporu redno sodišče.

d) Prenehanje koncesijskega razmerja

41. člen

(način prenehanja)

Razmerje med koncedentom in koncesionarjem preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odkupom koncesije,
- z odvzemom koncesije,
- s prevzgom koncesionirane gospodarske javne službe v režijo.

42. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

- po preteku časa, za katerega je bila sklenjena,
- z odpovedjo, če je sklenjena za nedoločen čas,
- z razdrtjem.

Razlogi in pogoji za razdrtje, odpovedni rok in druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi ali razdrtju pogodbe se določijo v koncesijski pogodbi.

43. člen

(odkup koncesije)

Z odkupom koncesije preneha koncesijsko razmerje tako, da koncesionar preneha opravljati javno službo, ki je predmet koncesije, koncedent pa v določenem obsegu prevzame objekte in naprave, ki jih je koncesionar zgradil ali drugače pridobil za namen izvajanja koncesionirane gospodarske javne službe.

Odkup koncesije je možen samo, če je izrecno predviden v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi, s katero se določijo tudi način, obseg in pogoji odkupa.

Ne glede na prejšnji odstavek je odkup lahko tudi prisilen. Za prisilen odkup koncesije se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo razlastitev. Ob prisilnem odkupu je koncedent dolžan plačati koncesionarju odškodnino, ki se določa po predpisih o razlastitvi.

44. člen
(*odvzem koncesije*)

Koncesident lahko odvzame koncesijo koncesionarju:

- če ne začne z opravljanjem koncesionirane gospodarske javne službe v za to določenem roku,
- če je v javnem interesu, da se dejavnost preneha izvajati kot gospodarska javna služba ali kot koncesionirana gospodarska javna služba.

Pogoji odvzema koncesije se določijo v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi.

V primeru odvzema koncesije po drugi alineji prvega odstavka tega člena se za odškodnino koncesionarju uporabljajo določbe tretjega odstavka prejšnjega člena.

45. člen
(*prevzem koncesije*)

Koncesident lahko prevzame koncesionirano gospodarsko javno službo v režijo.

Pogoji in način prevzema se določijo v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi.

e) **Prenos koncesije**

46. člen
(*pogoji za koncesionarja*)

Opravljanje koncesionirane gospodarske javne službe, lahko koncesionar prenese na drugo osebo samo, če je prenos predviden v koncesijski pogodbi in v predvidenem obsegu. V nasprotnem primeru je prenos možen samo z dovoljenjem koncedenta.

47. člen
(*pogoji za koncedenta*)

Koncesident lahko v celoti ali delno prenese opravljanje koncesionirane gospodarske javne službe samo v primerih, določenih s tem zakonom ali zaradi razlogov, določenih v koncesijski pogodbi, drugače pa samo s soglasjem koncesionarja.

f) **Obvezna koncesija**

48. člen
(*način določitve*)

Z zakonom se lahko določi, da morajo posamezno storitev, ki se opravlja kot gospodarska javna služba, opravljati določene osebe zasebnega prava kot obvezen del svoje dejavnosti (obvezna koncesija).

Z zakonom se določijo tudi način in pogoji opravljanja obvezne koncesije, ki ne smejo ovirati koncesionarjeve redne dejavnosti ali iti na njegov račun.

49. člen
(*naložitev*)

Obvezna koncesija se naloži z upravno odločbo, za njeno opravljanje pa koncedent in koncesionar skleneta koncesijsko pogodbo po določbah tega zakona.

g) **Višja sila**

50. člen
(*dolžnosti in pravice koncesionarja*)

Koncesionar mora v okviru objektivnih možnosti opravljati koncesionirano gospodarsko javno službo tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile.

V primeru iz prejšnjega odstavka ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so

nastali zaradi opravljanja koncesionirane gospodarske javne službe v nepredvidljivih okoliščinah.

h) **Odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih**

51. člen
(*odgovornost za škodo*)

Koncesionar je v skladu z zakonom odgovoren za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ljudje uporabnikom ali drugim osebam.

52. člen
(*začasen prevzem*)

Če koncesionar v primerih, ki so posledica ravnanja pri njem zaposlenih ljudi, ne zagotovi opravljanja koncesionirane gospodarske javne službe, lahko njeno opravljanje začasno zagotovi koncedent s prevzemom javne službe v režijo ali na drug način, določen v koncesijski pogodbi.

i) **Odgovornost koncedenta za ravnanje koncesionarja**

53. člen
(*vrsta odgovornosti*)

Koncesident subsidiarno odgovarja za škodo, ki jo pri opravljanju koncesionirane gospodarske javne službe povzroči koncesionar uporabnikom ali drugim osebam, če s koncesijsko pogodbo ni dogovorjena drugačna vrsta odgovornosti.

V. **ZAGOTAVLJANJE JAVNIH DOBRIN Z JAVNIM KAPITALOM**

54. člen
(*namen*)

Javne dobrine lahko republika ali lokalna skupnost (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) skladno s 6. in 7. členom tega zakona zagotavlja z vlaganjem javnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava.

Za vloženi javni kapital po prejšnjem odstavku se štejejo denar, stvari in vrednostni papirji.

55. člen
(*odločitev o vlaganju in razpis*)

Odločitev o vlaganju javnega kapitala sprejme vlagatelj ali organ, ki ga vlagatelj za to pooblasti.

Na podlagi sprejete odločitve o vlaganju javnega kapitala se izvede javni razpis za pridobivanje zainteresiranih oseb zasebnega prava.

Obliko in postopek javnega razpisa določi vlagatelj, če zakon ne določa drugače.

56. člen
(*vloga o zainteresiranosti*)

Odločitev o vlaganju javnega kapitala lahko vlagatelj sprejme tudi na podlagi prejete vloge zainteresirane osebe zasebnega prava.

V primeru iz prejšnjega odstavka mora vlagatelj pred sprejemom odločitve o vlaganju javnega kapitala namero objaviti v uradnem glasilu Republike Slovenije in v objavi določiti rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni, za vložitev vlog drugih zainteresiranih oseb.

57. člen
(*izbira*)

O izbiri osebe zasebnega prava na podlagi javnega razpisa ter o izbiri na podlagi vloge o zainteresiranosti

odloči vlagatelj ali od njega pooblaščen organ z upravno odločbo.

V postopku izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka imajo vse osebe, ki so sodelovale v javnem razpisu ali so vložile vloge o zainteresiranosti, položaj stranke.

58. člen

(pogodba o vlaganju)

Vlagatelj ali organ, ki ga vlagatelj pooblasti, sklene z izbrano osebo pogodbo o vlaganju javnega kapitala.

Pogodba iz prejšnjega odstavka mora biti sklenjena v pisni obliki in mora poleg splošnih pogodbenih sestavin vsebovati zlasti tudi določbe o:

- vrsti in višini vloženega javnega kapitala,
- obliki in načinu vlaganja,
- namenu vlaganja,
- obdobju, za katero se javni kapital vlaga,
- načinu vračila ali odkupa vloženega javnega kapitala,
- pravicah in obveznostih glede objektov, zgrajenih z javnim kapitalom,
- pravicah in obveznostih vlagatelja do vloženega javnega kapitala in upravljanja,
- pravicah in obveznostih osebe zasebnega prava do uporabe in razpolaganja z vloženim javnim kapitalom,
- vrsti in pogojih zagotavljanja in uporabe javnih dobrin,
- času (trajanju) obveznosti zagotavljanja javnih dobrin,
- razmerjih osebe zasebnega prava do uporabnikov javnih dobrin,
- pogodbenih kaznih ter razlogih za odpoved, razvezo in razdrtje pogodbe ter pravicah in obveznostih pogodbenih strank v takšnih primerih.

VI. FINANCIRANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

59. člen

(cena proizvoda ali storitve)

Za uporabo javnih dobrin, ki so glede na posameznega uporabnika ali glede na določljive skupine uporabnikov izmerljive, plačujejo uporabniki ceno proizvoda ali storitve, ki je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila.

Cene se oblikujejo in določajo na način in po postopku, ki ga določa zakon ali odlok lokalne skupnosti v skladu z zakonom.

Cene se lahko določijo diferencirano po kategoriji uporabnikov in količini porabljenih ali nujenih javnih dobrin ter rednosti njihove uporabe.

Cene se lahko subvencionirajo. Z aktom, s katerim se odloči o subvencioniranju cene, se določita tudi višina in vir subvencij. Subvencije so lahko diferencirane po kategorijah uporabnikov in količini porabljenih ali nujenih javnih dobrin.

60. člen

(proračunsko financiranje)

Iz sredstev proračuna se financirajo gospodarske javne službe, s katerimi se zagotavljajo javne dobrine, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva. V proračunu se zagotavljajo tudi sredstva za subvencije iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

61. člen

(lokalni davek)

Lokalna skupnost lahko za financiranje lokalnih gospodarskih javnih služb predpiše davek v skladu s predpi-

si, ki urejajo financiranje javne porabe in nalog lokalnih skupnosti.

62. člen

(prihodek izvajalcev)

Prihodki javnega gospodarskega zavoda, javnega podjetja, koncesionarja ali osebe zasebnega prava iz 54. člena tega zakona, ki izvirajo iz opravljanja gospodarske javne službe oziroma iz zagotavljanja javnih dobrin, se določijo z aktom o ustanovitvi javnega zavoda oziroma javnega podjetja, s koncesijskim aktom ali s pogodbo o vlaganju javnega kapitala.

63. člen

(posojila)

Infrastrukturni objekti gospodarskih javnih služb se lahko financirajo iz sredstev, dobljenih s kratkoročnimi ali dolgoročnimi posojili. Posojila najamejo v skladu z zakonom republika ali lokalne skupnosti glede na vrsto gospodarske javne službe.

64. člen

(tuja vlaganja)

Pod pogoji, ki jih določa zakon, se lahko sredstva za investicijsko izgradnjo objektov in naprav, namenjenih za opravljanje gospodarskih javnih služb, pridobivajo tudi iz sredstev vlaganj tujih oseb in iz sredstev tujih in mednarodnih posojil.

65. člen

(voucher)

Republika in lokalne skupnosti lahko dajo uporabnikom javnih dobrin bone (voucher), s katerimi na podlagi lastne izbire plačujejo javne dobrine.

VII. RAČUNOVODSTVO IN REVIDIRANJE IZVAJALCEV GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

66. člen

(računovodstvo)

Režijski obrat ločeno vodi računovodsko evidenco, ki omogoča obračun stroškov, odhodkov in prihodkov po načelih, ki veljajo za gospodarske družbe.

Javni gospodarski zavod in javno podjetje vodita računovodstvo po določilih zakona, ki ureja gospodarske družbe.

Koncesionar in oseba zasebnega prava iz 54. člena tega zakona za dejavnost, ki je javna gospodarska služba, ločeno vodita računovodstvo po določilih zakona, ki ureja gospodarske družbe.

Dotacije in subvencije iz proračuna se štejejo za prihodek oseb iz prejšnjega odstavka.

Pri obračunu amortizacije za osnovna sredstva, za nabavo katerih so bila pridobljena sredstva iz proračuna, se njihova nabavna vrednost zmanjša za višino prejetih proračunskih sredstev.

67. člen

(revidiranje)

Pravne osebe, ki opravljajo dejavnost gospodarskih javnih služb, morajo imeti revidirane letne računovodske izkaze v skladu z zakonom. Pri reviziji se ugotavlja tudi namenskost, učinkovitost in racionalnost uporabe proračunskih sredstev.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

68. člen
(določitev javnih služb)

Do določitve gospodarskih javnih služb z zakoni iz 2. člena tega zakona se za gospodarske javne službe štejejo:

- dejavnosti, ki so z zakonom ali z odlokom skupščine občine ali Mesta Ljubljane določene kot dejavnosti posebnega družbenega pomena na področjih materialne infrastrukture;
- zadeve posebnega družbenega pomena s področij materialne infrastrukture, ki se opravljajo v okviru gospodarskih dejavnosti;
- druge dejavnosti oziroma zadeve katerih financiranja in oblikovanje cen je potekalo preko sistema samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje oziroma sistema financiranja javne porabe.

69. člen
(lastninjenje podjetij)

Obstoječa javna in druga podjetja ter organizacije, ki opravljajo dejavnosti oziroma zadeve iz prejšnjega člena kot pretežno dejavnost, postanejo lastnina republike, občine ali Mesta Ljubljane v obsegu, ki ustreza vrednosti deleža družbenega kapitala, ki je bil pridobljen v okviru financiranja prek sistema samoupravnih interesnih skupnosti oziroma sistema financiranja javne porabe. V ostalem delu se lastninijo po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij. Dejavnost je pretežna, če je delež družbenega kapitala iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona večji od 50 %.

Podjetja ali organizacije, ki opravljajo dejavnosti oziroma zadeve iz prejšnjega člena kot eno od svojih dejavnosti ali kot del svoje dejavnosti z nepretežnim deležem družbenega kapitala, ki je bil pridobljen v okviru financiranja prek sistema samoupravnih interesnih skupnosti oziroma sistema financiranja javne porabe, se lastninijo po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij. Pred pričetkom lastninjenja mora biti ugotovljen delež družbenega kapitala, ki postane lastnina republike, občine ali Mesta Ljubljane.

Če so bila v podjetja ali organizacije iz prejšnjih odstavkov za namen opravljanja dejavnosti oziroma zadev iz prejšnjega člena vložena sredstva drugih pravnih ali fizičnih oseb izven sistema financiranja dejavnosti posebnega družbenega pomena, se medsebojne pravice in obveznosti glede teh sredstev uredijo s pogodbo med republiko, občino ali Mestom Ljubljano in vlagateljem.

70. člen
(izločitev)

Obstoječa javna in druga podjetja ter organizacije iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko s soglasjem Vlade oziroma izvršnega sveta skupščine občine oziroma skupščine Mesta Ljubljane izločijo tisti del svojega premoženja, ki ne predstavlja družbenega kapitala, katerega lastnik postane republika, občina oziroma Mesto Ljubljana, in na njegovi podlagi organizirajo eno ali več podjetij v družbeni lastnini.

Ob izločitvi premoženja po prejšnjem odstavku se izločijo in prenesejo na novo organizirana podjetja tudi dejavnosti, ki niso dejavnosti oziroma zadeve iz prve in druge alineje 68. člena tega zakona.

Novo organizirana podjetja se lastninijo po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij.

71. člen
(roki za uvedbo lastninskega preoblikovanja)

Roki za uvedbo lastninskega preoblikovanja podjetij po 69., 70. in 72. členu tega zakona pričnejo teči z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za lastninsko preoblikovanje po zakonu o gospodarskih javnih službah.

72. člen
(lastninjenje v drugih primerih)

Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za podjetja, ki so bila organizirana na podlagi 13. člena ustavnega zakona za izvedbo ustavnih amandmajev IX do LXXXIX k Ustavi Socialistične Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 32/89), če je njihova dejavnost nujen pogoj za nemoteno in racionalno opravljanje dejavnosti podjetij ali organizacij iz prvega odstavka 69. člena tega zakona ali če je nanje tehnološko vezana oziroma skupaj predstavlja enoten tehnološki sistem.

Če za podjetja iz prejšnjega odstavka na osnovi dokumentacije ni mogoče ugotoviti deležev upravičencev do družbenega kapitala, potem je ustanovitelj upravičen do 60 % deleža tega kapitala.

Podjetja iz prvega odstavka tega člena določi Vlada oziroma izvršni svet skupščine občine ali Mesta Ljubljane v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

73. člen
(ugotavljanje in vrednost deležev)

Družbeni kapital je po tem zakonu razlika med vrednostjo sredstev podjetja oziroma organizacije (celotne aktive) ter vrednostjo obveznosti podjetja, vključno z obveznostmi do pravnih in fizičnih oseb na podlagi trajnih vlog teh oseb v podjetje.

Družbeni kapital so tudi trajne vloge, navadne in prednostne delnice ali deleži, ki ne pripadajo nobeni pravni ali fizični osebi. V celotno aktivno se ne vštevajo objekti in naprave oziroma omrežja iz 76. člena tega zakona ter kmetijska zemljišča in gozdovi.

Deleži družbenega kapitala, ki po določbah tega zakona postanejo lastnina republike, občine ali mesta, se ugotavljajo glede na povprečni odstotek sredstev, pridobljenih v okviru financiranja preko sistema samoupravnih interesnih skupnosti oziroma sistema financiranja javne porabe, v prihodku podjetja ali organizacije v zadnjih desetih letih oziroma od leta pričetka izvajanja dejavnosti oziroma zadev iz 68. člena tega zakona, če je ta doba krajša od desetih let.

Deleži družbenega kapitala v podjetjih iz prejšnjega člena se ugotavljajo glede na povprečni delež prihodka, ki so ga ustvarila v obdobju iz prejšnjega odstavka z opravljanjem storitev za podjetja oziroma organizacije iz 68. člena tega zakona.

Javna in druga podjetja oziroma organizacije iz 69. in 72. člena tega zakona ugotovijo vrednost deležev družbenega kapitala po tem členu v 4 mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

Podjetja in organizacije iz prejšnjega odstavka morajo ocenitev vrednosti deležev predložiti v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma izvršnemu svetu občine ali Mesta Ljubljane v roku iz prejšnjega odstavka, sicer preide celotno premoženje v lastnino republike, občine ali Mesta Ljubljane.

Ministrstvo oziroma izvršni svet morata v dveh mesecih od dneva prejema dati soglasje k ocenitvi vrednosti deležev ali imenovati komisijo, ki bo opravila novo ocenitev in to sporočiti podjetju oziroma organizaciji, na katero se ocenitev nanaša, sicer se šteje, da je soglasje dano.

74. člen
(tožba)

Zoper odločbo o soglasju iz sedmega odstavka prejšnjega člena ni mogoč upravni spor.

Zoper to odločbo lahko podjetje, sindikat in družbeni pravobranilec samoupravljanja v 30 dneh od njenega prejema vložijo tožbo v pravnem postopku pred sodiščem.

75. člen
(reorganizacija)

Podjetja in organizacije iz prvega odstavka 69. člena tega zakona po ugotovitvi deleža družbenega kapitala nadaljujejo z delom kot javna podjetja v lastnini republike oziroma občine ali Mesta Ljubljane. Njihova organizacija in upravljanje se uskladi z določbami tega zakona najkasneje v 9 mesecih od dneva njegove veljavnosti.

Pred ugotovitvijo deleža družbenega kapitala se lahko opravi reorganizacija podjetij oziroma organizacij, ki opravljajo dejavnost iz 68. člena in podjetij iz 72. člena tega zakona samo z uredbo ali s soglasjem Vlade oziroma z aktom ali s soglasjem izvršnega sveta občine ali Mesta Ljubljane.

Do uskladitve po prvem oziroma do reorganizacije po drugem odstavku tega člena podjetja oziroma organizacije ne smejo razpolagati z objekti, napravami oziroma omrežji in drugimi sredstvi iz 76. člena tega zakona. Akti in dejanja, ki so v nasprotju s to prepovedjo, nimajo pravne veljave.

76. člen
(lastninenje objektov in naprav)

Z dnem uveljavitve tega zakona postanejo lastnina republike, občine oziroma Mesta Ljubljana infrastrukturni objekti, naprave oziroma omrežja ter mobilna in druga sredstva, ki so v skladu s predpisi namenjena izvajanju dejavnosti oziroma zadev iz 68. člena in prvega odstavka 72. člena tega zakona, vključno s sredstvi, ki so:

– bila financirana iz sredstev prispevkov ali povračil, iz sredstev samoprispeljka ali iz sredstev, ki so se obvezno združevala na podlagi zakona, samoupravnega sporazuma ali drugega samoupravnega splošnega akta (sredstva solidarnosti in vzajemnosti), ali

– bila neodplačno prenesena v podjetja oziroma organizacije za izvajanje dejavnosti iz 68. člena in prvega odstavka 72. člena tega zakona.

Na objektih in napravah oziroma omrežjih in drugih sredstvih iz prejšnjega odstavka z dnem prenosa v javno lastnino, ugasnejo vse terjatve do republike, občine, skupnosti občin ali Mesta Ljubljane.

Predlogu za zemljiškoknjižni vpis lastništva infrastrukturnih objektov in naprav oziroma omrežij iz prvega odstavka tega člena novi lastnik priloži pisno izjavo o pridobitvi lastninske pravice po tem zakonu.

Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za objekte in naprave oziroma omrežja in druga sredstva, ki so bila zgrajena ali pridobljena s sredstvi pravnih ali fizičnih oseb na način, ki ni vsebovan v prvem odstavku tega člena.

Če so bila v objekte in naprave oziroma omrežja in druga sredstva iz prejšnjega odstavka vložena tudi sredstva solidarnosti ali vzajemnosti oziroma sredstva iz sistema financiranja dejavnosti posebnega družbenega pomena, se razmerja glede teh sredstev uredijo s pogodbo med osebami iz prejšnjega odstavka in republiko, občino, skupnostjo občin ali Mestom Ljubljana.

77. člen
(prenos informacijske baze)

Celotna informacijska baza obstoječih javnih in dru-

gih podjetij ter organizacij, nastala v zvezi z opravljanjem dejavnosti oziroma zadev iz 68. člena tega zakona, postane last republike, občine ali Mesta Ljubljane.

78. člen
(prenos premoženja)

V premoženje republike se za namen opravljanja dejavnosti in zadev iz 68. člena tega zakona, ki so v pristojnosti republike, prenesejo:

– deleži družbenega kapitala, ki po določbah tega zakona postanejo lastnina republike,

– objekti in naprave oziroma omrežja iz 76. člena tega zakona, ki postanejo lastnina republike,

– delež družbenega kapitala, ki se v podjetjih oziroma organizacijah iz 69. člena tega zakona ne olastnijo v roku, določenem z zakonom, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij.

V primeru, ko gre za podjetja oziroma organizacije in objekte in naprave oziroma omrežja lokalne narave, se sredstva iz prejšnjega odstavka prenesejo v premoženje občine ali Mesta Ljubljane.

Upravljanje in gospodarjenje s premoženjem iz tega člena zagotavlja Vlada oziroma izvršni svet občine ali Mesta Ljubljane.

79. člen
(uskladitev)

Ureditev gospodarskih javnih služb se uskladi z določbami tega zakona najkasneje v enem letu od dneva njegove uveljavitve, če poseben zakon ne določa drugače.

80. člen
(delovna razmerja)

Do ureditve vprašanj, ki se nanašajo na delovna razmerja, udeležbo pri upravljanju in uresničevanje sindikalnih pravic zaposlenih v javnih gospodarskih zavodih in javnih podjetjih, se ta vprašanja urejajo v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo.

81. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. določbe Zakona o energetskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 33/81 in 29/86), razen določb 2. do 10., 12., 13., 19., 21., 63. in 65. do 88. člena;

2. določba prvega odstavka 3. člena ter določbe 54., 55. in 56. člena Zakona o cestah (Uradni list SRS, št. 38/81, 7/86 in 37/87);

3. Zakon o komunalnih dejavnostih (Uradni list SRS, št. 8/82), razen določb 3., 4., 5., 6., prvega odstavka 7., 11. in 14. člena;

4. določbe Zakona o vodah (Uradni list SRS, 38/81 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 15/91), razen določb 2., 3., 4., 7., 10., 29., 33., 34., 35., 45. do 80. in 86. člena.

Predpisi, izdani za izvrševanje v prejšnjem odstavku navedenih zakonov, se uporabljajo do izdaje novih.

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:

1. družbeni dogovor o natančnejših razčlenitvah meril za organiziranje komunalnih organizacij združenega dela (Uradni list SRS, št. 22/83);

2. družbeni dogovor o natančnejši razčlenitvi meril za uporabo v zakonu o združenem delu določenih pogojev za organiziranje oziroma za spremembe v organiziranju organizacij združenega dela za vzdrževanje in varstvo cest in o nalogah za organiziranje drugih organizacij združenega dela v cestnem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 31/82);

3. družbeni dogovor o natančnejši razčlenitvi meril za uporabo v zakonu o združenem delu določenih pogojev

za organiziranje oziroma za spremembe v organiziranju temeljnih organizacij združenega dela energetske dejavnosti in o smernicah za organiziranje drugih organizacij združenega dela v energetske gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 30/82).

82. člen
(*uporaba določil o računovodstvu*)

Določila 68. in 69. člena tega zakona se začnejo uporabljati z uveljavitvijo zakona, ki bo urejal gospodarske družbe.

Do uveljavitve zakona iz prejšnjega odstavka, se za osebe iz 68. člena tega zakona uporabljajo predpisi, ki urejajo računovodstvo podjetij.

Zaključni račun oseb iz prejšnjega odstavka se za leto 1993 pripravi po predpisih, ki so veljali na dan uveljavitve tega zakona.

83. člen
(*veljavnost zakona*)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 300-02/91-1/9

Ljubljana, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1351.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o varstvu okolja

Razglasjam Zakon o varstvu okolja, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. junija 1993.

Št. 0100-81/93

Ljubljana, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O VARSTVU OKOLJA

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. Splošne določbe

1. člen
(*namen zakona*)

(1) Ta zakon ureja varstvo življenjskega in z njim neločljivo povezanega naravnega okolja ter splošne pogoje rabe naravnih dobrin (v nadaljevanju: varstvo okolja) kot temeljnega pogoja za zdrav in obstojen razvoj (okolje ohranjajoč razvoj).

(2) Usmerjanje razvojnih procesov, posegov v prostor in drugih posegov v okolje mora izhajati iz uravnoteženosti razvojnih in okoljskih potreb. Zadozvoljevanje potreb sedanje generacije mora upoštevati enake možnosti zadozvoljevanja potreb prihodnjih.

(3) Namen varstva okolja je ohranitev, izboljšanje in razvoj celovitosti, raznovrstnosti in kakovosti naravnih prvin, naravnih združb, naravnih dobrin in v njihovem okviru naravnih bogastev.

(4) Merilo vseh ravnanj in norm varstva okolja je človekovo zdravje, počutje in kakovost njegovega življenja ter preživetje, zdravje in počutje živih organizmov.

2. člen
(*urejanje varstva okolja*)

(1) Urejanje zadev varstva okolja je v pristojnosti Republike Slovenije (v nadaljevanju: republika), razen kadar gre za z zakonom določene zadeve iz državne pristojnosti, ki se nanašajo na razvoj mest, ali kadar gre za zadeve lokalnega značaja ali pomena.

(2) Zadeve lokalnega značaja ali pomena so tiste, ki so, izvirajo ali lahko izvirajo samo iz območja lokalne skupnosti, njihov obseg ali vpliv pa ne presega njenih meja in jih lokalna skupnost lahko samostojno ureja, organizira, upravlja, nadzira, prepreči, financira, spodbuja ali drugače skrbi zanje, nanašajo pa se zlasti na:

1. naravne dobrine, ki so v lasti lokalne skupnosti ali so lokalnega pomena,
2. lokalne javne službe varstva okolja,
3. posebne ukrepe varstva okolja iz njene pristojnosti,
4. programiranje in planiranje na področju varstva okolja,
5. subsidiarne obveznosti priprave in izvedbe sanacije,
6. zagotavljanje podrobnejšega ali posebnega monitoringa.

3. člen
(*cilji varstva okolja*)

(1) Temeljni cilji varstva okolja so:

1. trajno ohranjanje vitalnosti narave, biološke raznovrstnosti in avtohtonosti biotskih vrst, njihovih habitatov ter ekološkega ravnotežja,
2. ohranjanje raznovrstnosti in kakovosti naravnih dobrin, naravnega genskega sklada ter ohranjanje rodovitnosti zemljišč,
3. ohranjanje in obnavljanje pestrosti ter kulturne in estetske vrednosti krajine in naravnih vrednot,
4. zmanjševanje porabe naravnih virov, snovi in energije.

(2) Operativni cilji varstva okolja so:

1. postopen prehod na uporabo obnovljivih naravnih virov,
2. preprečevanje nevarnosti ter zmanjševanje obremenitev za okolje,
3. odprava poškodb okolja ter ponovna vzpostavitev njegovih regeneracijskih sposobnosti.

(3) V namen okolje ohranjajočega razvoja so cilji varstva okolja tudi:

1. spremembe v proizvodnji in vzorcih porabe, ki prispevajo k minimizaciji porabe naravnih virov in ustvarjanja odpadkov,
2. razvoj in uporaba takšnih tehnologij, ki zmanjšujejo in odpravljajo obremenjevanja okolja,
3. uporaba neškodljivih in razgradljivih kemikalij in snovi, ki se ne kopičijo v živih organizmih.

4. člen

(zagotavljanje varstva okolja)

Varstvo okolja zagotavljajo v okviru svojih pristojnosti oziroma pravic ali obveznosti:

1. republika;
2. občine in mestne občine oziroma širše lokalne skupnosti (v nadaljevanju: lokalne skupnosti);
3. državljani in drugi prebivalci kot posamezniki ali organizirani v društva, strokovna in druga združenja ter druge nevladne organizacije za varstvo okolja;
4. podjetja, ki opravljajo dejavnosti varstva okolja in njihova združenja;
5. izvajalci javnih služb, posameznih zadev na področju javnih služb in nosilci javnih pooblastil na področju varstva okolja;
6. povzročitelji obremenitev okolja.

5. člen

(pojmi)

Pojmi imajo po tem zakonu naslednji pomen:

1. Okolje je tisti del narave, kamor seže ali bi lahko segel vpliv človekovega delovanja. Naravno okolje je sestav prvobitne in po človeku preoblikovane narave. Življenjsko okolje je del okolja, kjer je vpliv na človeka neposreden. Grajeno in drugo tehnično okolje je po tem zakonu del okolja le kot dejavnik sprememb okolja.

1.1. Narava je celotnost materialnega sveta in sestav z naravnimi zakoni med seboj povezanih in soodvisnih delov in procesov. Človek je sestavni del narave.

1.2. Naravne prvine so tla, voda, zrak, živali in rastline, ki tvorijo litosfero, pedosfero, hidrosfero, atmosfero ter biosfero.

1.3. Naravni dejavniki so fizikalno-kemični procesi, relief, podnebje, hidrografske in biološke razmere ter drugi dejavniki, ki povzročajo spremembe okolja. Dejavniki okolja so tudi vplivi človekovega delovanja.

2. Naravna združba (ekosistem) je dinamičen sestav življenjskega prostora (biotop) in življenjske združbe (biocenoza), ki se kaže kot preplet naravnih prvin in naravnih dejavnikov, ki medsebojno reagirajo kot funkcionalna enota.

2.1. Habitat je običajni življenjski prostor posameznega organizma ali populacije.

3. Naravne dobrine so sestavine narave, pomembne za zadovoljevanje človekovih materialnih in duhovnih potreb ter interesov in so lahko izključno ali hkrati naravno javno dobro, naravni viri ali naravne vrednote. Redke, dragocene ali vrednejše naravne dobrine so naravno bogastvo.

3.1. Naravno javno dobro so površine v javni lasti, in sicer negrajeni deli zemljiškega, podzemnega, vodnega, morskega in zračnega javnega dobra, na katerih sta dostopnost in gibanje pod enakimi pogoji omogočena vsem.

3.2. Naravni viri so obnovljive ali neobnovljive naravne prvine, ki so posredno ali neposredno gospodarsko izkoristljive.

3.3. Naravne vrednote so poleg redkih in dragocenih naravnih pojavov tudi drugi vredni pojavi, sestavine oziroma deli žive in nežive narave, naravna območja ali deli naravnih območij, rastlinske in živalske vrste ter njihovi življenjski prostori, ekosistemi, deli naravne in kulturne krajine in objekti oblikovane narave.

4.1. Poseg v okolje je vsako trajno ali začasno človekovo dejanje ali opustitev ravnanja, ki s svojim vplivom lahko ogrozi ali ogroža zdravje ali okolje in ima za posledico njegovo umetno spremembo, obremenitev ali zaviranje njegovih naravnih sprememb, nanaša pa se zlasti na:

- izkoriščanje in uporabo naravnih dobrin,
- posege v prostor,
- proizvodne in druge dejavnosti,
- promet in porabo blaga,
- emisije v vodo, zrak ali tla, odlaganje in kopičenje odpadkov ter druge vplive na okolje.

4.2. Nedopusten poseg v okolje je poseg, katerega vpliv povzroča čezmerno obremenitev, nevarnost za okolje ali poškodbo okolja.

5.1. Emisija je izpuščanje oziroma oddajanje snovi (v tekočem, plinastem ali trdnem stanju) ali energije (hrup, vibracije, sevanje, toplota, svetloba) iz posameznega vira v okolje.

5.2. Imisija je koncentracija snovi in drugih pojavov v okolju kot posledica emisije in delovanja naravnih in antropogenih dejavnikov.

5.3. Odpadek je vsaka snov oziroma predmet v tekočem, plinastem ali trdnem agregatnem stanju neznanega lastnika ali ki ga proizvajalec, lastnik ali imetnik ne more ali ne želi uporabiti sam, ga ne potrebuje, ga moti oziroma mu škodi ali ga je zaradi interesov varstva okolja oziroma drugega javnega interesa treba obdelati, predelati ali odložiti, kot je predpisano.

5.3.1. Nevarni odpadki so odpadki, ki nepredelani zaradi fizikalnih, kemičnih ali kužnih lastnosti lahko prispevajo ali imajo za posledico ogrožanje zdravja, če niso izolirani iz okolja, ki posredno ali neposredno učinkujejo na organizme zaradi njihove izpostavljenosti ali nalaganja v njih preko prehranjevalne verige, zaradi vzajemnih učinkov ali drugače. Odpadki se štejejo za nevarne, dokler ni dokazano nasprotno.

5.3.2. Radioaktivni odpadki so nevarni odpadki, ki vsebujejo enega ali več radioaktivnih izotopov in so lahko nizko, srednje ali visoko radioaktivni odpadki ter zaradi svojih lastnosti zahtevajo posebno ravnanje.

5.3.3. Komunalni odpadki so gospodinjski in njim podobni odpadki, ki nastajajo v proizvodnih in storitvenih dejavnostih, v bivalnem okolju ter na površinah in v objektih v javni rabi, ki so pretežno trdi in po svoji sestavi heterogeni, zaradi razpršenosti virov njihovega nastanka in količine na viru pa se ravnanje z njimi zagotavlja na lokalni ravni.

5.3.4. Komunalne odpadne vode so odpadki z lastnostmi komunalnih odpadkov, ki so pretežno tekoči in zato zahtevajo posebno tehnologijo odvajanja in čiščenja.

5.3.5. Posebni odpadki so odpadki, ki niso nevarni ali komunalni odpadki, in je treba zaradi količine ali lastnosti ravnati z njimi na poseben predpisani način.

5.3.6. Odlagališče je prostor ali objekt na površini ali pod njo, ki omogoča varno in nadzorovano, končno ali začasno odlaganje odpadkov, ne da bi bilo s tem ogroženo zdravje ali kakovost vode ali zraka ali ekološki pogoji zunaj odlagališča ali pokrajina, pri čemer se uporabljajo tisti zaščitni ukrepi, ki jih omogoča najboljša v praksi uspešno preizkušena tehnologija.

6. Obremenitev okolja je, ne glede na to ali gre za obremenjevanje ali obremenjenost, vsak poseg oziroma posledica posega v okolje, ki je izključno ali hkrati povzročila ali povzroča onesnaženje okolja, razvrednotenje okolja, tveganje za okolje ali poškodbo okolja, ter raba in izkoriščanje naravnih dobrin.

6.1. Dopustna obremenitev okolja je obremenitev, ki ne presega predpisanih normativov ali okvirov dovoljenih posegov v okolje (mejne vrednosti).

6.2. Čezmerna obremenitev okolja je obremenitev, ki presega predpisane mejne vrednosti ali okvire dovoljenih posegov v okolje.

6.3. Celotna obremenitev so skupni vplivi in učinki več istovrstnih sestavin, integralna obremenitev pa so

skupni vplivi in učinki vseh prisotnih raznovrstnih sestavin.

6.4. Opozorilna vrednost je s predpisom določena meja, pri kateri so verjetni škodljivi vplivi pri ponavljajoči se izpostavljenosti in je podlaga za opozorila in priporočila.

6.5. Kritična obremenitev je obremenitev, ki presega s predpisom določeno kritično vrednost in je podlaga za uveljavljanje izrednih ukrepov, potrebnih za preprečevanje škodljivih vplivov že pri kratkotrajni izpostavljenosti.

7.1. Onesnaženje okolja so, ne glede na to ali gre za onesnaževanje ali onesnaženost, škodljivi vplivi ali učinki posegov v okolje, ki zmanjšujejo nevtralizacijsko in regeneracijsko sposobnost okolja, možnost njegove rabe in izkoriščanja ter škodijo materialom.

7.2. Razvrdenost okolja so škodljivi vplivi in učinki posegov v okolje, ki povzročajo degradacijo naravnih vrednot in naravnih pogojev kakovosti življenja.

7.3.1. Tveganje za okolje je verjetnost, da bo nek poseg v okolje posredno ali neposredno škodoval okolju ali življenju ali zdravju ljudi.

7.3.2. Nevarnost za okolje je čezmerno tveganje, ki glede na visoko stopnjo verjetnosti nastanka dogodka ali obsega možne škode ni več sprejemljivo, razen ob izpolnjenosti posebnih posebej zahtevnih ukrepov.

8. Poškodba okolja je posledica posega v okolje, ki presega njegove regeneracijske sposobnosti, okvire dovoljenih posegov v okolje in pomeni degradacijo v večjem obsegu ali uničenje okolja ali njegovega dela.

9.1. Ekološka nesreča je izredni dogodek ali vrsta dogodkov, ki so ušli nadzoru ali so nastali zaradi nenadzorovanih vplivov ali posegov v okolje ter imajo za posledico ogrožanje življenja ali zdravja ljudi, uničenje, poškodbo ali kritično obremenjenost okolja.

9.2. Zloraba okolja je namerno ali iz malomarnosti storjeno dejanje ali opuščeno dolžno ravnanje, ki ima za posledico ekološko nesrečo, poškodovanje ali uničenje naravnih bogastev.

10. Povzročitelj obremenitve je vsaka pravna ali fizična oseba, ne glede na to ali deluje po javnem ali zasebnem pravu, če neposredno ali posredno, izključno ali hkrati onesnažuje okolje (onesnaževalec), degradira okolje (povzročitelj razvrdenosti), povzroča tveganje za okolje (povzročitelj tveganja) ali uporablja, izkorišča ali kako drugače posega v sestavine okolja (porabnik naravne dobrine).

11. Okoljsko breme so vsi z uživanjem lastnine povezani oziroma z zakonom predpisani, pa še plačani stroški povzročitelja obremenitve.

12.1. Zavarovano naravno bogastvo je geografsko določeno območje (zavarovano območje) ali drug določen del narave, namenjen za posebne varstvene namene z vidika njegove namenitosti in redkosti ter z vidika ohranjanja njegovih ekoloških in drugih funkcij. Status zavarovanega naravnega bogastva je podlaga za posamično ali skupno posebno ureditev upravljanja ter načina in stopnje njegovega varovanja (varstveni režim).

12.2. Status ogroženega okolja je podlaga za posebno ureditev, predpisano v skladu z določbami tega zakona za celovito sanacijo, vzpostavitev novega ali nadomestitev prejšnjega stanja posameznega območja, posamezne naravne združbe ali drugega dela naravne dobrine (režim celovite sanacije).

13. Spremljanje stanja okolja (monitoring) je tekoče opazovanje in nadzorovanje stanja okolja s sistematičnimi meritvami posameznih posebnih parametrov oziroma kazalcev kakovosti prvin oziroma sestavin okolja na izbranih krajih in z njimi povezanimi postopki nadzora, namenjenega odkrivanju sprememb v okolju z vidika teh parametrov.

2. Temeljna načela

6. člen

(načelo celovitosti)

(1) Republika in lokalna skupnost morata pri planiranju in programiranju, sprejemanju predpisov, spodbud in olajšav, izdajanju dovoljenj in pri sprejemanju davčne politike, politike javnih financ, nadzoru in drugih ukrepih zagotoviti presojo njihovih učinkov na okolje. V primeru, ko je na voljo več okoljevarstvenih ukrepov, ki so enako uspešni, se izbere ekonomsko učinkovitejšega.

(2) Republika in lokalna skupnost zagotavljata kolektivne ukrepe, potrebne za doseg ciljev varstva okolja.

(3) Republika in lokalna skupnost morata zagotoviti javne službe varstva okolja, kadar obremenitev okolja ni mogoče odpraviti z lastno dejavnostjo njihovih povzročiteljev ali s storitvami drugih oseb, ki opravljajo dejavnosti varstva okolja na trgu.

7. člen

(načelo sodelovanja)

(1) Pri institucionalnem urejanju varstva okolja mora biti zagotovljeno predhodno sodelovanje subjektov iz 4. člena tega zakona.

(2) Lastna pobuda povzročitelja za zmanjševanje obremenjevanja okolja ima ob enakih učinkih prednost pred institucionalnim urejanjem.

(3) Republika zagotavlja sodelovanje in solidarnost pri reševanju globalnih in meddržavnih vprašanj varstva okolja s sklepanjem mednarodnih pogodb, obveščanjem drugih držav o ekoloških nesrečah in nevarnostih za okolje in mednarodno izmenjavo podatkov.

(4) Lokalna skupnost zagotavlja sodelovanje in solidarnost pri reševanju regionalnih vprašanj varstva okolja.

8. člen

(načelo preventive)

(1) Pravila ravnanja, mejne vrednosti in druge norme morajo biti zasnovane, vsak poseg v okolje pa projektiran in izveden tako, da povzroči čim manjšo spremembo okolja in čim manjše tveganje za okolje ter tako da se v največji možni meri zmanjša poraba prostora, snovi in energije v gradnji, proizvodnji, prometu in porabi, vključno z upoštevanjem načela nadomestitve, reciklaže in regeneracije, ter prepreči in omeji obremenitev okolja že pri izvoru nastanka.

(2) Pri uresničevanju prejšnjega odstavka se teži k uporabi najboljših v praksi uspešno preizkušenih in na trgu dostopnih zasnov, tehnologij, naprav in proizvodnih postopkov in k nadomestitvi, reciklaži in regeneraciji, četudi ob razumno višjih stroških.

(3) Iz previdnosti je odstopanje od uporabe zasnov, naprav in proizvodnih postopkov iz prejšnjega odstavka dopustno samo pri posegih v okolje, za katere je znano ali drugače zanesljivo dokazano, da ni mogoče pričakovati nepredvidenih posrednih ali neposrednih obremenitev okolja.

(4) Kadar grozi resna in nepopravljiva poškodba okolja, pomanjkanje znanstvene zanesljivosti ne sme biti uporabljeno kot razlog za odlaganje ukrepov.

9. člen

(načelo odgovornosti povzročitelja obremenitve)

(1) Povzročitelj čezmerne obremenitve je kazensko in odškodninsko odgovoren v skladu z zakonom.

(2) Odgovornost iz prejšnjega odstavka se nanaša tudi na osebo, ki je s svojim nezakonitim ali nepravilnim dejanjem omogočila ali dopustila povzročitelju čezmerno obremenjevanje, odškodninska odgovornost pa tudi na

republiko oziroma lokalno skupnost, kadar morata subsidiarno ukrepati.

(3) Povzročitelj obremenitve oziroma njegov pravi naslednik mora odpraviti vir in posledico svojega posrednega ali neposrednega čezmernega obremenjevanja okolja.

(4) Lastninsko preoblikovanje podjetij in drugih pravnih oseb, prenos lastnine, vračilo lastnine v postopku denacionalizacije, postopek prisilne poravnave, stečaja in likvidacije mora obsegati tudi ovrednotenje in določitev nosilca okoljskega bremena. Prenos lastnine mora obsegati tudi ureditev obstoječih odškodninskih zahtevkov.

10. člen

(načelo plačila za obremenjevanje)

(1) Povzročitelj obremenitve krije celotne stroške zaradi obremenjevanja okolja v skladu s predpisi. Stroški ne smejo biti podcenjeni, tako da bi mu prinašali dobiček na račun skupnosti ali obremenjevanja okolja.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo v skladu z zakonom tudi za blago iz uvoza (dumpinški in subvencioniran uvoz blaga).

(3) Odvisno od vrste in oblike obremenjevanja obsegajo stroški iz prvega odstavka tega člena redne stroške varstva okolja, stroške odškodnin za razvrednotenje okolja, za nevarnost za okolje in za okvaro zdravja, stroške odprave poškodb okolja ter takse in povračila.

(4) Zaradi spodbujanja manjšega obremenjevanja okolja in s ciljem zagotavljanja uporabe okolju najmanj škodljivih alternativ se lahko predpiše ekološki davek glede na vsebnost okolju škodljive sestavine surovine, energenta oziroma izdelka, glede na škodljivost njihove uporabe, škodljivost obratovanja opreme oziroma škodljivost storitve za okolje ali glede na ustvarjanje odpadkov.

(5) Zaradi spodbujanja manjšega obremenjevanja okolja lahko lokalne skupnosti predpišejo takse in povračila v skladu s tem in drugim zakonom.

11. člen

(načelo obveznega zavarovanja)

(1) Povzročitelj tveganja za okolje se mora v skladu z zakonom zavarovati proti odgovornosti za škodo, ki jo lahko povzroči z ekološko nesrečo tretji osebi, državi ali lokalni skupnosti.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vlada) lahko predpiše primere zavarovanja iz prejšnjega odstavka in varščine za povračilo morebitne škode zaradi onesnaženja okolja.

12. člen

(načelo obveznega subsidiarnega ukrepanja)

(1) Republika oziroma lokalna skupnost mora v skladu s 65. členom tega zakona odpraviti posledice obremenjevanja okolja in kriti stroške odprave posledic, ki jih ni mogoče pripisati določenim ali določljivim povzročiteljem, ali so ti sporni, ali kadar posledic ni mogoče drugače odpraviti.

(2) Če se v primeru iz prejšnjega odstavka povzročitelj ugotovi kasneje, imata republika in lokalna skupnost, ki sta prevzeli stroške odprave posledic, pravico in dolžnost izterjave njihovega vračila.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi, kadar ni pravne podlage za naložitev obveznosti, ki izvirajo iz posledic obremenitve okolja, povzročitelju.

(4) Načelo obveznega ukrepanja velja za republiko tudi, ko je vir obremenjevanja zunaj njenih meja, vprašanja o posledicah obremenjevanja na območju Republike Slovenije pa s tujo državo, v kateri je vir, niso urejena.

13. člen

(načelo spodbujanja)

(1) Republika in lokalna skupnost v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata tiste posege v okolje, ki zmanjšujejo izčrpavanje produktivnih potencialov okolja, zmanjšujejo porabo snovi in energije, preprečujejo in omejujejo obremenjevanje okolja pod stopnjo dopustnih meja, če uporabnik razpolaga z več alternativnimi surovin-skimi ali energetskimi viri, pa spodbujata uporabo okolju najmanj škodljivih surovin in energije.

(2) Republika z olajšavami spodbuja dejavnosti, ki preprečujejo obremenitve ali povzročajo v okolju čim manjše obremenitve. Pri določanju olajšav se uporablja načelo, da so okolju primernejši naprave, tehnologija, oprema, izdelki in storitve ter dejavnosti deležni večjih ugodnosti od okolju manj primernih.

14. člen

(načelo javnosti)

(1) Podatki o stanju in spremembah v okolju ter o postopkih in dejavnostih državnih organov, organov lokalnih skupnosti, izvajalcev javnih služb in nosilcev javnih pooblastil, ki se nanašajo na okolje, so javni.

(2) Subjekti iz prejšnjega odstavka morajo obveščati javnost in dajati podatke zainteresiranim posameznikom in organizacijam, kot je predpisano, najpozneje v enem mesecu od zahteve in za ceno, ki ne sme preseči materialnih stroškov posredovanih informacij.

(3) Javnost podatkov o lastnem obremenjevanju okolja so dolžne na način iz prejšnjega odstavka po pristojni službi lokalne skupnosti iz tretjega odstavka 92. člena tega zakona zagotavljati vse osebe, ki pri opravljanju poslovne dejavnosti na kakršenkoli način ali v kakršnikoli obliki obremenjujejo okolje.

15. člen

(načelo varstva pravic)

(1) Vsakdo mora pri odločanju o posegu v okolje in med njegovim trajanjem ukrepati kot je predpisano in izvesti vse predpisane in druge razumne ukrepe, s katerimi se zagotavlja uresničevanje pravice drugih do zdravega in čistega življenjskega okolja, ne da bi za to zahteval kakršno koli nadomestilo.

(2) Za uresničevanje pravice do zdravega in čistega življenjskega okolja lahko državljani kot posamezniki ali njihova društva, združenja in organizacije s tožbo zahtevajo od sodišča, da nosilcu posega v okolje odredi njegovo ustavitve, če bi poseg povzročil ali povzroča neposredno nevarnost za okolje, kritično obremenitev ali poškodbo okolja ali če bi povzročil ali povzroča neposredno nevarnost za življenje ali zdravje ljudi oziroma mu prepove pričetek izvajanja posega v okolje, če je izkazana velika verjetnost, da bi povzročil takšne posledice.

(3) Sodišče odredi ukrepe iz prejšnjega odstavka samo, če posledic ni mogoče preprečiti z drugimi ukrepi.

(4) Za uresničevanje pravice do zdravega in čistega življenjskega okolja imajo osebe iz 6. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona pravico biti stranka v postopku, v katerem se odloča o dovolitvi posega v okolje, če bi odločitev o stvari, ki je predmet postopka, lahko posegla v to pravico.

(5) Za varovanje pravice do zdravega življenjskega okolja kot posebnega področja je v skladu z zakonom pristojen tudi varuh pravic državljanov.

II. VARSTVO NARAVNIH DOBRIN

1. Splošne določbe

16. člen

(naravno javno dobro)

(1) Javno dobro, ki je sestavina ekosistemov kmetijskih zemljišč, gozdov, podzemnega sveta, krasa, voda, morja in nerodovitnega sveta, je lastnina republike ali lokalne skupnosti. Razmejitev med republiškim in lokalnim naravnim javnim dobrom ter splošni pogoji uporabe se določijo z zakonom.

(2) Naravno javno dobro se lahko uporablja le tako, da s tem nista ogrožena njegova substanca in izključena njegova naravna vloga.

(3) Določba iz prejšnjega odstavka velja tudi ob določanju pogojev za pridobitev posebne pravice uporabe naravnega javnega dobra in predpisovanju drugih pogojev, predpisanih za njegovo uporabo (podrejena raba).

(4) Posameznim območjem se status naravnega javnega dobra določi, ukine ali ponovno vzpostavi s predpisom Vlade oziroma predpisom lokalne skupnosti. Z razglasitvijo statusa se določi tudi režim uporabe.

(5) Status iz prejšnjega odstavka se lahko vzpostavi ali ukine samo na podlagi prostorskih planskih aktov.

17. člen

(naravni viri)

(1) Voda, mineralne surovine, prosto živeče divje živali, ribe in druge prosto živeče oziroma prosto rastoče vodne živali in rastline v odprtih vodah in v ribolovnem morju so lastnina republike. Republika in lokalna skupnost skrbita za varstvo zraka.

(2) Pridobivanje in uživanje lastnine na zemljiščih in gozdovih ne smeta ogroziti njihove ekološke funkcije.

(3) Vrste naravnih virov, naravni viri, ki se štejejo za naravno bogastvo, varstvo in pogoji gospodarskega izkoriščanja naravnih virov se določijo z zakonom.

(4) Pri določanju pogojev iz prejšnjega odstavka, pod katerimi se sme z gospodarskim izkoriščanjem kakovostno ali količinsko posegati v substanco naravnih virov, morajo biti upoštevane njihova redkost, ogroženost in stopnja obnovljivosti.

18. člen

(naravne vrednote)

(1) Zakon določi, kaj se šteje za naravne vrednote, in njihovo varstvo.

(2) Pri poseganju v naravne vrednote, njihovem uživanju, izkoriščanju, rabi in ravnanju se mora izhajati iz tega, da se ne prizadanejo ali uničijo vrednostne lastnosti naravne vrednote.

19. člen

(zavarovanje naravnih bogastev)

(1) Status zavarovanega naravnega bogastva se razglasi z zakonom ali če gre za naravno bogastvo lokalnega pomena s predpisom lokalne skupnosti v skladu z zakonom za vsa naravna bogastva ali za posamezen primer, skupino oziroma vrsto naravnega bogastva.

(2) Z zakonom ali predpisom iz prejšnjega odstavka se določijo zlasti:

1. namen zavarovanja,
2. meje zavarovanega območja oziroma obseg in sestavine drugega zavarovanega naravnega bogastva,
3. varstveni režim in morebitna obveznost določitve podrobnejšega varstvenega režima s posebnim aktom,
4. upravljalec, njegove pravice in obveznosti ter posebne obveznosti, ki jih ima do določitve podrobnejšega varstvenega režima.

(3) Varstveni režim iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

1. določitev stopnje pomembnosti naravnega bogastva oziroma njegovega dela,
2. določitev stopnje in načina zavarovanja,
3. določitev pogojev in ukrepov za ohranjanje celovitosti, raznovrstnosti in kakovosti naravnega bogastva oziroma njegovega dela,
4. druge specifične pogoje in ukrepe.

(4) Z aktom o razglasitvi se v zvezi z odvzemom ali omejitvijo pravic, ki izhajajo iz prepovedi ali omejitve rabe oziroma izkoriščanja naravnega bogastva, določijo olajšave, spodbude, nadomestila ali odškodnine.

20. člen

(razlastitev in predkupna pravica)

(1) Lastninska pravica na nepremičninah, ki so na območju s statusom zavarovanega naravnega bogastva, se lahko po postopku in na način, ki ga določa zakon, v korist republike ali lokalne skupnosti odvzame ali omeji, kadar gre za:

1. omogočanje javne rabe naravnega javnega dobra,
2. preprečevanje izkoriščanja posebej redkih in težko obnovljivih naravnih virov,
3. omogočanje zavarovanja, javne rabe in uživanja naravne vrednote,
4. omogočanje ekoloških, varovalnih in drugih z zakonom določenih javnih funkcij naravnih dobrin.

(2) Ob prodaji nepremičnin, ki so na območju s statusom zavarovanega bogastva, imata republika ali lokalna skupnost predkupno pravico.

2. Koncesija na naravnih dobrinah

21. člen

(predmet in plačilo koncesije)

(1) Republika ali lokalna skupnost (v nadaljevanju: koncedent) lahko proti plačilu podeli koncesijo na naravni dobrini, ki je v njeni lasti, pravni ali fizični osebi (v nadaljevanju: koncesionar), če je ta usposobljena za njeno upravljanje, rabo ali izkoriščanje.

(2) Plačilo za podeljeno koncesijo na naravni dobrini, ki je v lasti republike, pripada republiki in občini v razmerju, na podlagi meril razvitosti infrastrukture in obremenjenosti okolja, ki jih predpiše Vlada.

(3) Koncesija na naravni dobrini se lahko podeli, če so izpolnjeni vsi okoljevarstveni pogoji, ki so s tem zakonom določeni za posege v okolje in za zavarovanje naravnega bogastva. Koncesija se lahko podeli samo na podlagi javnega razpisa, razen če javen razpis ni smislen zaradi lokacijske pojenosti koncesije.

(4) Predmet koncesije na naravnem javnem dobru je lahko samo pravica do njegovega upravljanja ali posebne oziroma podrejene rabe.

(5) Predmet koncesije na naravnem viru je pravica do njegovega gospodarskega izkoriščanja, kadar je izkoriščanje dejavnost ali kadar je naravni vir prevladujoča sestavina za dejavnost koncesionarja.

(6) Predmet koncesije na naravni vrednoti je lahko pravica do njenega upravljanja, rabe ali izkoriščanja.

(7) Pri pridobitvi koncesije na podlagi javnega razpisa se lahko uveljavlja prednostna pravica. Prednostno pravico pridobitve koncesije ima lastnik prostora, na katerem je naravna dobrina, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena. Merila in način uveljavljanja prednostne pravice predpiše Vlada, pri čemer upošteva zlasti potrebe lokalnega prebivalstva, demografsko ogroženost območja in pretekle ter obstoječe pravice koncesijskega značaja.

Vlada predpiše tudi primere in pogoje, pod katerimi se lahko na demografsko ogroženih območjih koncesija na naravni dobrini podeli brezplačno.

22. člen
(dovoljenje)

Kadar ne gre za primere iz četrtega, petega in šestega odstavka prejšnjega člena, je za uporabo in izkoriščanje naravne dobrine potrebno dovoljenje ministra, pristojnega za posamezno naravno dobrino, če zakon ne določa drugače.

23. člen
(koncesijski akt)

(1) Podlaga za podelitev koncesije na naravni dobrini je koncesijski akt.

(2) Koncesijski akt je predpis Vlade ali predpis lokalne skupnosti. Koncesijski akt za podelitev koncesije tujcu je lahko samo zakon.

(3) Koncesijski akt vsebuje zlasti:

1. opredelitev naravne dobrine, na katero se daje koncesija,
2. predmet koncesije in opredelitev obsega in morebitne izključnosti koncesije,
3. opredelitev okoljevarstvenih pogojev, pogojev varstvenega režima ter načina upravljanja, rabe ali izkoriščanja naravne dobrine,
4. navedbo dejavnosti, ki jo lahko opravlja koncesionar v zvezi s pravico, ki je predmet koncesije,
5. pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
6. morebitna javna pooblastila koncesionarja,
7. začetek in čas trajanja koncesije,
8. območje, na katero se nanaša koncesija,
9. plačilo za koncesijo ter deleža republike in lokalne skupnosti,
10. pooblastilo za nadzor nad izvajanjem koncesije,
11. razloge in način prenehanja koncesije,
12. dolžnosti koncesionarja glede sanacije, vzpostavitve novega in nadomestitve prejšnjega stanja okolja,
13. pooblastila in pogoji za sklenitev in pričetek veljavnosti koncesijske pogodbe.

24. člen
(druga vprašanja koncesije)

Za pridobivanje in izbor koncesionarjev, za javni razpis, za vprašanja v zvezi s koncesijsko pogodbo, za varstvo koncesionarjev in reševanje sporov, za prenehanje koncesijskega razmerja, za prenos koncesije, obvezno koncesijo, višjo silo in odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih, se primerno uporabljajo določbe zakona, ki ureja koncesije za gospodarske javne službe, če z zakonom ni drugače določeno.

III. JAVNE SLUŽBE VARSTVA OKOLJA

25. člen
(republiške javne službe)

(1) Službe varstva gozdov, kmetijskih zemljišč, voda in vodnega režima, morja in podzemnega sveta ter varstva naravnega javnega dobra, naravnih virov in naravnih vrednot, varstva tal in krasa, intervencijske službe zaščite in reševanja ter javne službe na drugih področjih varstva okolja se določijo in uredijo z zakonom.

(2) Obvezne republiške javne službe na področju ravnanja z odpadki so:

1. službe zbiranja, razvrščanja, skladiščenja in prevajanja radioaktivnih in določenih vrst nevarnih visokokaloričnih organskih, drugih organskih, anorganskih, bolni-

šničnih, klavničnih odpadkov, kužnega materiala živalskega porekla in določenih vrst odpadkov plastike, gume, biomase ter gradbenih odpadkov,

2. službe incineracije, imobilizacije, kompostiranja in drugega uničevanja odpadkov iz 1. točke tega odstavka ter komunalnih odpadkov,

3. službe odlaganja preostankov odpadkov iz 1. in 2. točke tega odstavka.

26. člen
(obvezne lokalne javne službe)

(1) Obvezne lokalne javne službe so:

1. oskrba s pitno vodo,
2. odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda,
3. ravnanje s komunalnimi odpadki,
4. odlaganje ostankov komunalnih odpadkov,
5. javna snaga in čiščenje javnih površin,
6. urejanje javnih poti, površin za pešce in zelenih površin,
7. pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka.

(2) Javne službe iz prejšnjega odstavka ter intervencijske službe zaščite in reševanja, določene s posebnim zakonom, samostojno, neposredno in obvezno zagotavlja občina, razen če jih zagotavlja širša lokalna skupnost oziroma se zagotavljajo skupno za več občin.

(3) Če obvezna lokalna javna služba ni zagotovljena skladno s prejšnjim odstavkom, jo zagotovi republika na območju lokalne skupnosti in za njen račun. Način zagotovitve določi Vlada z aktom, ki ga izvrši ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljevanju: ministrstvo).

(4) Oskrbovalne standarde, razvrstitev objektov in naprav, tehnične, vzdrževalne in organizacijske standarde, standarde gospodarjenja, metodologije za oblikovanje cen, za vodenje registra izvajalcev in katastra objektov in naprav ter druge standarde in normative za opravljanje služb iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljevanju: minister).

IV. POSEBNI UKREPI VARSTVA OKOLJA

1. Predpisi

27. člen
(mejne vrednosti)

(1) Vlada z upoštevanjem načela iz 8. člena tega zakona klasificira in predpiše mejne vrednosti emisij snovi in energije v tla, vodo in zrak, mejne vrednosti imisij, stopnje zmanjševanja in druge obvezne ukrepe. Obstoječim onesnaževalcem se lahko dovoli časovni odlog prilagoditve ali za določen čas predpišejo manj stroge mejne vrednosti.

(2) Poleg mejnih vrednosti iz prejšnjega odstavka se predpišejo tudi opozorilne in kritične vrednosti, lahko pa se izdajo tudi na mejne vrednosti dolgoročno naravnana priporočila.

(3) Mestna občina lahko za svoje območje določi strožje vrednosti od vrednosti iz prejšnjih odstavkov in s tem povezane ukrepe.

(4) Občina lahko za svoje območje, ki ima status ogroženega območja, določi opozorilne imisijske vrednosti, ki so strožje od vrednosti, predpisanih v drugem odstavku tega člena.

(5) Pri predpisovanju vrednosti iz prejšnjih odstavkov je treba upoštevati tudi možne učinke celotne in integralne obremenitve okolja ter obdobje, potrebno za prilagoditev.

28. člen
(status ogroženega okolja)

(1) Status ogroženega okolja in režim celovite sanacije določi Vlada na podlagi ocene zahtevnosti sanacije ter sestavljenosti in obsega obremenjenosti posameznega območja ali drugega dela okolja.

(2) Predpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti obvezne nosilce, pogoje, ukrepe, merila in standarde za uresničitev posameznih sanacijskih programov in ukrepov, roke njihove priprave in izvedbe ter obveznost vzpostavitve novega ali nadomestitve prejšnjega stanja. Režim izhaja predvsem iz meril celotne in integralne obremenitve.

(3) Če gre v primerih iz prvega odstavka tega člena za zadeve lokalnega pomena, določi status ogroženega dela okolja s svojim predpisom lokalna skupnost.

29. člen
(pravila varstva in red)

(1) Klasifikacijo in varstvo prosto živečih živalskih in prosto rastočih rastlinskih vrst ter njihovih habitatov z vidika ohranjanja biološke raznovrstnosti in naravnega ravnotežja in s tem povezana pravila ravnanja predpiše Vlada.

(2) Lokalna skupnost v zadevah varstva okolja s posebnim redom predpiše:

1. pogoje in način rabe, obnašanja in drugih ravnanj na javnih površinah lokalnega pomena,

2. območja, ki morajo biti posebno varovana pred obremenitvami, časovne omejitve obratovanja in druge ukrepe varovanja.

30. člen
(pravila ravnanja)

(1) Minister lahko v soglasju z drugimi pristojnimi ministri predpiše pravila ravnanja, klasifikacije po stopnjah tveganja, tehnične predpise, obveznosti prijave, prepovedi in omejitve v proizvodnji, prometu, rabi naravnih dobrin in porabi, ki se nanašajo na uničevanje, minimizacijo in kopičenje snovi, zlasti nevarnih, energije, embalaže in odpadkov, nadomeščanje energentov in snovi, emisij, energije in embalaže, na reciklažo, prevoz, skladiščenje, zmanjšanje tveganj, opozorila, oznake in varščine ter druge oblike obveznega ravnanja.

(2) Minister predpiše klasifikacijo odpadkov, obvezna ravnanja iz prejšnjega odstavka in druge pogoje za:

1. zbiranje, razvrščanje, skladiščenje in prevažanje odpadkov,

2. uvoz, tranzit in izvoz odpadkov,

3. reciklažo, kompostiranje in druge oblike ponovne uporabe odpadkov,

4. uničevanje in druge postopke obdelave odpadkov, vključno z njihovo uporabo kot energentov, surovin ali primesi,

5. odlaganje odpadkov.

(3) V primeru iz 4. točke prejšnjega odstavka lahko minister z odločbo naloži obvezno ravnanje, če se zaradi tega bistveno ne poslabšajo pogoji poslovanja zavezanca.

(4) Kadar po 25. členu tega zakona za posamezne vrste odpadkov in ravnanje z njimi niso določene javne službe in če za takšna ravnanja niso registrirane organizacije, lahko minister dvema ali več proizvajalcem in imetnikom odpadkov naloži, da se skupaj ustrezno organizirajo za ravnanje z njimi, če vsak posamezno ne more zagotoviti ustreznega ravnanja.

(5) Za obvezne lokalne javne službe, določene s tem zakonom, lahko lokalna skupnost predpiše ravnanja, strošja od ravnanj iz drugega odstavka tega člena.

31. člen
(prepovedi uvoza in soglasja)

(1) Minister predpiše primere, za katere je ekološka kontrola blaga in tehnologije pri uvozu in začasnem uvozu obvezna, primere, za katere se izvoz, uvoz, začasen izvoz in uvoz ter tranzit določenega blaga in tehnologije čez območje republike prepovejo, in primere, ko je za to treba pridobiti predhodno soglasje ministrstva.

(2) Minister predpiše način izvajanja ekološke kontrole blaga in tehnologije pri uvozu in začasnem uvozu.

2. Dovoljenja

32. člen
(dovoljenja za premične naprave in preizkuse)

(1) Za uporabo premične naprave za varstvo okolja je potrebno dovoljenje ministra. Zoper odločbo, s katero se dovoljenje zavrne, je dovoljena pritožba.

(2) Sestavni del vloge za izdajo dovoljenja je projekt o obratovanju in poročilo o vplivih obratovanja naprave na okolje.

(3) Za izdelavo poročila iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 56. člena tega zakona. V postopku izdaje dovoljenja pa se smiselno uporabljajo določbe 60. do 63. člena tega zakona.

(4) Če je za obratovanje premične naprave potreben poseg v prostor, je treba pridobiti dovoljenje po predpisih, ki urejajo posege v prostor. Če gre za poseg na območju zavarovanega naravnega bogastva, se dovoljenje lahko izda samo s soglasjem pristojnega ministrstva.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi za časovno omejen preizkus obratovanja drugih naprav in postopkov za varstvo okolja.

(6) Seznam naprav in postopkov iz prvega in petega odstavka tega člena predpiše minister.

33. člen
(dovoljenja za izjeme)

(1) Ministrstvo lahko v nujnih ali ob priložnostnih primerih izda povzročitelju obremenitve dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, o čemer mora primerno obvestiti prizadeto lokalno skupnost in javnost.

(2) Če gre v primerih iz prejšnjega odstavka za območja zavarovanega naravnega bogastva ali za ogrožanje zdravja ljudi, se lahko dovoljenje izda samo s soglasjem pristojnega ministrstva.

(3) Če gre za zadeve iz lokalne pristojnosti, izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena pristojna služba lokalne skupnosti.

(4) Dovoljenja po prejšnjih odstavkih ni mogoče izdati, če bi začasna ali občasna čezmerna obremenitev okolja lahko povzročila kritično obremenitev okolja, nevarnost za okolje ali njegovo poškodbo. Dovoljenje mora vsebovati tudi pogoje za odpravo morebitnih škodljivih posledic na okolje.

3. Omejitve, zapovedi in prepovedi

34. člen
(začasno zavarovanje)

(1) Pristojno ministrstvo lahko po uradni dolžnosti ali na pobudo organizacije ali posameznika začasno zavaruje posamezno naravno dobro ali njen del in določi pogoje ter način varstva, če se utemeljeno smatra, da ima lastnosti naravnega bogastva.

(2) Z odločbo o začasnem zavarovanju se ob smiselni uporabi tretjega in četrtega odstavka 19. člena tega za-

kona poleg obsega, pogojev in ukrepov zavarovanja določi tudi obdobje, v katerem velja status predhodnega zavarovanja, ki ne sme biti daljše od dveh let.

35. člen (izjemni ukrepi)

(1) Ministrstvo skladno z načelom obveznega ukrepanja ob ekoloških nesrečah ali poškodbah okolja odredi povzročitelju ali pristojni službi obvezno sanacijo, vzpostavitev novega ali nadomestitev prejšnjega stanja, nujno intervencijo in uvedbo izjemnih ukrepov za varovanje, in sicer v soglasju z ministrom, pristojnim za varovanje posamezne naravne dobrine, in ministrom, pristojnim za zdravstvo, o uporabi ukrepov za zaščito in reševanje pa tudi v soglasju z ministrom, pristojnim za zaščito in reševanje.

(2) Če povzročitelju obremenitve okolja v postopku pridobitve dovoljenja za poseg v okolje ni bila določena odškodnina za razvrednotenje ali nevarnost za okolje, izpolnjena pa so merila iz drugega odstavka 78. člena tega zakona, mu ministrstvo na zahtevo prizadetih oseb naloži obveznost priprave gradiva iz 6. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona, na podlagi njegove presoje pa tudi obveznost sklenitve pogodbe iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi ob spremembi meril iz drugega odstavka 78. člena tega zakona.

36. člen (ukrepi inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Republiški inšpektor, pristojen za nadzorstvo na področju varstva okolja, odredi sanacijske in druge ukrepe, potrebne za odpravo virov in posledic čezmerne obremenitve v roku, ki ga sam določi.

(2) Če inšpektor v primeru iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je za odpravo virov in posledic potreben sanacijski program, predlaga ministrstvu odreditev priprave in izvedbe sanacijskega programa.

(3) Če povzročitelj obremenitve ne ravna v skladu z odredbami iz prejšnjih odstavkov, republiški inšpektor v skladu z zakonom prepove:

1. obratovanje objekta oziroma naprave,
2. uporabo snovi,
3. uporabo tehnološkega postopka, stroja, prometenega sredstva ali izdelka,
4. opravljanje posamezne dejavnosti.

(4) Republiški inšpektor lahko ustno po postopku, predpisanem za izjemno nujne ukrepe, prepove opravljanje zadev iz prejšnjega odstavka, če povzročajo neposredno nevarnost za okolje ali drugo kritično obremenitev in če tega z drugimi ukrepi ni mogoče odpraviti.

(5) Zoper odločbo republiškega inšpektorja, izdano po prejšnjih odstavkih, je dovoljena pritožba, ki ne zadrži izvršitve odločbe.

37. člen (začasna omejitev dejavnosti)

(1) Če s predpisom iz 27. in 30. člena tega zakona ni določena omejitev dejavnosti ali delovanja, lahko Vlada za določen čas na celotnem območju republike ali njegovem delu omeji dejavnost ali delovanje, ki povzroča kritično obremenitev okolja, če te ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi.

(2) Skladno z določbami tretjega in četrtega odstavka 27. člena ter petega odstavka 30. člena tega zakona lahko omejitev iz prejšnjega odstavka za svoje območje določi tudi občina.

38. člen (opozorila prebivalstvu)

(1) Minister v sodelovanju z ministroma, pristojnima za zdravstvo ter za zaščito in reševanje, predpiše opozorila, priporočila in izredne ukrepe zaradi prekoračitve vrednosti iz drugega odstavka 27. člena tega zakona.

(2) Občina in mestna občina lahko predpišeta opozorila in priporočila za primere iz tretjega in četrtega odstavka 27. člena tega zakona, mestna občina pa tudi izredne ukrepe po prejšnjem odstavku.

(3) V dovoljenju za poseg v okolje se določi obveznost opozoril, napotil in priporočil prebivalstvu, če iz poročila o vplivih na okolje izhaja, da je nameravani poseg tveganje za okolje.

39. člen (opozorila proizvajalcev)

Proizvajalec ali prodajalec ne sme dati v promet surovine, polizdelka ali izdelka brez vidne označbe o obremenjevanju, če ga ta ali njegova embalaža povzroča ali bi ga lahko povzročila okolju. Označba mora vsebovati tudi navodilo za ravnanje z njimi oziroma njihovo embalažo v proizvodnji, prometu, potrošnji in po uporabi v skladu z veljavnimi standardi in pravili ravnanja na podlagi 30. člena tega zakona.

40. člen (obveznost prijave in sodelovanja)

(1) Kdor ve, da obstajajo nevarnost za okolje, kritična obremenitev ali poškodba okolja, je to dolžan nemudoma prijaviti inšpektoratu za varstvo okolja, drugemu državnemu organu oziroma organu lokalne skupnosti.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za tistega, ki ve za ekološko nesrečo.

(3) Policisti, pooblaščenec uradne osebe organov za notranje zadeve in druge pooblaščenec uradne osebe, ki pri opravljanju zadev iz svoje pristojnosti ugotovijo kršitev iz 100. člena tega zakona, morajo podati poročilo inšpektoratu za varstvo okolja.

(4) Upravni in drugi državni organi ter organi lokalne skupnosti sodelujejo in pomagajo inšpektoratu za varstvo okolja pri odkrivanju okolju škodljivih pojavov in podatkov o povzročiteljih obremenitev okolja.

4. Pooblaščenec za varstvo okolja in ekološko knjigovodstvo

41. člen (pooblaščenec za varstvo okolja)

(1) Pravna oseba, ki je zaradi svoje dejavnosti neposredna povzročiteljica obremenitve okolja, mora določiti pooblaščenca za varstvo okolja.

(2) Pooblaščenec za varstvo okolja je lahko pri povzročitelju obremenitve zaposlena ali najeta oseba, ki izpolnjuje pogoje, ki jih predpiše minister.

(3) Pooblaščenec za varstvo okolja:

1. skrbi za izvajanje predpisov s področja varstva okolja pri povzročitelju obremenitev,
2. predlaga povzročitelju obremenitev ukrepe za preprečevanje ali odpravljanje posledic obremenjevanja okolja,
3. zagotavlja javnost po 14. členu tega zakona,
4. sodeluje s pristojnimi državnimi organi in organi lokalnih skupnosti v zadevah varstva okolja in z zainteresiranimi organizacijami in društvi s področja varstva okolja.

5. opravlja druge naloge varstva okolja v skladu s pooblastilom.

(4) Povzročitelj obremenitve mora pooblaščenca za varstvo okolja zagotoviti strokovno samostojnost pri delu ter ustrezne delovne razmere.

(5) Povzročitelj obremenitve mora sporočiti ministrstvu in lokalni skupnosti, na območju katere ima sedež, koga je imenoval za pooblaščenca za varstvo okolja in njegova pooblastila.

42. člen

(ekološko knjigovodstvo)

(1) Oseba, ki opravlja gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, mora pri svojem delovanju voditi ekološko knjigovodstvo, ki vsebuje snovne in energetske bilance z vrsto in lastnostmi obremenjevanja okolja in mora posredovati podatke knjigovodstva na predpisan način.

(2) Minister po predhodnem mnenju pristojnih ministrov predpiše dejavnosti, obseg, vsebino in način vodenja knjigovodstva za posamezne vrste dejavnosti ter vsebino in način posredovanja podatkov ministrstvu.

5. Spodbude

43. člen

(znak za okolje)

(1) Proizvajalcu izdelka, namenjenega široki porabi, se lahko podeli znak za okolje, kadar proizvodnja izdelka, njegov promet, uporaba in ravnanje z ostankom v primerjavi z istovrstnimi izdelki bistveno manj obremenjuje okolje, kot to dovoljujejo predpisi.

(2) Pogoje in postopek za pridobitev ter uporabo znaka predpiše minister.

(3) Postopek izbire opravi z javnim razpisom republiški zavod, pristojen za varstvo okolja, v sodelovanju z inštitutom za varovanje zdravja, republiškim uradom, pristojnim za standardizacijo in meroslovje, in z organizacijo, ki zastopa interese potrošnikov.

(4) Znak za okolje podeljuje minister.

44. člen

(priznanja in nagrade)

(1) Ob smiselni uporabi določil iz prejšnjega člena se podeljujejo priznanja in nagrade za dosežke na področju varstva okolja, ki se nanašajo na:

1. tehnološke rešitve in izvedbe,
2. raziskovalne in razvojne projekte,
3. dosežke pri izobraževanju,
4. prispevke društev, strokovnih združenj in drugih nevladnih organizacij na področju varstva okolja ter posameznikov,

5. preprečitev posledic obremenitev okolja.

V. RAZISKOVANJE, PROGRAMIRANJE IN PLANIRANJE NA PODROČJU VARSTVA OKOLJA

1. Raziskovanje

45. člen

(raziskave in projekti varstva okolja)

(1) Obvezna sestavina nacionalnega raziskovalnega programa so usmeritve za temeljne in aplikativne raziskave ter za razvojne projekte varstva okolja.

(2) Pri pripravi programa iz prejšnjega odstavka sodeluje ministrstvo:

1. z dajanjem pobud in predlogov za vsebine nacionalnega raziskovalnega programa glede varstva okolja,

2. z obveznim dajanjem mnenj o delih programa, ki se nanašajo na varstvo okolja,

3. z opredeljevanjem do drugih delov programa z vidika varstva okolja.

(3) Ministrstvo sodeluje pri odločanju o raziskovalnih in razvojnih projektih za uresničevanje nacionalnega raziskovalnega programa glede varstva okolja, tako da:

1. predlaga tematske vsebine za razpise raziskovalnih in razvojnih nalog varstva okolja,

2. sodeluje pri ocenjevanju raziskovalnih in razvojnih projektov varstva okolja,

3. daje mnenje o okoljevarstveni naravnosti predlogov projektov z drugih raziskovalnih področij,

4. sofinancira razvojne projekte v zvezi z varstvom okolja.

(4) Ministrstvo lahko po predhodni uskladitvi z ministrstvom, pristojnim za raziskovalno dejavnost, tudi samostojno financira raziskave in razvojne projekte varstva okolja.

46. člen

(inštitut za okolje)

(1) Raziskovalno dejavnost varstva okolja opravljajo raziskovalne organizacije in druge pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane za raziskovalno dejavnost.

(2) Za zagotavljanje kompleksnih raziskav in celovitega pristopa pri raziskavah varstva okolja se ustanovi Slovenski inštitut za okolje kot javni raziskovalni zavod po predpisih, ki urejajo raziskovalno dejavnost.

(3) Inštitut iz prejšnjega odstavka opravlja tudi funkcijo državlanskega servisa za varstvo okolja, strokovnega servisa varuhu pravic državljanov v zadevah varstva okolja ter svetu za varstvo okolja, neodvisnega informacijskega servisa in funkcijo povezovanja z ustreznimi tujimi nevladnimi organizacijami.

2. Programiranje

47. člen

(priprava nacionalnega programa varstva okolja)

(1) Nacionalni program varstva okolja sprejme Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljevanju: Državni zbor) na predlog Vlade.

(2) Nacionalni program varstva okolja vsebuje cilje, usmeritve in strategijo varstva okolja in rabe naravnih dobrin za najmanj 10 let. Usklajuje se z nacionalnimi programi in plani na drugih področjih.

48. člen

(vsebina nacionalnega programa)

(1) Nacionalni program varstva okolja vsebuje zlasti:

1. stanje okolja in njegovih obremenitev ter njihov vpliv na zdravje prebivalstva,
 2. ovrednotenje stanja okolja, posameznih naravnih dobrin in njihove ogroženosti,
 3. dolgoročne projekcije trendov in stanja okolja,
 4. dosegljive cilje in načine njihovega uresničevanja,
 5. potrebna sredstva in njihove vire,
 6. prednostne naloge in projekte,
 7. smernice za razvoj dejavnosti in javnih služb varstva okolja,
 8. analize pričakovanih stroškov in koristi.
- (2) Nacionalni program varstva okolja se razčleni na globalni, državni, regionalni in lokalni ravni.

49. člen

(operativni programi)

(1) Cilji in naloge nacionalnega programa varstva

okolja se natančneje razčlenijo v operativnih, največ štiri-letnih programih.

(2) Operativne programe iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministrstvi, sprejme pa jih Vlada.

50. člen

(program lokalne skupnosti)

(1) Mestna občina sprejme program varstva okolja in operativne programe za svoje območje ob smiselni uporabi določil 47., 48. in 49. člena tega zakona.

(2) Občina ali širša lokalna skupnost lahko sprejme svoj program varstva okolja.

(3) Programi iz prejšnjih odstavkov ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom varstva okolja.

3. Planiranje

51. člen

(študija ranljivosti okolja)

(1) Planiranje, programiranje in projektiranje posegov v okolje in usmerjanje razvoja v prostoru mora izhajati tudi iz študije ranljivosti okolja.

(2) Študijo ranljivosti okolja za celotno območje republike, razčlenjeno po regijah, pripravi ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi.

(3) Študijo ranljivosti okolja za svoje območje pripravi tudi občina, če je ne pripravi širša lokalna skupnost oziroma če je ne pripravi skupaj z drugimi občinami.

52. člen

(vsebina študije ranljivosti okolja)

(1) Študija ranljivosti okolja temelji na ekosistemski členitvi prostora in jo sestavljajo kakovostna in količinska analiza okolja in njegovih sestavin, njegove občutljivosti glede posegov v okolje, regeneracijske in nevtralizacijske sposobnosti okolja, dosežene stopnje celotne in integralne obremenjenosti in ogroženosti, ocena še sprejemljivega obsega obremenitve in predlog stopnje varovanja okolja pred obremenitvami, vključno z območji, na katerih zaradi čezmerne obremenjenosti novi posegi v okolje niso dovoljeni.

(2) Načela ekosistemske členitve in metodologijo za izdelavo študij ranljivosti okolja na republiški in lokalni ravni predpiše minister v soglasju z ministri, pristojnimi za zdravstvo, za varstvo posamezne naravne dobrine ter za zaščito in reševanje.

53. člen

(stopnja varovanja okolja)

(1) Na podlagi študije ranljivosti okolja Državni zbor oziroma lokalna skupnost določi stopnjo varovanja okolja pred obremenitvami, ki je obvezno izhodišče:

1. prostorskih planskih aktov republike in prostorskih planskih aktov lokalnih skupnosti;

2. sektorskih načrtov gospodarjenja z naravnimi dobrinami, določenih z zakonom.

3. dovoljenj za posamezne posege v prostor in druge posege v okolje.

4. izdelave sanacijskih programov.

(2) V okviru stopnje varovanja okolja pred obremenitvami se določijo tudi območja, na katerih se novi posegi v okolje lahko dovolijo, le če se s kolektivnimi ali drugimi ukrepi prepreči povečanje celotne in integralne obremenjenosti nad ali zagotovi njuno zmanjšanje pod merila za primere iz 28. člena tega zakona.

(3) Državni zbor oziroma lokalna skupnost sprejeto

odločitev iz prvega odstavka tega člena preveri najmanj vsaka štiri leta in jo spremeni oziroma dopolni, če je potrebno.

4. Celovita presoja vplivov na okolje

54. člen

(celovita presoja vplivov)

(1) Pred sprejemom aktov iz 1. in 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena mora njihov pripravljalec pridobiti soglasje ministrstva.

(2) Ministrstvo da soglasje iz prejšnjega odstavka na podlagi študije za celovito presojo vplivov na okolje. Študijo pripravi pripravljalec prostorskega planskega akta oziroma sektorskega načrta z vidika vplivov planiranih posegov v okolje in z vidika medsebojnih vplivov posameznih človekovih dejavnosti.

(3) Pred izdajo soglasja iz prvega odstavka tega člena ministrstvo pridobi mnenje ministrstev, pristojnih za zdravstvo, za varstvo posamezne naravne dobrine, za zaščito in reševanje ter za druge oblike varstva pred nevarnostmi, če zakon za ta področja ne določa posebnega soglasja.

(4) Podrobnejšo vsebino in metodologijo za izdelavo študije za celovito presojo vplivov na okolje predpiše minister v soglasju z ministri iz prejšnjega odstavka.

VI. POSEGI V OKOLJE IN SANACIJA

1. Presoja vplivov na okolje

55. člen

(presoja vplivov na okolje)

(1) Za uresničevanje načela preventive in za ugotavljanje skladnosti z okoljskimi značilnostmi lokacije se s presojo vplivov na okolje ugotavlja sprejemljivost posameznih nameranih posegov v okolje glede na njihove dolgoročne, kratkoročne, posredne in neposredne posledice za okolje z vidika najmanjše možne spremembe naravnih razmer v okolju oziroma z vidika največjih možnih zahtevanih vrednosti varstva okolja.

(2) Vplivi na okolje se presojajo pri tistih nameranih posegih, za katere je predpisano dovoljenje in ki bi lahko občutneje vplivali na okolje, gre pa za posege s področij:

1. izkoriščanja in rabe tal, voda, gozdov, mineralnih surovin in drugih naravnih dobrin,

2. gradnje, spremembe, obratovanja in odstranitve objektov in naprav,

3. tehnoloških in drugih sprememb pri pridobivanju, proizvodnji, skladiščenju, prometu in uporabi surovin, polizdelkov, izdelkov in energije,

4. dajanja v uporabo ali promet novih izdelkov,

5. poskusnega uvajanja novih izdelkov in tehnologij.

(3) Podlaga za presojo je poročilo o vplivih na okolje, ki je sestavni del projekta za pridobitev dovoljenja za poseg v okolje.

56. člen

(vsebina poročila o vplivih na okolje)

(1) Poročilo o vplivih na okolje vsebuje:

1. opis zatečenega stanja okolja, na katerega lahko projekt vpliva, vključno z rezultati meritev obstoječih obremenitev (ničelno stanje),

2. opis značilnosti projekta in izkaz o njegovi skladnosti s tehničnimi in drugimi predpisi,

3. opis in oceno pričakovanih vplivov projekta na okolje, vključno z opisom optimizacijskih metod vrednotenja,

4. opis in oceno okoljevarstvenih ukrepov, izbrane tehnologije in materialov, vključno z utemeljitvijo njihove izbire glede na alternativne možnosti, ateste in certifikate,

5. opis in oceno obremenitev ter spremenjenega stanja okolja, ki so posledica vplivov projekta, vključno z oceno potencialne celotne in integralne obremenitve okolja,

6. opis območja in navedbo oseb v primerih, ko so predpisani posebni ukrepi in določena odškodnina za nevarnost ali razvrednotenje okolja, z oceno ustreznosti,

7. opozorila glede celovitosti projekta in poročila ter težav pri njuni pripravi,

8. povzetek poročila s sklepno oceno, ki je razumljiv širši javnosti.

(2) Poročilo mora vsebovati tudi vse potrebne tehnične in grafične sestavine v obliki, ki je primerna za javno predstavitev, razen če so le te že sestavina projekta samega.

(3) Poročilo o vplivih na okolje lahko izdelata samo za to pooblaščenca pravna ali fizična oseba.

(4) Vrste obremenitev, ki so vidik presoje, vrste in obseg presoje, metodologijo za izdelavo poročila o vplivih na okolje ter pogoje za pridobitev in način pridobivanja pooblastila iz prejšnjega odstavka predpiše minister po predhodnem mnenju ministrov iz tretjega odstavka 54. člena tega zakona.

57. člen

(obvezna presoja in presoja v drugih primerih)

(1) Vlada glede na velikost in naravo posega ter okoljske značilnosti lokacije predpiše:

1. vrste posegov v okolje, za katere je presoja vplivov na okolje vedno obvezna,

2. vrste posegov ter pogoje in merila, ki morajo biti izpolnjeni, da je presoja vplivov na okolje obvezna tudi zanje,

3. vrste posegov, pri katerih za presojo vplivov na okolje zadošča poročilo, ki vsebuje samo posamezne posebne analize oziroma delne elaborate.

(2) Na pobudo ministrstev ali subjektov iz 2., 3. in 5. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona lahko ministrstvo odloči, da se v posameznih primerih nameranih posegov v okolje, ki niso zajeti v 2. in 3. točki prejšnjega odstavka, izvede presoja vplivov na okolje ali da se razširi obseg poročila o vplivih na okolje.

58. člen

(predhodni postopek)

(1) Kadar je z zakonom predpisan predhodni postopek določitve pogojev za pridobitev dovoljenja za poseg v okolje, pristojno ministrstvo ali drug pristojen organ v njegovi sestavi za primere iz prejšnjega člena določi tudi obveznost presoje in obseg poročila o vplivih na okolje.

(2) Če pri izvajanju določil 57. člena tega zakona nastane dvom ali je dana pobuda na podlagi njegovega drugega odstavka, zahteva ministrstvo oziroma organ iz prejšnjega odstavka mnenje vka tega člena objavi svojo

(3) Kadar ni predpisan postopek iz prvega odstavka tega člena, lahko nosilec nameravanega posega v okolje sam zahteva od ministrstva določitev okoljevarstvenih pogojev in določitev obsega poročila o vplivih na okolje po določbah 56. člena tega zakona.

(4) Za potrebe postopka iz prvega in tretjega odstavka tega člena mora zahteva za določitev pogojev vsebovati podatke o vrsti, velikosti in naravi nameravanega posega ter o okoljskih značilnostih lokacije.

59. člen

(okoljevarstveno soglasje)

(1) Kadar se v postopku za izdajo dovoljenja za

poseg v okolje presojuje tudi vplivi na okolje po 57. členu tega zakona, mora organ, pristojen za odločanje, sestaviti osnutek odločbe in ga ob objavi javnega naznanila iz drugega odstavka 60. člena tega zakona poslati skupaj s projektom in preostalimi deli spisa ministrstvu v soglasje.

(2) Ministrstvo mora s potrditvijo na odločbi ali s posebnim aktom dati ali odreči soglasje (v nadaljevanju: okoljevarstveno soglasje) najkasneje v 30 dneh od dneva, ko mu pristojni organ iz prejšnjega odstavka pošlje predlog odločbe po opravljeni javni obravnavi.

(3) Če ministrstvo okoljevarstveno soglasje odreče, mora navesti razloge, zaradi katerih meni, da nameravani poseg ni sprejemljiv, oziroma zahtevati dopolnitev ali spremembo projekta.

(4) Če za varovanje zdravja ljudi, živali in rastlin, varstvo pri delu in druge oblike varstva pred nevarnostmi ter varstvo naravnih dobrin ni predpisano posebno soglasje pred izdajo dovoljenja za poseg v okolje, morajo pristojna ministrstva ministrstvu na njegovo zahtevo dati mnenje pred izdajo okoljevarstvenega soglasja najkasneje v 20 dneh od dneva, ko je bila podana zahteva.

(5) Dovoljenje za poseg v okolje, izdano v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, je nično.

60. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Organ iz prvega odstavka prejšnjega člena, pristojen za odločanje, zagotovi javno predstavitev osnutka odločbe in poročila iz 56. člena tega zakona oziroma celotnega projekta, če poročilo ne vsebuje vseh potrebnih sestavin iz drugega odstavka navedenega člena, in zagotovi njegovo javno obravnavo ter javno zaslišanje nosilca posega v okolje.

(2) Javno naznanilo z navedbo kroga prizadetih oseb, kraja in časa predstavitve, obravnave in zaslišanja iz prejšnjega odstavka, se objavi v sredstvih javnega obveščanja in oznani na krajevno običajen način. Javno naznanilo vsebuje tudi povzetek poročila o vplivih na okolje s sklepno oceno in način dajanja mnenj ter pripomb javnosti. Javna predstavitev mora trajati najmanj 15 dni.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov v postopku ponovnega odločanja javna predstavitev, obravnavo in zaslišanje niso potrebni, kadar gre samo za uskladitev z okoljevarstveno naravnanimi pripombami in mnenji iz prvotne javne predstavitve.

(4) Organ iz prvega odstavka tega člena objavi svojo odločitev, vključno z okoljevarstvenim soglasjem v sredstvih javnega obveščanja v osmih dneh od dneva izdaje soglasja. Odločitev mora vsebovati tudi obrazloženo navedbo o upoštevanju mnenj in pripomb iz javne predstavitve, obravnave in zaslišanja.

(5) Stroške za izvedbo javne predstavitve, obravnave in objave krije nosilec nameravanega posega v okolje.

61. člen

(presoja izpolnjenosti pogojev)

(1) Kadar so za izdajo uporabnega ali drugega dovoljenja za poseg v okolje, za katerega je bilo izdano okoljevarstveno soglasje, predpisani tehnični pregled, poskusno obratovanje ali drug predhodni postopek, mora biti v njegovo izvedbo vključeno ministrstvo zaradi ugotovitve skladnosti izvedenega posega v okolje s sestavinami projekta, ki so bile predmet presoje vplivov na okolje.

(2) Kadar je predpisano poskusno obratovanje, se skladnost iz prejšnjega odstavka ugotavlja na podlagi s projektom določenega obratovalnega monitoringa.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, izdano v nasprotju z določbami tega člena, je nično.

62. člen

(spremenjeni pogoji)

(1) Če se po izdaji okoljevarstvenega soglasja, vendar še pred izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena, bistveno spremenijo z zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom določeni okoljevarstveni pogoji, ki so bili podlaga za soglasje, lahko ministrstvo zahteva od nosilca posega dopolnitev projekta in poročila ter na tej podlagi z njegovo privolitvijo spremembo odločbe o dovolitvi posega v okolje.

(2) Če bi sprememba obsega ali načina obratovanja, določenega z obratovalnim dovoljenjem, povzročila spremembo vplivov na okolje, mora obratovalec predhodno pridobiti spremembo obratovalnega dovoljenja z vidika spremenjenih okoljevarstvenih pogojev.

(3) V postopku spremembe odločbe po prvem odstavku tega člena se ne uporabljajo določbe 60. člena tega zakona.

63. člen

(obveščanje sosednjih držav)

Če bi nameravani poseg v okolje lahko neposredno vplival na okolje v sosednjih državah, ministrstvo preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, ob izpolnitvi pogoju vzajemnosti, te države obvesti o nameravanem posegu in jim pošlje projekt nameravanega posega in poročilo o njegovih vplivih na okolje.

2. Sanacijski programi

64. člen

(dolžnost izdelave in izvedbe)

(1) Nosilcu iz drugega odstavka 28. člena in zavezanec iz drugega odstavka 36. člena tega zakona ministrstvo v odločbi o odreditvi priprave in izvedbe sanacijskega programa določi vrsto, obseg in roke sanacije.

(2) Nosilec in zavezanec iz prejšnjega odstavka morata pred začetkom izvajanja sanacije pridobiti soglasje ministrstva. Pristojna ministrstva morajo na zahtevo ministra temu dati mnenje pred izdajo soglasja.

(3) V soglasju iz prejšnjega odstavka se lahko roki izvedbe, določeni v terminskem planu sanacijskega programa, skrajšajo ali podaljšajo.

(4) Med izvajanjem sanacijskega programa lahko ministrstvo na zahtevo povzročitelja čezmerne obremenitve enkrat podaljša posamezne roke, določene v terminskem planu sanacijskega programa, če za podaljšanje obstajajo upravičeni razlogi.

65. člen

(subsidiarna obveznost republike in lokalne skupnosti)

(1) V primerih, ko je za odpravo virov in posledic obremenitev okolja odgovorna republika, zagotovi pripravo in izvedbo sanacijskega programa ministrstvo, pristojno za varstvo posamezne naravne dobrine.

(2) Prednostni vrstni red sanacij po prejšnjem odstavku določi Vlada.

(3) Če gre za posledico posega v okolje lokalnega pomena, zagotovi pripravo in izvedbo sanacijskega programa ter določi prednostni vrstni red sanacije lokalna skupnost.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena zagotovi za svoje območje pripravo in izvedbo sanacijskega programa mestna občina.

66. člen

(vsebina sanacijskega programa)

(1) Sanacijski program vsebuje zlasti:

1. analizo obremenitev in obremenjenosti okolja;
2. variantne tehnološke in druge rešitve,
3. oceno dolgoročne upravičenosti izbranih rešitev z vidika vplivov na okolje,
4. terminski plan izvajanja programa.
5. finančni načrt, vključno s prikazom stroškov odškodnin za razvrednotenje in nevarnost za okolje.
- (2) Sanacijski program vsebuje tudi vzpostavitev novega ali nadomestitev prejšnjega stanja okolja.
- (3) Obvezna strokovna podlaga sanacijskega programa je študija z vsebino poročila o vplivih na okolje iz 56. člena tega zakona.
- (4) Vrste sanacijskih programov, obseg in podrobnejšo vsebino ter metodologijo za pripravo sanacijskega programa ter način sodelovanja javnosti predpiše minister po predhodnem mnenju ministrov, pristojnih za posamezno naravno dobro.

VII. SPREMLJANJE STANJA IN INFORMACIJE O OKOLJU

1. Spremljanje stanja okolja

67. člen

(monitoring stanja okolja)

(1) V republiki se spremljajo naravni pojavi, onesnaženost in onesnaževanje okolja (monitoring stanja okolja).

(2) Spremljanje naravnih pojavov obsega opazovanje in nadzorovanje meteoroloških, hidroloških, erozijskih, seizmoloških, radioloških in drugih geofizikalnih naravnih pojavov (monitoring naravnih pojavov).

(3) Spremljanje onesnaženosti okolja obsega opazovanje in nadzorovanje emisij v tleh, vodah in zraku, živalskega in rastlinskega sveta ter zdravstveno ekoloških razmer (emisijski monitoring).

(4) Spremljanje onesnaževanja okolja obsega opazovanje in nadzorovanje emisij v tla, vode in zrak (emisijski monitoring).

68. člen

(dolžnosti republike in lokalnih skupnosti)

(1) Vzpostavitev in delovanje republiške mreže monitoringa naravnih pojavov in emisijškega monitoringa zagotavlja republika neposredno ali kot javno službo. Pri tem se v sredstvih javnega obveščanja in drugače zagotavlja redno obveščanje javnosti, lokalnih skupnosti in drugih zainteresiranih organizacij o podatkih monitoringa ter s tem povezana opozorila. Republika zagotavlja tudi zgodnje obveščanje pred možnimi nevarnostmi.

(2) Pri nalogah iz prejšnjega odstavka se zagotavljata tudi intervencijski monitoring in spremljanje emisij razpršenih virov onesnaževanja.

(3) Kadar je podrobnejši ali poseben monitoring iz prejšnjih odstavkov v interesu drugih oseb ali lokalnih skupnosti, ga te zagotavljajo po dogovoru z ministrstvom, pristojnim za posamezno vrsto monitoringa.

(4) Mestna občina obvezno zagotavlja vzpostavitev in delovanje podrobnejše in posebne mreže emisijškega monitoringa in spremljanje emisij razpršenih virov onesnaževanja na svojem območju.

(5) V primeru iz prvega odstavka tega člena se lahko posamezne naloge monitoringa kot obvezna koncesija naložijo posamezniku, podjetju ali drugi organizaciji s področja letalskega in pomorskega prometa ali drugim osebam.

69. člen

(pristojnost za republiški monitoring)

(1) Monitoring naravnih pojavov zagotavlja ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zaščito in reševanje.

(2) Imisijski monitoring zagotavljajo:

1. za tla, vodo in zrak, vključno s hrupom in sevanji: ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo in gozdarstvo, ter ministrstvom, pristojnim za zdravstvo,

2. za rastlinstvo in živalstvo: ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo, v sodelovanju z ministrstvom, in ministrstvom, pristojnim za naravne vrednote,

3. za zdravstveno ekološke razmere: ministrstvo, pristojno za zdravstvo, v sodelovanju z ministrstvom.

(3) Klasifikacijo pojavov, ki so predmet monitoringa, in skupna metodološka izhodišča predpiše Vlada.

(4) Zasnovo monitoringa in metodologijo za izvajanje ter pogoje za usposobljenost izvajalcev monitoringa iz prvega in drugega odstavka tega člena, kakovost opreme in potrebne akreditivne ter načine rednega obveščanja javnosti predpišejo ministri s pravilniki skladno s svojimi pristojnostmi iz prejšnjih odstavkov.

70. člen

(dolžnosti drugih oseb)

(1) Obratovalni monitoring, ki ga mora pri opravljanju svoje dejavnosti zagotavljati onesnaževalec sam ali po drugih osebah, obsega:

1. emisijski monitoring posameznega vira,

2. imisijski monitoring kot posledico svojih obremenitev v okolju, po potrebi pa tudi monitoring naravnih pojavov, če s svojo dejavnostjo vpliva nanje.

(2) Povzročitelj tveganja mora zagotoviti preventivni monitoring zaradi preprečevanja nastanka čezmernih obremenitev ali nevarnosti za okolje.

(3) Povzročitelj obremenitve mora opraviti tudi ves potreben monitoring učinkov sanacijskih ukrepov. Kadar v skladu z določbami tega zakona izvaja sanacijo republika ali lokalna skupnost, zagotovi tudi potreben monitoring učinkov sanacijskih ukrepov.

(4) Minister v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministri predpiše vrste emisij, imisij in pojavov, ki so predmet monitoringa iz prejšnjih odstavkov, ter metodologijo vzorčenja, merjenja in evidentiranja podatkov.

(5) S predpisom iz prejšnjega odstavka se določijo primeri, v katerih se zaradi posebnosti monitoringa ta določi z odločbo ministra.

(6) Minister predpiše tudi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci monitoringa, kakovost opreme in potrebne akreditivne.

71. člen

(podatki monitoringa)

(1) Osebe iz prejšnjega člena morajo podatke emisijskega in preventivnega monitoringa sporočati ministrstvu, podatke imisijskega monitoringa in monitoringa učinkov sanacijskih ukrepov pa ministrstvu, pristojnim po 69. členu tega zakona.

(2) Način in obliko sporočanja podatkov iz prejšnjega odstavka predpišejo ministri, pristojni za posamezno vrsto monitoringa.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena in podatke iz 69. člena tega zakona hranijo pristojna ministrstva in so uradni.

72. člen

(preverjanje kakovosti monitoringa)

(1) Republika kot javno službo zagotavlja preverjanje kakovosti monitoringa stanja okolja, ki obsega preverjanje kakovosti meritev, izvajanja metodologij, usposobljenosti kadrov in kakovosti opreme izvajalcev.

(2) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka je lahko samo oseba z uradno priznano usposobljenostjo za preverjanje kakovosti po predpisih, ki urejajo akreditiranje in certificiranje na področju standardizacije.

(3) Ocena javne službe iz prvega odstavka tega člena je podlaga za pridobitev oziroma odvzem pooblastil oziroma akreditivov izvajalcem monitoringa stanja okolja.

2. Informacijski sistem varstva okolja

73. člen

(namen in nosilec)

(1) Ministrstva zagotavljajo vodenje in vzdrževanje informacijskega sistema varstva okolja.

(2) Informacijski sistem varstva okolja vsebuje zlasti baze podatkov o:

1. naravnih prvinah, pojavih, dejavnikih in ekosistemih,

2. naravnih dobrinah,

3. obremenitvah, obremenjevanju in obremenjenosti okolja,

4. porabi snovi in energije,

5. nevarnih snoveh,

6. nastajanju in razprostranjenosti odpadkov,

7. emisijah po virih,

8. povzročiteljih obremenitev okolja,

9. delih okolja s statusom ogroženosti in zavarovanosti,

10. poškodbah okolja, ekoloških nesrečah in zlorabah okolja,

11. zdravstveno ekoloških razmerah prebivalstva,

12. objektih in napravah, namenjenih varstvu okolja,

13. sredstvih oziroma stroških varstva okolja,

14. javnih službah ter o organizacijah in ustanovah, ki se ukvarjajo z varstvom okolja, ter o njihovih pooblastilih,

15. predpisih, standardih in normativih varstva okolja,

16. stanju tehnike in tehnologije ter meroslovja na področju varstva okolja.

(3) Vsebinsko, izvajalce in nosilce katastrof, registrov, evidenc in drugih baz podatkov iz prejšnjega odstavka, poročevalske enote, metodologije zbiranja, shranjevanja, obdelave in sporočanja podatkov, njihovo uradnost ter obveznost vključevanja v mednarodne informacijske sisteme predpišejo pristojni ministri.

(4) Poročevalske enote iz prejšnjega odstavka so dolžne predložiti podatke za potrebe informacijskega sistema varstva okolja na predpisan način.

(5) Vlada predpiše strukturo, skupne osnove in vrste ter stopnje agregiranosti podatkov informacijskega sistema varstva okolja.

74. člen

(statistika okolja)

Minister v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministri določi predlog statistik okolja, ki se izvajajo v okviru nacionalnega programa statističnih raziskovanj.

3. Poročilo o stanju okolja

75. člen

(poročilo o stanju okolja)

(1) Ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministri letno pripravi poročilo o stanju okolja v republiki.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka obravnava in sprejme Državni zbor.

(3) Po sprejetju se poročilo objavi tako, da je dostopno javnosti.

76. člen
(vsečina poročila)

(1) Poročilo iz prejšnjega člena vsebuje zlasti podatke o:

1. stanju in spremembah okolja,
2. ekoloških vplivih na zdravje prebivalstva,
3. škodah v okolju,
4. izvajanju nacionalnega programa varstva okolja in operativnih načrtov,
5. sanacijskih programih in drugih izvedenih ukrepih,
6. raziskavah okolja in uvajanju novih tehnologij in izdelkov,
7. finančnih tokovih na področju varstva okolja,
8. delovanju republiških organov in organov lokalnih skupnosti ter izvajanju javnih služb varstva okolja,
9. pomembnih mednarodnih dogajanjih na področju varstva okolja,
10. potrebnih in prednostnih nalogah in ukrepih na področju varstva okolja,
11. druge podatke, pomembne za varstvo okolja.

VIII. FINANCIRANJE VARSTVA OKOLJA

1. Stroški povzročitelja obremenitve okolja

77. člen
(redni stroški)

(1) Za zmanjšanje in ohranjanje obremenitev okolja pod dopustno ravniyo krije povzročitelj obremenitve stroške:

1. lastnih ukrepov (investicijski in obratovalni stroški, stroški monitoringa iz 70. člena tega zakona, obveščanja javnosti idr.),

2. storitev javnih služb in drugih dejavnosti varstva okolja.

(2) Povzročitelj obremenitve krije tudi stroške sanacije oziroma vzpostavitve novega ali nadomestitve prejšnjega stanja okolja pri izkoriščanju naravnih dobrin, vključno s stroški spremljanja in nadzora njihovih učinkov.

78. člen
(odškodnine in nadomestila za razvrednotenje in nevarnost)

(1) Povzročitelj razvrednotenja okolja ali nevarnosti za okolje mora plačati odškodnino ali zagotoviti drugačno nadomestilo za:

1. zmanjšano uporabno vrednost nepremičnine,
2. zmanjšano kakovost bivalnega okolja,
3. zmanjšano vrednost nepremičnine in izgubljeni dobiček.

(2) Vrste posegov v okolje, merila za določanje njihovega vplivnega območja in merila za določanje najnižje odškodnine po prejšnjem odstavku predpiše Vlada, ob soglasju Državnega zbora.

(3) Vlogi za dovolitev posega v okolje iz prejšnjega odstavka mora povzročitelj razvrednotenja in nevarnosti priložiti pogodbo z oškodovanci o višini odškodnine oziroma dokazilo, da je bil sprožen postopek za njeno določitev pred sodiščem.

(4) Ob kršitvi določbe prejšnjega odstavka je dovoljenje za poseg v okolje nično.

(5) Določbe tega člena ne izključujejo pogodb o odškodninah med povzročitelji obremenitev in prizadetimi osebami v drugih primerih.

(6) Za posege v okolje, ki bistveno vplivajo na obremenitev in razvrednotenje bivalnega okolja, imajo prebivalci, ki živijo v tem okolju, pravico do nadomestila, davčnih olajšav, subvencij ter oprostitev dajatev in pri-

spevkov. Obliko nadomestil določi Vlada na podlagi meril iz drugega odstavka tega člena.

79. člen
(stroški odprave posledic poškodb in zlorabe okolja)

(1) Povzročitelj poškodbe okolja krije vse stroške odprave njenih posledic, zlasti pa:

1. stroške nujnih intervencij ob poškodbi za omejitve in preprečitev škodljivih posledic za okolje in zdravje ljudi;

2. lastne in posredne stroške sanacije, vzpostavitve novega ali nadomestitve prejšnjega stanja in monitoringa učinkov sanacije in učinkov posledic poškodbe;

3. stroške za preprečitev nastanka enakih ali podobnih poškodb okolja,

4. stroške odškodnin osebam, neposredno prizadetim zaradi posledic poškodbe okolja.

(2) Če je povzročitelj poškodbe več, pa se ne da ugotoviti delež posameznega povzročitelja, krijejo stroške solidarno.

(3) Kadar je poškodba posledica zlorabe okolja, mora povzročitelj plačati nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo okolja. Merila za izračunavanje višine nadomestila in način njegovega plačila predpiše Vlada. Nadomestilo plača povzročitelj na podlagi odločbe, ki jo izda upravni organ iz 92. člena tega zakona, in je v višini 50% prihodek proračuna republike, 50% pa prihodek proračuna lokalne skupnosti.

80. člen
(taksa in povračilo)

(1) Onesnaževalec plača takso za obremenjevanje vode, tal, zraka in za ustvarjanje odpadkov.

(2) Porabnik naravne dobrine, katere lastnik je republika ali lokalna skupnost, plača za njeno izkoriščanje in rabo povračilo.

(3) Osnova za plačilo takse je vrsta in količina onesnaževanja, za plačilo povračila pa vrsta in obseg izkoriščanja in rabe naravne dobrine.

(4) Višino takse in povračila, način njenega obračunavanja, odmere ter plačevanja in merila za znižanje in oprostitev plačevanja predpiše Vlada. Pri čezmerni obremenitvi se višina takse stopnjuje, odvisno od količine in trajanja.

(5) Za naravne dobrine lokalnega pomena določi povračila iz drugega odstavka tega člena lokalna skupnost. Kadar onesnaževanje zadeva samo prebivalce lokalne skupnosti, lahko ta predpiše tudi takse iz prvega odstavka tega člena.

2. Olajšave in spodbude

81. člen
(določanje)

(1) O znižanju ali oprostitvi takse za obremenjevanje med izvajanjem sanacijskih del odloči ministrstvo na zahtevo onesnaževalca, ki mora zahtevi priložiti sanacijski ali drug program zmanjšanja onesnaževanja. Znižanje ali oprostitev takse za obremenjevanje ne sme trajati dlje od povprečnega časa za izvedbo istovrstnih investicijskih del. Zoper odločbo o znižanju ali oprostitvi takse je dovoljena pritožba.

(2) Vlada lahko predpiše kavcije ali druge oblike varšine za proizvajalce, ki organizirano zagotavljajo vračilo izrabljenih ali neuporabnih naprav, tehnologij, izdelkov oziroma njihove embalaže ali na drug organiziran način zmanjšujejo negativne učinke svojega delovanja, ter za potrošnike, ki izrabljene ali neuporabne naprave, teh-

nologije ali izdelke oziroma njihovo embalažo vrnejo proizvajalcu.

3. Javni stroški varstva okolja

82. člen

(splošni stroški)

- (1) Republika zagotavlja sredstva za financiranje:
 1. upravnih, strokovnih in nadzornih nalog republike na področju varstva okolja,
 2. monitoringa iz prvega in drugega odstavka 68. člena tega zakona,
 3. informacijskega sistema varstva okolja,
 4. ukrepov za spodbujanje posegov v okolje, s katerimi se občutno zmanjšuje poraba snovi in energije ter preprečuje in zmanjšuje obremenjevanje okolja,
 5. olajšav, spodbud, nadomestil ali odškodnin v zvezi z odvzemom ali omejitvijo pravic zaradi zavarovanega naravnega bogastva ali njegovega dela,
 6. subvencij in spodbud za lokalne javne službe, naprave in tehnologije varstva okolja ter za okolje neoporečne tehnologije in izdelke,
 7. raziskav in razvojnih projektov varstva okolja,
 8. posebnih oblik izobraževanja in osveščanja v zvezi z okoljem,
 9. pomoči društvom, interesnim združenjem in drugim nevladnim organizacijam za varstvo okolja,
 10. republiških javnih služb varstva okolja, s katerimi se zagotavljajo storitve, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva,
 11. drugih dejavnosti varstva okolja, kadar jih zaradi javnih koristi na področju varstva okolja zagotavlja republika.
- (2) Lokalna skupnost zagotavlja sredstva iz prejšnjega odstavka, če gre za naloge varstva okolja lokalnega pomena.

83. člen

(stroški gospodarjenja in obveznega ukrepanja)

- (1) Republika in lokalna skupnost zagotavljata financiranje varovanja, ohranjanja in gospodarjenja z naravnimi dobrinami, kadar so v njuni lasti.
- (2) Republika in lokalna skupnost zagotavljata sredstva za kritje stroškov obveznega ukrepanja.
- (3) Stroške iz prejšnjega odstavka si delita republika in lokalna skupnost glede na obseg, vrsto in obliko obremenitve in njenih posledic. Ob sporu krije do njegove rešitve celotne stroške republika. V primeru četrtega odstavka 65. člena tega zakona krije stroške mestna občina.

4. Skladi

84. člen

(Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije)

- (1) Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije (v nadaljevanju: Sklad) se ustanovi kot finančna organizacija za kreditiranje naložb na področju varstva okolja s posojili z ugodno obrestno mero.
- (2) Sklad je javnopravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, določenimi z zakonom in pravili Sklada. Sklad je delniška družba. Firma Sklada je: Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije, d.d.. Sedež Sklada je v Ljubljani.
- (3) Sklad posluje v svojem imenu in za svoj račun, v svojem imenu in za tuj račun ter v tujem imenu in za tuj račun.
- (4) Ustanovni kapital Sklada znaša 10.000.000 SIT in je razdeljen na delnice. Delnice so navadne in glasijo na ime Republike Slovenije.

(5) Vprašanja v zvezi s pristopom drugih delničarjev in z izdajanjem delnic se uredijo s pravili Sklada, tako da delež drugih pravnih in fizičnih oseb ne preseže 33 % kapitala.

85. člen

(organi Sklada)

- (1) Sklad upravlja upravni odbor, ki ima predsednika in štiri člane. Imenuje in razrešuje ga Vlada.
- (2) Delo Sklada nadzoruje nadzorni odbor, ki ima predsednika in devet članov. Imenuje in razrešuje jih Državni zbor na predlog Sveta za varstvo okolja.
- (3) Sklad zastopa in njegovo poslovanje vodi direktor Sklada, ki ga na podlagi javnega razpisa imenuje in razrešuje upravni odbor.

86. člen

(pravila Sklada)

- (1) Upravni odbor sprejme pravila Sklada, s katerimi se uredijo:
 1. notranja organizacija in način poslovanja Sklada,
 2. pooblastila za zastopanje,
 3. naloge in mandat članov upravnega in nadzornega odbora ter direktorja,
 4. druga pomembnejša vprašanja v zvezi z organizacijo in poslovanjem Sklada.
- (2) S pravili, ki urejajo poslovanje Sklada, se uredijo oziroma določijo tudi:
 1. način in pogoji ohranjanja realne vrednosti trajnega kapitala ter drugi ukrepi v zvezi z zaščito pred riziki poslovanja Sklada,
 2. obseg jamstvenega kapitala, njegov mnogokratnik, ki ga ne sme preseči celotna aktiva, in primere morebitnega jamstva republike,
 3. omejitve glede največjega možnega posojila oziroma skupnega zneska posojil enemu posojilojemalcu.
- (3) K pravilom Sklada, k naložbeni politiki Sklada in finančnemu načrtu, k zaključnemu računu in poročilu o poslovanju ter k imenovanju in razrešitvi direktorja Sklada da soglasje Vlada.

87. člen

(sredstva Sklada)

- (1) Sredstva Sklada se pridobivajo:
 1. iz sredstev, pridobljenih po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij,
 2. iz sredstev, pridobljenih na podlagi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegih v prostor,
 3. iz sredstev, pridobljenih s podeljevanjem koncesij za republiške javne službe na področju ravnanja z odpadki,
 4. z dotacijami in darili domačih in tujih oseb ter tujih držav,
 5. s posojili domačih in tujih oseb ter tujih držav in mednarodnih finančnih ustanov na podlagi zakona,
 6. iz prihodkov, ustvarjenih z lastnim poslovanjem in naložbami.
- (2) O vsaki zadolžitvi iz 5. točke prejšnjega odstavka odloča Vlada.
- (3) Sredstva za ustanovitev Sklada se zagotovijo v republiškem proračunu.
- (4) Sklad lahko izjemoma pridobiva sredstva tudi na podlagi zakona o republiškem proračunu.

88. člen

(uporaba sredstev Sklada)

- (1) Sredstva Sklada se uporabljajo za kreditiranje naložb:

1. republiških javnih služb varstva okolja,
2. obveznih lokalnih javnih služb varstva okolja,
3. v naprave in tehnologije varstva okolja,
4. v tehnologije in izdelke, neoporečne za okolje,
5. pri izvedbi sanacijskih programov povzročiteljev obremenitev.

(2) Sredstva Sklada se lahko uporabljajo tudi za kreditiranje naložb republike v zvezi z obveznim ukrepanjem in manjkajočih sredstev za izvedbo nacionalnega programa varstva okolja ter za izdajanje garancij in zavarovanj za naložbe iz prvega odstavka.

(3) Postopek javnega razpisa, podrobnejše pogoje za pridobitev in namene porabe sredstev določi upravni odbor Sklada s posebnim pravilnikom v skladu z zakonom.

(4) Nadzor nad poslovanjem Sklada opravlja organizacija, pooblaščenca za opravljanje ekonomske finančne revizije.

(5) O poslovanju Sklada poroča upravni odbor Vladi, nadzorni odbor pa Državnemu zboru enkrat letno ali na njuno vsakokratno zahtevo.

89. člen

(skladi za okolje lokalnih skupnosti)

Če lokalna skupnost za spodbujanje dejavnosti varstva okolja, ki so lokalne narave, ustanovi sklad za okolje, se za njegovo delovanje smiselno uporabljajo določbe 84. do 88. člena tega zakona.

IX. SVET ZA VARSTVO OKOLJA

90. člen

(vloga in položaj)

(1) Za spremljanje stanja na področju varstva okolja Državni zbor ustanovi Svet za varstvo okolja (v nadaljevanju: Svet).

(2) Svet ima enajst članov, ki jih imenuje Državni zbor iz vrst strokovnjakov in predstavnikov nevladnih organizacij s področja varstva okolja. Člani Sveta ne morejo biti predstavniki upravnih in drugih državnih organov.

(3) Svet je pri svojem delu neodvisen in samostojen.

91. člen

(naloge)

(1) Svet obravnava, sprejema stališča, daje mnenja in pobude ter obvešča javnost o:

1. stanju in trendih na področju varstva okolja;
2. strategiji nacionalne politike varstva okolja, njeni usklajenosti z mednarodnimi usmeritvami in nacionalnem programu varstva okolja;
3. usklajevanju razvojnih interesov republike;
4. normativnem urejanju varstva okolja;
5. delovanju republike in lokalnih skupnosti na področju varstva okolja;
6. posameznih perečih vprašanih obremenjevanja okolja,
7. pobudah javnosti,
8. drugih nalogah, določenih z aktom o njegovi ustanovitvi.

(2) Svet lahko daje pobude ali posreduje varuhu pravic državljanov svoje mnenje v zadevah iz njegove pristojnosti.

X. NALOGE UPRAVE

92. člen

(splošne naloge varstva okolja)

(1) Splošne strokovne in z njimi povezane upravne naloge varstva okolja v republiki so:

1. priprava nacionalne strategije varstva okolja,
2. priprava in spremljanje uresničevanja nacionalnega programa varstva okolja in operativnih načrtov za varstvo okolja,
3. priprava predpisov, smernic in priporočil s področja varstva okolja,
4. priprava študij ranljivosti okolja,
5. presoja vplivov nameravanih posegov na okolje,
6. določanje okoljevarstvenih pogojev za izkoriščanje, uporabljanje in upravljanje naravnih dobrin, če z zakonom ni določeno drugače,
7. priprava ukrepov varstva okolja,
8. priprava strokovnih podlag v zvezi z javnimi stroški, dajatvami, spodbudami in olajšavami na področju varstva okolja,
9. priprava predlogov raziskovalnih in razvojnih projektov varstva okolja,
10. priprava predlogov za vključevanje okoljevarstvenih vsebin v izobraževalne programe na vseh stopnjah in osveščanje javnosti v zvezi z okoljem,
11. vodenje informacijskega sistema varstva okolja,
12. druge zadeve, določene s tem ali drugim zakonom ali na njuni podlagi izdanim predpisom.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka opravlja Zavod za varstvo okolja v sestavi ministrstva.

(3) V primeru zadev varstva okolja lokalnega pomena opravlja naloge iz prvega odstavka tega člena zavod ali druga služba ene ali več lokalnih skupnosti, v primeru mestne občine pa zavod.

93. člen

(naloge geološke, seizmološke in geofizikalne službe)

(1) Strokovne in z njimi povezane upravne naloge geološke, seizmološke in geofizikalne službe obsegajo monitoring ter drugo evidentiranje geofizikalnih pojavov, rajonizacijo in kategorizacijo, analitične, proučevalne, prognostične in druge strokovne naloge, ki se nanašajo zlasti na:

1. zagotavljanje geoloških raziskav nacionalnega pomena,
2. nadzor in verifikacijo geoloških raziskav, ki niso nacionalnega pomena,
3. splošne geološke evidence in sestavo litosfere,
4. potresne in druge dinamične pojave naravnega in umetnega izvora,
5. erozijske in druge geološke procese, ki nastajajo v vrhnjih plasteh zemeljske skorje in vplivajo na njen razvoj in sestavo,
6. lastnosti in sestavo tal ter njihovo onesnaženost,
7. težnostno in druga polja naravnega in umetnega izvora.

(2) V okviru službe iz prejšnjega odstavka se opravljajo tudi naloge, ki se nanašajo na varstvo in zaščito pred potresi, geološkimi in drugimi nevarnostmi, zgodnje opozarjanje, preprečevanje in sanacijo, na varnost objektov in naprav, na tovrstne evidence, na mnenja in soglasja, določena z zakonom, ter na izmenjavo podatkov, vključno z mednarodno.

(3) Naloge iz prejšnjih odstavkov in z njimi povezane upravne naloge opravlja Geofizikalni zavod kot organ v sestavi ministrstva.

94. člen

(meteorološke in hidrološke naloge)

(1) Splošne strokovne naloge meteorološke in hidrološke službe obsegajo monitoring in drugo evidentiranje meteoroloških in hidroloških stanj, njihovo rajonizacijo, opravljanje analitičnih, proučevalnih, prognostičnih in drugih strokovnih nalog, ki se nanašajo zlasti na:

1. pojave in procese v atmosferi in hidrosferi,
2. klimatologijo ter medsebojno vplivanje hidrosfere in atmosfere,
3. izvajanje meteorološke obveščevalne službe v okviru svetovne meteorološke mreže,
4. meteorološke in hidrološke naloge energetskega in okoljevarstvenega pomena;

5. spremljanje kakovosti zraka, padavin in voda,
6. ionizirajoča sevanja v ozračju in njihove premike.

(2) V okviru službe iz prejšnjega odstavka se opravljajo tudi naloge, ki izvirajo iz zahtev varstva okolja, vodnega gospodarstva, obrambe, prometa in zvez, kmetijstva in gozdarstva, industrije, gradbeništva, zdravstva, turizma in drugih dejavnosti, ter naloge, ki se nanašajo na varstvo in zaščito pred škodljivim delovanjem meteoroloških in hidroloških pojavov, na meteorološko varnost zračne in pomorske plovbe, na uporabniške prognoze, na obveščanje in na evidence ter izmenjavo podatkov.

(3) Naloge iz prejšnjih odstavkov in z njimi povezane upravne naloge opravlja Hidrometeorološki zavod kot organ v sestavi ministrstva.

(4) Zavod iz prejšnjega odstavka opravlja tudi naloge nacionalnega meteorološkega in hidrološkega centra ter s tem povezane naloge, ki izvirajo iz mednarodnih obveznosti.

95. člen

(naloge upravljanja in pospeševanja)

(1) Naloge upravljanja javnih služb varstva okolja v republiki in naloge pospeševanja na področju varstva okolja so:

1. načrtovanje razvoja, organiziranja in opravljanja javnih služb varstva okolja iz drugega odstavka 25. člena tega zakona,
2. priprava strokovnih podlag za podeljevanje koncesij za opravljanje javne službe varstva okolja iz drugega odstavka 25. člena tega zakona,
3. strokovni nadzor nad izvajalci javnih služb ali zadev varstva okolja iz drugega odstavka 25. člena tega zakona,
4. investicijsko načrtovanje, vzdrževanje in gospodarjenje z republiški objekti in napravami za opravljanje dejavnosti ali zadev varstva okolja,
5. pospeševanje naložb v varstvo okolja,
6. strokovne naloge za Sklad,
7. priprava in izvajanje sanacijskih programov varstva okolja,
8. druge naloge, določene s tem ali drugim zakonom ali predpisom, izdanim na njuni podlagi.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka opravlja direkcija v sestavi ministrstva oziroma Zavod iz drugega odstavka 92. člena tega zakona.

(3) Naloge iz prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na obvezne lokalne javne službe varstva okolja, opravlja komunalna direkcija ali druga ustrezna služba ene ali več lokalnih skupnosti.

96. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo zadev varstva okolja obsega nadzorstvo nad izvajanjem določb tega in drugih zakonov ter predpisov s področja varstva okolja in nadzor-

stvo nad izvajanjem predpisanih ali odrejenih ukrepov varstva okolja.

(2) Nadzorstvo iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

1. nadzor nad izvedenimi posegi v okolje in med njihovim izvajanjem, nad obremenjevanjem in povzročitelji obremenitev z vidika njihovih emisij in po njih povzročenih imisij ter možnosti za njihov nastanek,
2. nadzor nad stanjem tal, vode, zraka in odpadkov, nad stanjem imisij in splošnih ekoloških razmer,
3. nadzor nad upravljanjem in izkoriščanjem naravnih dobrin z vidika okoljevarstvenih pogojev,
4. nadzor nad izvajanjem dejavnosti javnih služb varstva okolja,
5. ekološki nadzor nad uvozom in začasnim uvozom,
6. nadzor nad izvajanjem ukrepov varstva okolja in s tem povezano izrekanje prepovedi.

(3) S predpisi iz prvega odstavka 27. in prvega ter drugega odstavka 30. člena tega zakona se določijo primeri, v katerih je za izdajo dovoljenja, predpisanega za poseg v okolje, treba pridobiti poprejšnje soglasje inšpektorata.

(4) Naloge iz prejšnjih odstavkov opravlja Inšpektorat za varstvo okolja v sestavi ministrstva, če za posamezne naloge ni predpisano drugače.

97. člen

(pogoji za opravljanje nalog)

(1) Ena ali več lokalnih skupnosti lahko ustanovi nadzorno službo za varstvo okolja, mestna občina pa jo mora ustanoviti.

(2) Če je ustanovljena nadzorna služba iz prejšnjega odstavka, jo lahko ministrstvo pooblasti za opravljanje posameznih dejanj in strokovnih nalog v zvezi z inšpekcijskim nadzorstvom iz prejšnjega člena.

(3) Pooblastilo iz prejšnjega odstavka se lahko da samo osebam nadzorne službe, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane za republiške inšpektorje.

98. člen

(pogoji za opravljanje nalog)

Minister predpiše posebne pogoje glede usposobljenosti za opravljanje posameznih nalog iz tega poglavja.

XI. ZBORNICA IZVAJALCEV

99. člen

(položaj in članstvo)

(1) V gospodarsko zbornico se združujejo pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost varstva okolja na trgu ali v okviru javne službe.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom ustanovijo v okviru zbornice iz prejšnjega odstavka samostojno združenje za področje varstva okolja.

XII. KAZENSKE DOLOČBE

100. člen

(prekrški)

(1) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek podjetje ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če se ne zavaruje pred odgovornostjo za škodo, ki jo lahko povzroči z ekološko nesrečo (11. člen);
2. če ne zagotavlja javnosti podatkov o lastnem obremenjevanju okolja (tretji odstavek 14. člena);
3. če krši obveznost uporabe ali pogoje za uporabo

javne dobrine, ki se zagotavlja z obvezno javno službo varstva okolja (drugi odstavek 25. člena in prvi odstavek 26. člena);

4. če krši predpisan režim sanacije (drugi odstavek 28. člena);

5. če krši predpisana pravila varstva ali ravnanja (29. člen ter prvi in drugi odstavek 30. člena);

6. če ravna v nasprotju z naloženim ravnanjem (tretji in četrti odstavek 30. člena);

7. če uporablja premično napravo za varstvo okolja ali opravlja poskusno obratovanje ali postopek brez dovoljenja (prvi in peti odstavek 32. člena);

8. če ravna v nasprotju z odločbo o začasnem zavarovanju posamezne naravne dobrine ali njenega dela (prvi odstavek 34. člena);

9. če ravna v nasprotju z odrejenimi izjemnimi ukrepi (prvi odstavek 35. člena);

10. če ne izvrši ali če ravna v nasprotju z odrejenimi inšpekcijskimi ukrepi (prvi odstavek 36. člena);

11. če ravna v nasprotju s prepovedjo obratovanja, uporabe snovi, tehnološkega postopka ali izdelka ali s prepovedjo opravljanja dejavnosti (tretji in četrti odstavek 36. člena);

12. če ravna v nasprotju z omejitvijo dejavnosti ali delovanja (prvi odstavek 37. člena);

13. če ravna v nasprotju s predpisanimi opozorili, priporočili ali izrednimi ukrepi (prvi in drugi odstavek 38. člena);

14. če ravna v nasprotju z določeno obveznostjo opozoril, napotil in priporočil prebivalstvu (tretji odstavek 38. člena);

15. če da v promet surovine, polizdelke ali izdelke brez označbe o obremenjevanju okolja (39. člen);

16. če ne določi pooblaščenca za okolje ali če določi pooblaščenca, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev, ali če ne sporoči, koga je imenoval za pooblaščenca in kakšna so njegova pooblastila (prvi, drugi in peti odstavek 41. člena);

17. če ne vodi ekološkega knjigovodstva in ne posreduje podatkov na predpisan način (prvi in drugi odstavek 42. člena);

18. če pri izvajanju posega v okolje ravna v nasprotju s sestavinami projekta, ki so predmet okoljevarstvenega soglasja (59. člen);

19. če v določenem roku ne izdela sanacijskega programa (prvi odstavek 64. člena);

20. če brez soglasja prične z izvajanjem sanacijskega programa (drugi odstavek 64. člena);

21. če ne opravlja obvezne koncesije skladno z odločbo, s katero je bila naložena (peti odstavek 68. člena);

22. če kot onesnaževalec, povzročitelj tveganja ali povzročitelj obremenitve ne zagotovi obratovalnega monitoringa, preventivnega monitoringa ali monitoringa učinkov sanacijskih ukrepov (prvi, drugi in tretji odstavek 70. člena);

23. če kot izvajalec monitoringa krši predpisane pogoje ali predpisano kakovost opreme (šesti odstavek 70. člena);

24. če kot onesnaževalec, povzročitelj tveganja ali povzročitelj obremenitve ne sporoča podatkov monitoringa ali jih ne sporoča na predpisan način in v predpisani obliki (prvi in drugi odstavek 71. člena);

25. če kot poročevalska enota ne sporoči ali ne sporoči pravočasno podatkov za potrebe informacijskega sistema varstva okolja (četrti odstavek 73. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba podjetja ali druge pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba ministrstva, organa

ali organizacije v njegovi sestavi ali drugega državnega organa ali službe lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če stori dejanje iz 3., 4., 5., 6., 7., 9. ali 12. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Če je imel prekršek iz 3. do 14., 16., 17. ali 19. do 23. točke prvega odstavka tega člena za posledico ogrožanje življenja in zdravja ljudi, uničenje ali poškodbo ali kritično obremenjenost okolja ali zlorabo okolja, se pravna oseba kot storilec prekrška ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, kaznuje z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev, odgovorna oseba pravne osebe, ki stori tak prekršek, pa z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev.

(6) Če je imel prekršek iz 3., 4., 5., 6., 7., 9. ali 12. točke prvega odstavka tega člena za posledico ogrožanje življenja in zdravja ljudi, uničenje ali poškodbo ali kritično obremenjenost okolja ali zlorabo okolja, se posameznik, ki stori tak prekršek, kaznuje z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev.

(7) Republiški inšpektor, pristojen za nadzorstvo na področju varstva okolja, policist in pooblaščenca oseba iz 97. člena tega zakona takoj na kraju samem izterja denarno kazn 10.000 tolarjev za lažji prekršek iz 5. in 13. točke prvega odstavka tega člena od tistih, ki jih zaloti pri prekršku. S predpisi iz 29. člena, prvega ter drugega odstavka 30. člena in prvega ter drugega odstavka 38. člena tega zakona se določi, kaj se šteje za lažji prekršek po tem odstavku.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

101. člen

(predpisi Vlade)

(1) Vlada najkasneje v 9 mesecih po uveljavitvi tega zakona določi ali predpiše:

1. merila za določitev razmerja plačil za koncesijo (drugi odstavek 21. člena);

2. merila in način uveljavljanja prednostne pravice pri pridobitvi koncesije ter primere in pogoje za brezplačno podelitev koncesije na demografsko ogroženih območjih (sedmi odstavek 21. člena);

3. vrste posegov v okolje, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna, in druge primere presoje (prvi odstavek 57. člena);

4. klasifikacijo pojavov, ki so predmet monitoringa, in skupna metodološka izhodišča (tretji odstavek 69. člena);

5. strukturo, skupne osnove in vrste ter stopnje agregiranosti podatkov informacijskega sistema varstva okolja (peti odstavek 73. člena);

6. vrste posegov v okolje, merila za določanje njihovega vplivnega območja in za določanje višine odškodnine (drugi odstavek 78. člena);

7. merila za izračunavanje in način plačevanja nadomestila za degradacijo in uzurpacijo okolja (tretji odstavek 79. člena);

8. višino takse in povračila, način obračunavanja, odmere in plačila ter merila za znižanje in oprostitev plačila (četrti odstavek 80. člena).

(2) Vlada najkasneje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz prvega in drugega odstavka 27. člena tega zakona.

102. člen

(predpisi ministra)

Minister najkasneje v 9 mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi obstoječe predpise ali predpiše:

1. metodologije, standarde in normative obveznih lokalnih javnih služb (četrti odstavek 26. člena);
2. klasifikacijo odpadkov, ravnanja in pogoje (drugi odstavek 30. člena);
3. primere, za katere je ekološka kontrola blaga in tehnologije pri uvozu in začasnem uvozu obvezna, primere, za katere se izvoz, uvoz, začasen uvoz ter tranzit določenega blaga in tehnologije čez območje republike prepovejo, in primere, ko je za to treba pridobiti predhodno soglasje ministrstva (prvi odstavek 31. člena);
4. način izvajanja ekološke kontrole blaga in tehnologije pri uvozu in začasnem uvozu (drugi odstavek 31. člena);
5. seznam premičnih naprav in postopkov za varstvo okolja, za katerih uporabo ali preizkus je potrebno dovoljenje (šesti odstavek 32. člena);
6. opozorila, priporočila in izredne ukrepe (prvi odstavek 38. člena);
7. pogoje za pooblaščenca za varstvo okolja (drugi odstavek 41. člena);
8. vsebino in način vodenja ekološkega knjigovodstva (drugi odstavek 42. člena);
9. pogoje in način za pridobitev ter uporabo znaka za okolje (drugi odstavek 43. člena);
10. načela ekosistemske členitve in metodologijo za izdelavo študij o ranljivosti okolja (drugi odstavek 52. člena);
11. podrobnejšo vsebino in metodologijo za študijo za celovito presojo vplivov na okolje (četrti odstavek 54. člena);
12. vrste obremenitev, vrste in obseg presoje ter metodologijo za izdelavo poročila o vplivih na okolje in pogoje za pridobitev pooblastila za njegovo izdelavo (četrti odstavek 56. člena);
13. vrste sanacijskih programov, obseg in podrobnejšo vsebino ter metodologijo za pripravo sanacijskega programa (četrti odstavek 66. člena);
14. vrste emisij, imisij in pojavov, ki so predmet monitoringa, metodologijo vzorčenja, merjenja in evidentiranja ter pogoje za izvajalce monitoringa in kakovost opreme ter potrebne akreditivne (četrti, peti in šesti odstavek 70. člena);
15. posebne pogoje glede usposobljenosti (98. člen).

103. člen
(predpisi ministrov)

Pristojni ministri najkasneje v 9 mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladijo obstoječe predpise ali predpišejo:

1. zasnovo monitoringa ter metodologijo za izvajanje in pogoje za usposobljenost izvajalcev monitoringa naravnih pojavov in imisijskega monitoringa, kakovost opreme in potrebne akreditivne ter načine rednega obveščanja javnosti (četrti odstavek 69. člena);
2. način in obliko sporočanja podatkov monitoringa (drugi odstavek 71. člena);
3. vsebino, izvajalce in nosilce baz podatkov, poročevalske enote, metodologije zbiranja, shranjevanja, obdelave in sporočanja podatkov, njihovo uradnost ter obveznost vključevanja v mednarodne informacijske sisteme (tretji odstavek 73. člena).

104. člen
(nacionalni program)

- (1) Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, pripravi v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona predlog nacionalnega programa varstva okolja.
- (2) Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, pripravi v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona študijo iz drugega

odstavka 51. člena tega zakona, občine pa v 24 mesecih po uveljavitvi tega zakona študijo iz tretjega odstavka istega člena.

105. člen
(prenehanje veljavnosti)

- (1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:
 1. zakon o varstvu zraka (Uradni list SRS, št. 13/75),
 2. zakon o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 29/86), razen določbe 7., 8. in 9. člena,
 3. zakon o zagotavljanju in uporabi sredstev za varstvo okolja (Uradni list SRS, št. 2/90),
 4. zakon o ravnanju z odpadki (Uradni list SRS, št. 8/78 in 29/86),
 5. določba 3. člena, razen 5. točke prvega odstavka v delu, ki se nanaša na urejanje javnih parkirišč in 7. točke prvega odstavka ter tretjega odstavka tega člena; določbe 4., 5. in 6. člena, prvi odstavek 7. člena ter 11. in 14. člena zakona o komunalnih dejavnostih (Uradni list SRS, št. 8/82),
 6. zakon o seizmološki službi (Uradni list SRS, št. 14/78 in 42/86), razen 4., 6. in 10. člena.
- (2) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati zakon o hidrometeoroloških dejavnostih, pomembnih za vso državo (Uradni list SFRJ, št. 18/88 in 63/90) in določbe 18. in 19. člena zakona o tujih vlaganjih (Uradni list SFRJ, št. 77/88).
- (3) Določbe 16., 18. in 19. člena zakona o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju in določbe prvega in drugega odstavka 11. člena zakona o sanitarni inšpekciji (Uradni list SRS, št. 8/73 in 9/85) se uporabljajo do sprejetja predpisov na podlagi 27., 28. in 30. člena tega zakona.
- (4) Predpisi, izdani na podlagi zakonov iz 1. do 6. točke prvega odstavka tega člena, se uporabljajo do izdaje novih.

106. člen
(uskladitev)

Predpisi lokalnih skupnosti se v zadevah varstva okolja uskladijo z določbami tega zakona najkasneje v devetih mesecih po njegovi uveljavitvi oziroma od sprejetja predpisov in po zagotovitvi drugih pogojev, ki jih določa zakon.

107. člen
(vzpostavitev inšpekcije in preimenovanje)

- (1) Do ustanovitve inšpektorata za varstvo okolja opravljajo naloge iz 96. člena tega zakona in naloge iz prve alineje 74. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81 in Uradni list RS, št. 15/91-I) ter naloge iz 1., 10. in 11. točke 3. člena zakona o sanitarni inšpekciji organi vodnogospodarske in sanitarne inšpekcije ter druge inšpekcijske službe v skladu s svojimi pristojnostmi.
- (2) Hidrometeorološki zavod Republike Slovenije nadaljuje z delom z delovnim področjem, določenim s tem zakonom, in z imenom Hidrometeorološki zavod kot organ v sestavi ministrstva.
- (3) Seizmološki zavod Republike Slovenije nadaljuje z delom z delovnim področjem, določenim s tem zakonom, in z imenom Geofizikalni zavod kot organ v sestavi ministrstva.

108. člen
(organiziranje Sklada)

- (1) Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije se organizira in začne poslovati s 1. 7. 1993 oziroma z dnem, ko Republika Slovenija vplača sredstva, predvidena z republiškim proračunom.
- (2) Do organiziranja in pričetka poslovanja Sklada opravlja naloge iz 88. člena tega zakona ministrstvo.

(3) Na podlagi zaključnega računa sklada za sofinanciranje programov varstva okolja, ustanovljenega na podlagi zakona o zagotavljanju in uporabi sredstev za varstvo okolja (Uradni list SRS, št. 2/90), se prenesejo na Sklad tudi sredstva in obveznosti do virov sredstev navedenega sklada.

(4) Na Sklad se prenesejo tudi odprte terjatve do posojil, danih za namene varstva okolja v okviru proračunskih sredstev ministrstva, po stanju na dan ustanovitve Sklada.

109. člen
(uskladiitev obveznosti)

(1) Povzročitelj obremenitve mora uskladiti svoje delovanje z obveznostmi, ki mu jih nalaga ta zakon, v rokih, ki bodo določeni s predpisi, potrebnimi za izvajanje določb zakona, ki se nanašajo na obveznosti povzročitelja obremenitve, če s predpisi iz četrtega odstavka 105. člena tega zakona ali drugimi veljavnimi predpisi niso že določeni.

(2) Sanacijski programi, ki se izvajajo ob uveljavitvi tega zakona, se izvedejo po veljavnih predpisih, če se še niso pričeli izvajati, pa je treba pridobiti soglasje iz drugega odstavka 64. člena tega zakona.

(3) Določbe tega zakona o presoji vplivov na okolje se začnejo uporabljati v roku, ki se določi s predpisom iz 57. člena tega zakona, za že začete postopke za izdajo dovoljenja za poseg v okolje pa se lahko uporabijo le s privolitvijo nosilca posega.

(4) Do izdelave študije ranljivosti okolja iz 51. člena tega zakona se zanj šeje kartografska dokumentacija prostorskih sestavin dolgoročnih planov občin, ki je do določitve stopnje varovanja okolja pred obremenitvami tudi obvezno izhodišče po 53. členu tega zakona.

110. člen
(prenehanje članstva)

Javnim gospodarskim zavodom in javnim podjetjem, ki opravljajo dejavnosti varstva okolja, preneha članstvo v splošni gospodarski zbornici z dnem, ko se reorganizirajo po določbah zakona, ki ureja gospodarske javne službe.

111. člen
(prenos v lastnino)

Voda, mineralne surovine, prosto živeče divje živali, ribe in druge prosto živeče oziroma prosto rastoče vodne živali in rastline v odprtih vodah in v ribolovnem morju preidejo v lastnino republike z dnem uveljavitve tega zakona in se izkažejo v bilancah, ki jih izdelajo pristojna ministrstva v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za finance, v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

112. člen
(pričetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 801-01/90-2/107
Ljubljana, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1352.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o revidiranju

Razglušam Zakon o revidiranju, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. junija 1993.

Št. 0100-82/93
Ljubljana, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O REVIDIRANJU

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja revidiranje računovodskih izkazov pravnih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji.

2. člen

Revidiranje računovodskih izkazov po tem zakonu je preizkušanje in ocenjevanje računovodskih izkazov ter podatkov in metod, uporabljenih pri njihovem sestavljanju, in na tem temelječe dajanje strokovnih mnenj, ali računovodski izkazi resnično kažejo stanje sredstev in obveznosti do njihovih virov ter poslovni izid pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: revidiranje).

3. člen

Revidiranje mora potekati na način, ki je predpisan s tem zakonom, in na podlagi revizijskih standardov.

Revidiranje se opravlja v primerih, ki so določeni s posebnimi zakoni ali na zahtevo pravne osebe.

4. člen

Revidiranje opravljajo revizijske gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: revizijske družbe), ustanovljene na podlagi tega zakona, in združne zveze v skladu s predpisi o združenih (v nadaljnjem besedilu: revizijske združne zveze).

Naloge revidiranja v revizijski družbi lahko opravljajo osebe, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom.

II. INŠTITUT ZA REVIZIJO

5. člen

Za opravljanje nalog na področju strokovnega usposabljanja in drugih nalog na področju revidiranja se ustanovi Inštitut za revizijo (v nadaljnjem besedilu: Inštitut).

Inštitut ustanovi Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.

Inštitut je samostojna in neodvisna institucija. Državni zbor Republike Slovenije daje soglasje k sprejemu in spremembam statuta ter obravnava letno poročilo Inštituta.

6. člen

Inštitut opravlja naslednje naloge:

- nadzira izvajanje nalog revidiranja revizijskih družb po tem zakonu;
- raziskuje dosežke teorije in prakse revidiranja;
- določa in objavlja računovodske in revizijske standarde;
- organizira in izvaja izpite za naziva pooblaščenih revizor in revizor;
- izdaja potrdila (certifikate) za naziva pooblaščenih revizor in revizor ter priznava nazive tujih revizorjev;
- izdaja in odvzema pooblastila za delo (licence) pooblaščenim revizorjem;
- vodi register revizijskih družb kot javno knjigo ter register pooblaščenih revizorjev in revizorjev;
- določa smernice za oblikovanje cen revizijskih storitev;
- letno objavlja seznam revizijskih družb, ki so vpisane v register pri Inštitutu;
- opravlja druge naloge, določene s posebnimi predpisi in statutom.

III. REVIZIJSKA GOSPODARSKA DRUŽBA

7. člen

Za ustanovitev revizijske družbe se uporabljajo določbe zakona o gospodarskih družbah, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Ustanovitev in delovanje revizijskih združenj zvez urejajo predpisi o združenjih.

8. člen

V revizijskih družbah mora:

- večina glasovalnih pravic pripadati fizičnim osebam ali revizijskim družbam, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom;
 - večina članov upravnega ali poslovnega organa izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom.
- Revizijsko družbo lahko ustanovijo tudi tuje pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom, vendar delež tujih pravnih in fizičnih oseb ne sme presegati 49% osnovnega kapitala revizijske družbe.

9. člen

V revizijski družbi mora biti zaposlen najmanj en pooblaščen revizor.

10. člen

Revizijska družba lahko opravlja poleg nalog revidiranja tudi storitve s področja računovodstva, finančnega poslovanja, analize, organizacije, kontrole poslovnih funkcij in druge posle, pomembne za poslovanje pravnih oseb, kot so: preizkušanje in ocenjevanje poslovanja, organiziranosti poslovnih funkcij, način poslovnega odločanja in delovanje informacijskih sistemov.

Za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka mora organizirati revizijska družba posebno organizacijsko enoto, ki ne sme opravljati nalog revidiranja.

11. člen

Revizijska družba opravlja naloge na podlagi pogodbe s pravno osebo. Pogodba o revidiranju se sklene za posamezno leto.

12. člen

Revizijska družba dosega prihodke s plačili za opravljanje nalog revidiranja v skladu s smernicami za oblikovanje cen, ki jih določi Inštitut, in s plačili za druge storitve.

13. člen

Revizijska družba ne sme opravljati nalog revidiranja v pravni osebi, v katero je vložila sredstva, in tudi ne v pravni osebi, ki je vložila sredstva v revizijsko družbo.

14. člen

Revizijska družba se mora zavarovati za odgovornost za škodo, ki jo lahko povzroči z revidiranjem.

15. člen

Revizijska družba opravlja dejavnost revidiranja, ko izpolnjuje pogoje za vpis v register družb pri Inštitutu.

16. člen

Revizijska družba mora zagotoviti tajnost informacij in spoznanj o poslovanju pravne osebe, pri kateri je opravljala revidiranje.

IV. OSEBE, KI LAHKO OPRAVLJAJO NALOGE REVIDIRANJA

17. člen

V revizijski družbi lahko opravljajo naloge revidiranja pooblaščen revizor in revizor (v nadaljnjem besedilu: revizor).

Naloge revidiranja lahko opravlja oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima visoko strokovno izobrazbo;
- da ima ustrezne delovne izkušnje;
- da ima pooblastilo, ki se obnavlja na dve leti;
- da je vpisana v register pri Inštitutu;
- da je opravila izpit za ustrezeni naziv in ima potrdilo (certifikat) Inštituta;
- da ji je priznan (nostrificiran) naziv pri Inštitutu;
- da ni bila obsojena za kaznivo dejanje, zlasti zoper upravljanje s sredstvi, premoženje in uradno dolžnost, zaradi katerega bi bila nevedna poklica revizorja;
- da izpolnjuje pogoje, določene s kodeksom poklicne etike revizorjev.

18. člen

Kandidat za opravljanje izpita za naziv pooblaščen revizor mora imeti najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju revizije.

19. člen

Izpiti za naziva pooblaščen revizor in revizor se opravljajo po programu, ki ga predpiše Inštitut.

20. člen

Izpiti za naziva pooblaščen revizor in revizor se opravljajo pred komisijo, ki jo imenuje Inštitut. V komisijo za naziv pooblaščen revizor imenuje enega člana tudi ministrstvo, pristojno za finance.

Sestavo komisije za opravljanje izpitov in potek opravljanja izpita določi statut Inštituta.

V. POTEK REVIDIRANJA

21. člen

Pravna oseba mora revizorju dati na razpolago potrebne listine in informacije, na podlagi katerih je mogoče revidirati in sestaviti poročilo.

Če pravna oseba omeji obseg pregledovanja ali onemogočiti uporabo kakih revizijskih postopkov, mora revizor to napisati v poročilu skladno z revizijskimi standardi.

22. člen

Poročilo o dokončanem revidiranju s strokovnim mnenjem mora sestaviti in podpisati pooblaščen revizor. Poročilo mora obsegati:

- računovodske izkaze, ki so bili predmet preizkušanja in ocenjevanja (izkaz stanja, izkaz uspeha, izkaz sprememb kapitala in izkaz finančnih tokov);
- opombe k računovodskim izkazom s pojasnilom temeljnih podatkov v računovodskih izkazih;
- predpise, splošne akte, računovodske smernice in standarde, uporabljene pri sestavljanju računovodskih izkazov oziroma metode računovodskega zajemanja in izkazovanja postavk in kategorij.

Poročilo lahko vsebuje tudi dodatne podatke skladno s posebnimi zahtevami pravne osebe, pri kateri se opravlja revidiranje.

23. člen

Poročilo pooblaščenega revizorja mora skladno z revizijskimi standardi obsegati tudi:

- pojasnilo o obsegu revidiranja, v katerem se navedejo računovodski izkazi, ki so bili predmet revizorjevega preizkušanja, prikaz uporabe revizijskih standardov oziroma razloge, zaradi katerih ti standardi niso bili uporabljeni;
- pojasnilo o podlagi, na kateri so sestavljeni računovodski izkazi (računovodska načela in računovodski standardi);
- mnenje o tem, ali računovodski izkazi prikazujejo resnično finančno stanje in poslovni izid ter spremembe v finančnem položaju pravne osebe.

Poročilo pooblaščenega revizorja se označi z datumom, ko je bilo pri pravni osebi končano revidiranje.

Rok za sestavitev poročila za prejšnje leto se določi v pogodbi iz 11. člena tega zakona.

24. člen

Mnenje pooblaščenega revizorja mora vsebovati oceno o stopnji resničnosti računovodskih izkazov in je lahko:

- pozitivno - z njim se oceni, da računovodski izkazi resnično prikazujejo finančno stanje in poslovni izid;
- s pridržkom - z njim se izrazi pridržek glede resničnosti prikazovanja posameznih kategorij v računovodskih izkazih;
- negativno - z njim se oceni, da računovodski izkazi niso resnični in pošteni.

Če pooblaščen revizor med revidiranjem presodi, da ni dovolj podlag, da bi lahko zanesljivo ocenil resničnost računovodskih izkazov, se lahko vzdrži svojega mnenja.

V primerih iz 2. in 3. alinee prvega odstavka tega člena mora pooblaščen revizor v poročilu o revidiranju utemeljiti razloge za takšno mnenje.

25. člen

Revizor je pri revidiranju neodvisen in samostojen.

Revizor odgovarja za točno ugotovitev dejstev v postopku revidiranja in za dano mnenje.

26. člen

Nalog revidiranja ne sme opravljati:

- oseba, ki je v delovnem razmerju pri pravni osebi, pri kateri se opravlja revidiranje, oziroma pri njej opravlja začasno ali občasno delo;
- oseba, ki je delničar ali vlagatelj kapitala v pravno osebo, pri kateri se opravlja revidiranje;
- oseba, ki je v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti pa do četrtega kolena,

ali če je z njim v zakonu ali v svaštvu do drugega kolena, ne glede na to, ali je zakonska zveza prenehala;

- oseba, če je skrbnik, oskrbovanec, posvojenec ali posvojitelj lastnika, poslovnega organa ali članov organov upravljanja pravne osebe, pri kateri se opravlja revidiranje.

27. člen

Revizorji in drugi udeleženci pri revidiranju morajo vse informacije in vsa spoznanja o poslovanju pravne osebe, pri kateri so opravili naloge revidiranja, trajno varovati kot poklicno skrivnost.

28. člen

Revizor ne sme uporabljati informacij in spoznanj, do katerih pride med revidiranjem, za doseganje kakršnihkoli premoženjskih ali drugih koristi zase ali za drugo osebo.

29. člen

Revizorji pripravljajo v revizijskem postopku dokumentacijo, ki se hrani pri revizijski družbi in se sme uporabljati samo za potrebe revidiranja.

30. člen

Če se pri revidiranju pojavi zapleten problem in pooblaščen revizor presodi, da je treba za njegovo reševanje pritegniti strokovnjaka zunaj revizijske družbe in zunaj zaposlenih pri pravni osebi, pri kateri se opravlja revidiranje, lahko revizijska družba to stori le po pisnem soglasju pravne osebe.

31. člen

Revizor ima pravico dostopa do knjig, listin in druge dokumentacije pravne osebe ter lahko zahteva pojasnila in informacije, ki so po njegovem mnenju nujni za revidiranje.

Pooblaščen revizor ima pravico udeležiti se letne skupščine ali seje drugega organa upravljanja pravne osebe, pri kateri se opravlja revidiranje, zahtevati pojasnila in gradiva ter postavljati vprašanja in dajati odgovore in mnenja v zvezi s poslovanjem pravne osebe.

VI. POSEBNE DOLOČBE

32. člen

Brisanje iz registra revizijskih družb:

- če se ne ustanovi kot osebna družba (7. člen);
- če večina glasovalnih pravic ne pripada fizičnim osebam ali revizijskim družbam, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom, ali večina članov upravnega ali poslovnega organa ne izpolnjuje pogojev, določenih s tem zakonom, ali če delež tuje pravne in fizične osebe presega 49% vsega kapitala revizijske družbe (8. člen);
- če je začela z nalogami revidiranja in ne izpolnjuje pogojev glede zaposlitve enega pooblaščenega revizorja (9. člen);
- če ne zagotovi ali krši tajnost informacij in spoznanj o poslovanju revidirane pravne osebe (16. člen).

33. člen

Opravljen revizija se proglasi za nično, če revizijska družba:

- nalog revidiranja ne opravi na način, predpisan s tem zakonom, ali na podlagi revizijskih zakonov ali na podlagi revizijskih standardov (3. in 4. člen);

- če opravlja naloge revidiranja pri pravni osebi, v katero je vložila sredstva, oziroma pri pravni osebi, ki je vložila sredstva v revizijsko družbo (13. člen);
- če opravlja naloge revidiranja tuji revizor, ki mu ni priznan (nostrificiran) naziv pri Inštitutu (17. člen);
- če opravlja naloge revizije oseba, ki tega ne sme opravljati (26. člen);
- če opravlja naloge revidiranja v smislu tega zakona in ni organizirana kot revizijska družba (4. člen).

34. člen

Inštitut za revizijo odvzame pooblastilo za delo (licenco) pooblaščenemu revizorju ali revizorju, če:

- ne varuje trajno vseh informacij in vseh spoznanj o poslovanju pravne osebe (27. člen);
- uporablja spoznanja, do katerih pride med revidiranjem, za doseganje kakršnihkoli premoženjskih ali drugih koristi zase ali za drugo osebo.

VII. KAZENSKKE DOLOČBE

35. člen

Revizijska družba se kaznuje za gospodarski prestoppek z denarno kaznijo najmanj 3.000.000 tolarjev:

- če nalog revidiranja ne opravi na način, predpisan s tem zakonom ali na podlagi revizijskih standardov (3. člen);
- če se ne ustanovi po zakonu o gospodarskih družbah (prvi odstavek 7. člena);
- če večina glasovalnih pravic ne pripada fizičnim osebam ali revizijskim družbam, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom, ali če večina članov upravnega ali poslovnega organa ne izpolnjuje pogojev, določenih s tem zakonom, ali če delež tuje pravne in fizične osebe presega 49% vsega kapitala revizijske družbe (8. člen);
- če je začela z nalogami revidiranja in ne izpolnjuje pogojev glede zaposlitve enega pooblaščenega revizorja (9. člen);
- če opravlja naloge revidiranja pri pravni osebi, v katero je vložila sredstva, oziroma pri pravni osebi, ki je vložila sredstva v revizijsko družbo (13. člen);
- če se ne zavaruje za odgovornost za škodo, ki jo utegne povzročiti z opravljanjem nalog revidiranja (14. člen);
- če ne zagotovi tajnosti informacij in spoznanj o poslovanju revidirane pravne osebe (16. člen);
- če opravlja naloge revidiranja tuji revizor, ki mu ni priznan (nostrificiran) naziv pri Inštitutu (drugi odstavek 17. člen);
- če opravlja naloge revidiranja oseba, ki tega ne sme opravljati (26. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za gospodarski prestoppek tudi odgovorna oseba v revizijski družbi, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

36. člen

Pravna oseba se kaznuje za gospodarski prestoppek z denarno kaznijo najmanj 3.000.000 tolarjev, če opravlja naloge revidiranja v smislu tega zakona in ni organizirana kot revizijska družba (4. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za gospodarski prestoppek tudi odgovorna oseba v pravni osebi, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

37. člen

Revizor se kaznuje z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev za prekršek:

- če nalog revidiranja ne opravi na način, ki je predpisan s tem zakonom (3. člen);
- če opravlja dejavnost revidiranja, toda ne izpolnjuje pogojev za vpis v register pri Inštitutu (17. člen);
- če opravlja naloge revidiranja kot tuji revizor, ki mu ni priznan (nostrificiran) naziv pri Inštitutu (drugi odstavek 17. člena);
- če ne ugotovi točnih dejstev in v poročilu navede napačno mnenje (24. in 25. člen);
- če opravlja naloge revidiranja pri pravni osebi, kjer tega ne bi smel opravljati (26. člen);
- če ne varuje trajno vseh informacij in vseh spoznanj o poslovanju pravne osebe (27. člen);
- če uporablja spoznanja, do katerih pride med revidiranjem, za doseganje kakršnihkoli premoženjskih ali drugih koristi zase ali za drugo osebo (28. člen).

38. člen

Revizijska družba se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev:

- če opravlja tudi druge storitve in za te ne organizira posebne organizacijske enote (10. člen);
- če ne pridobi pisnega soglasja pravne osebe, pri kateri se opravljajo naloge revidiranja, za zunanjega strokovnjaka (30. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 75.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba v revizijski družbi, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

39. člen

Pravna oseba, v kateri se opravljajo naloge revidiranja, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev:

- če ne da revizorju na razpolago potrebnih listin in informacij (prvi odstavek 21. člena);
- če revizorju ne omogoči dostopa do knjig, listin in druge dokumentacije (prvi odstavek 31. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 75.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba v pravni osebi, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

Revidiranja, ki so bila začeta do dneva uveljavitve tega zakona, dokončajo Služba družbenega knjigovodstva in njeni pooblašчени delavci po predpisih, ki so se uporabljali pred njegovo uveljavitvijo.

41. člen

Pravne osebe, ki so ob uveljavitvi tega zakona registrirane tudi za opravljanje poslov iz 2. člena tega zakona, morajo svojo organiziranost, poslovanje in akte uskladiti s tem zakonom najpozneje do 31. 12. 1993.

Če pravna oseba ne izpolni pogojev, predpisanih s tem zakonom, se dejavnosti iz 2. člena tega zakona izbrišejo iz registra po uradni dolžnosti.

Dokler pravna oseba ne izpolni pogojev iz tega zakona, ne sme opravljati dejavnosti revidiranja.

42. člen

Ne glede na določbe 18. člena tega zakona lahko do 31. 12. 1996 opravlja izpit za naziv pooblaščenega revizorja oseba, ki ima najmanj 15 let ustrezne prakse na področju računovodstva, za naziv revizor pa oseba, ki ima najmanj deset let ustrezne prakse na področju računovodstva.

43. člen

Ministrstvo, pristojno za finance, lahko v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, na predlog Zveze računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije in Službe družbenega knjigovodstva v Republiki Sloveniji, brez posebnih izpitov, po tem zakonu prizna naziv pooblaščen revizor ter izda ustrežna potrdila (certifikate) osebam, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

– da so diplomirani ekonomisti ali diplomirani pravniki in

– so pri fakultetnem študiju opravili izpite iz vseh področij računovodstva ali so uspešno dokončali seminarje iz revizije, katerih program je verificirala domača ali tuja strokovna organizacija za usposabljanje revizorjev, in

– imajo najmanj osem let poklicnih izkušenj na področju revizije ali najmanj deset let na področju razvijanja teorije računovodstva in revizije ob najmanj petih letih praktičnega dela na teh področjih;

ali:

– da so diplomirani ekonomisti ali diplomirani pravniki in

– imajo zaključen podiplomski specialistični študij iz revidiranja in

– imajo najmanj štiri leta uspešnih praktičnih izkušenj na področju revidiranja ali deset let na področju računovodstva oziroma računovodskega svetovanja;

ali:

– da so magistri ali doktorji ekonomskih ali pravnih ved in

– imajo najmanj deset let izkušenj na področju razvijanja teorije računovodstva ter revizije in

– ob najmanj triletnem uspešnem praktičnem delu na področju revizije ali šestletnem praktičnem delu na področju računovodstva ali računovodskega svetovanja.

Osebe iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati tudi pogoje iz sedme alineje drugega odstavka 17. člena tega zakona.

44. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati 86. do 88. člen Zakona o računovodstvu (Uradni list SFRJ, št. 12/89, 35/89, 3/90, 42/90 in 61/90), 69. do 79. člen Zakona o službi družbenega knjigovodstva (Uradni list SFRJ, št. 70/83, 16/86, 72/86, 74/87, 37/88, 61/88, 57/89 in 79/90), pravilnik o postopku opravljanja poslov ekonomsko-finančne revizije (Uradni list SFRJ, št. 75/88) in 4. točka 17. člena ter 3. točka 19. člena Zakona o Službi družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 1/85).

45. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-02/92-7/3

Ljubljana, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1353.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ustanovitvi Višje zdravstvene šole v Mariboru

Razlašam Zakon o ustanovitvi Višje zdravstvene šole v Mariboru, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. junija 1993.

Št. 0100-83/93

Ljubljana, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O USTANOVITVI VIŠJE ZDRAVSTVENE ŠOLE V MARIBORU

1. člen

Ustanovi se Višja zdravstvena šola v Mariboru.

Višja zdravstvena šola v Mariboru je javni visokošolski zavod s sedežem v Mariboru, Žitna 15.

2. člen

Višja zdravstvena šola v Mariboru (v nadaljnjem besedilu: šola) je pravna oseba in deluje v okviru Univerze v Mariboru.

3. člen

Šola izvaja programe v visokem izobraževanju za pridobitev in izpopolnjevanje višje strokovne izobrazbe, ki se opravljajo kot javna služba, ter opravlja raziskovalno delo na področju zdravstva.

Šola opravlja tudi druge dejavnosti, povezane z izobraževalnim in raziskovalnim delom s svojega področja.

4. člen

Organi šole so: svet, znanstveno-pedagoški svet in dekan.

Šola ima lahko tudi druge organe, ki jih določi s statutom.

5. člen

Šolo upravlja svet šole.

Svet ima 11 članov in ga sestavljajo:

– trije predstavniki ustanovitelja,

– trije predstavniki delavcev,

– trije predstavniki študentov,

– po en predstavnik Splošne bolnišnice Maribor in Zdravstvenega doma Maribor.

Svoje predstavnike volijo delavci in študenti neposredno.

Mandat članov traja štiri leta, razen članov iz vrst študentov, ki jim traja dve leti.

Predsednika sveta volijo člani sveta šole izmed predstavnikov delavcev.

6. člen

Znanstveno-pedagoški svet je strokovni organ šole in ga sestavljajo visokošolski učitelji, znanstveni delavci in sodelavci. Pri njegovem delu sodelujejo tudi predstavniki študentov.

Sestava znanstveno-pedagoškega sveta, način oblikovanja in naloge se skladno z zakonom določijo s statutom.

7. člen

Poslovodni organ šole je dekan.

Dekan organizira in vodi delo ter poslovanje šole, predstavlja in zastopa šolo in je odgovoren za zakonitost

dela ter opravlja druge naloge, določene z zakonom in statutom.

Dekana šole imenuje in razrešuje svet šole na predlog znanstveno-pedagoškega sveta. Mandat traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.

8. člen

Za ustanovitev in začetek dela šole se zagotovijo sredstva v višini 1.430.000 tolarjev.

Za opravljanje svoje dejavnosti se šoli dodelijo v upravljanje in uporabo prostori v 4. nadstropju stavbe Žitna 15 v Mariboru.

9. člen

Ustanovitelj zagotavlja šoli sredstva, potrebna za opravljanje javne službe v skladu z zakonom in drugimi predpisi. Šola lahko pridobiva sredstva tudi s prodajo svojih storitev in iz drugih virov.

10. člen

Presežek prihodkov nad odhodki sme šola uporabiti le za opravljanje in razvoj svoje dejavnosti.

Način kritja primanjkljaja sredstev se določi v soglasju z ustanoviteljem.

11. člen

Šola ima vsa pooblastila v pravnem prometu. Za svoje obveznosti odgovarja z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga.

Ustanovitelj odgovarja le za obveznosti, ki izhajajo iz opravljanja javne službe.

12. člen

Vlada Republike Slovenije imenuje vršilca dolžnosti dekana šole in ga pooblasti, da izpelje postopke ter opravi priprave za začetek dela šole v študijskem letu 1993/94.

13. člen

Šola začne izvajati programe za pridobitev višje strokovne izobrazbe v študijskem letu 1993/94.

14. člen

Sredstva za izvajanje javne službe iz 9. člena tega zakona se začnejo zagotavljati s študijskim letom 1993/94.

15. člen

Svet šole se oblikuje najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona. Statut šole sprejme svet v soglasju z ustanoviteljem najkasneje v treh mesecih od oblikovanja sveta.

16. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-04/93-15/1

Ljubljana, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1354.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ustanovitvi Visoke šole za zdravstvo v Ljubljani

Razlašam Zakon o ustanovitvi Visoke šole za zdravstvo v Ljubljani, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. junija 1993.

Št. 0100-84/93

Ljubljana, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O USTANOVITVI VISOKE ŠOLE ZA ZDRAVSTVO V LJUBLJANI

1. člen

Ustanovi se Visoka šola za zdravstvo v Ljubljani.

Visoka šola za zdravstvo je javni visokošolski zavod s sedežem v Ljubljani, Poljanska cesta 26a.

2. člen

Visoka šola za zdravstvo v Ljubljani (v nadaljnjem besedilu: šola) deluje v okviru Univerze v Ljubljani.

3. člen

Šola izvaja programe v visokem izobraževanju za pridobitev in izpopolnjevanje strokovne izobrazbe, ki se opravljajo kot javna služba, ter opravlja raziskovalno delo na področju zdravstva.

Šola lahko opravlja tudi druge dejavnosti, povezane z izobraževalnim in raziskovalnim delom s svojega področja.

4. člen

Organi šole so: svet, znanstveno-pedagoški svet in dekan.

Šola ima lahko tudi druge organe, določene s statutom.

5. člen

Šolo upravlja svet šole.

Svet ima 11 članov in ga sestavljajo:

- trije predstavniki ustanovitelja,
 - trije predstavniki delavcev,
 - trije predstavniki študentov,
 - po en predstavnik bolnišnic in zdravstvenih domov.
- Svoje predstavnike volijo delavci in študenti neposredno.

Mandat članov traja štiri leta, razen članov iz vrst študentov, ki jim traja dve leti.

Predsednika sveta volijo člani sveta šole izmed predstavnikov delavcev.

6. člen

Znanstveno-pedagoški svet je strokovni organ šole in ga sestavljajo visokošolski učitelji, znanstveni delavci in sodelavci. Pri njihovem delu sodelujejo tudi predstavniki študentov.

Sestava znanstveno-pedagoškega sveta, način oblikovanja in naloge se skladno z zakonom določijo s statutom.

7. člen

Poslovodni organ šole je dekan.

Dekan organizira in vodi delo ter poslovanje šole, predstavlja in zastopa šolo in je odgovoren za zakonitost

dela ter opravlja druge naloge, določene z zakonom in statutom.

Dekana imenuje in razrešuje svet šole na predlog znanstveno-pedagoškega sveta. Mandat traja štiri leta in je lahko ponovno imenovan.

8. člen

Ustanovitelj zagotavlja šoli sredstva za opravljanje javne službe v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

Šola lahko pridobiva sredstva tudi s prodajo storitev in iz drugih virov.

9. člen

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih šola pridobi s prodajo storitev, se uporablja za opravljanje in razvoj dejavnosti, za katere je šola ustanovljena.

Način kritja primanjkljaja sredstev se določi v soglasju z ustanoviteljem.

10. člen

Šola je pravna oseba s polno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga.

11. člen

Ustanovitelj odgovarja le za obveznosti šole, ki izhajajo iz opravljanja javne službe.

12. člen

Šola prevzame premoženjske in druge pravice in obveznosti Višje šole za zdravstvene delavce v Ljubljani.

13. člen

Šola začne z izvajanjem izobraževalnih programov za pridobitev visoke strokovne izobrazbe v študijskem letu 1993/94.

Študenti Višje šole za zdravstvene delavce v Ljubljani nadaljujejo z izobraževanjem po veljavnih programih za pridobitev višje strokovne izobrazbe na Visoki šoli za zdravstvo v Ljubljani.

14. člen

Dosedanji dekan Višje šole za zdravstvene delavce v Ljubljani nadaljuje z delom do imenovanja dekana šole kot vršilec dolžnosti dekana.

15. člen

Svet šole se oblikuje najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

16. člen

Statut šole mora biti sprejet v soglasju z ustanoviteljem najkasneje v treh mesecih po oblikovanju sveta šole.

17. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o ustanovitvi Višje šole za zdravstvene delavce (Uradni list SRS, št. 27/62).

18. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-04/92-11/2-1

Ljubljana, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1355.

Na podlagi prvega odstavka 107. in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembi Zakona o ustanovitvi Visoke pravne šole v Mariboru

Razlašam Zakon o spremembi Zakona o ustanovitvi Visoke pravne šole v Mariboru, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. junija 1993.

Št. 0100-85/93

Ljubljana, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBI ZAKONA O USTANOVITVI
VISOKE PRAVNE ŠOLE V MARIBORU

1. člen

Visoka pravna šola v Mariboru se preimenuje v: "Pravna fakulteta v Mariboru".

2. člen

V 1., 2., 3. in 4. členu Zakona o ustanovitvi Visoke pravne šole v Mariboru (Uradni list RS, št. 35/90) se besedilo "Visoka pravna šola" nadomesti z besedilom "Pravna fakulteta".

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-04/90-2/2-1

Ljubljana, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Herman Rigelnik l. r.

1356.

Na podlagi 121. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I) izdaja minister za okolje in prostor

O D R E D B O

o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

1. člen

Vrednost točke za ugotovitev vrednosti stanovanja je določena na podlagi rasti menjalniškega tečaja DEM in je 120,74 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja (Uradni list RS, št. 25/93).

Ta odredba začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-80/91

Ljubljana, dne 15. junija 1993.

Minister za okolje
in prostor
Miha Jazbinšek l. r.

Ta pravilnik začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-81/91

Ljubljana, dne 15. junija 1993.

Minister za okolje
in prostor
Miha Jazbinšek l. r.

1357.

Na podlagi 153. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I) izdaja minister za okolje in prostor

PRAVILNIK **o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe** **za pridobitev stanovanjske pravice**

1. člen

Lastna udeležba, ki so jo bili imetniki stanovanjske pravice dolžni plačati pred vselitvijo v družbeno stanovanje, se valorizira glede na leto, v katerem je bila plačana na podlagi količnikov za valorizacijo vrednosti lastne udeležbe.

Količnik za valorizacijo zneska lastne udeležbe so izračunali za vsako leto na stanje 31. december, razen za tekoče leto. Znesek lastne udeležbe (upoštevaje denominacijo iz leta 1989), plačan v določenem mesecu med letom, se najprej valorizira do konca leta z mesečnimi indeksi porasta cen na drobno. Tako dobljen znesek se pomnoži s pripadajočim količnikom, izračunanem na osnovi rasti vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja, in sicer:

Leto v katerem je bila plačana lastna udeležba	Količnik
1	2
1970	248.266,13
1971	212.193,26
1972	183.900,82
1973	150.464,32
1974	116.012,21
1975	98.128,89
1976	91.274,31
1977	79.572,47
1978	67.098,94
1979	53.621,19
1980	38.431,28
1981	27.677,38
1982	21.402,24
1983	13.347,64
1984	8.620,34
1985	4.793,71
1986	2.416,21
1987	869,10
1988	248,88
1989	8,66
1990	4,22
1991	1,60
1992	1,15
1993 (maj)	1,00

2. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe (Uradni list RS, št. 15/93).

1358.

Na podlagi sedmega odstavka 16. člena Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list Republike Slovenije, št. 10/93) izdaja minister za kmetijstvo in gozdarstvo v soglasju z ministrom za finance

NAVODILO

o tem, kaj se šteje za dokumentacijo za prenos kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije oziroma na občine

1. člen

S tem navodilom se določa dokumentacija, ki jo morajo občine in druge pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: upravljalci) predložiti Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sklad) za kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove (v nadaljnjem besedilu: nepremičnine), ki so po 74. členu Zakona o zadrukah (Uradni list Republike Slovenije, št. 13/92 in 7/93), 5. členu Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list Republike Slovenije, št. 55/92, 7/93 in 31/91) oziroma po 14. členu Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list Republike Slovenije, št. 10/93) postali last Republike Slovenije oziroma občin.

2. člen

Upravljalci predložijo skladu oziroma občini v šestih mesecih po uveljavitvi Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije izjavo oziroma predlog pogodbe za nepremičnine, ki se prenašajo na sklad, s katero dovolijo, da se v zemljiški knjigi vpiše kot lastnica Republika Slovenija in kot upravljalec sklad, oziroma kot lastnica občina. Hkrati predložijo tudi ustrezno evidenco in dokumentacijo.

3. člen

Upravljalci pripravijo evidenco o nepremičninah, s katerimi so upravljali in razpolagali do uveljavitve zakonov iz 1. člena tega navodila po posebnem računalniškem programu, ki ga pripravi sklad. Upravljalci prevzamejo računalniški program od sklada.

Evidenca se izdelava ločeno za nepremičnine v lasti Republike Slovenije in ločeno za nepremičnine v lasti občin.

Evidenca obsega podatke:

- o katastrskem okraju, katastrski občini, parcelni številki, katastrski kulturi in razredu iz uradnih evidenc o nepremičninah;
- o gospodarski enoti, oddelku in odseku iz gozdno-gospodarskih načrtov;
- o knjižni vrednosti nepremičnine in knjižni vrednosti neamortiziranih vlaganj vanje;

- o načinu njihove pridobitve (odplačano, neodplačano);
- o stvarnih oziroma obligacijskih razmerjih na teh nepremičninah;
- o prejeti zakupnini oziroma nadomestilu za uporabo oziroma drugih dajtvah uporabnikov v zvezi s temi nepremičninami;
- ali so te nepremičnine predmet denacionalizacije, ali je akt o denacionalizaciji že poravnomočen, ali so nepremičnine že vrnjene prejšnjim lastnikom v last oziroma v last in posest, ali je za nepremičnino izdana priznanica in
- druge podatke, pomembne za prenos zemljišč na sklad.

4. člen

Evidenci iz prejšnjega člena je treba priložiti ustrezno dokumentacijo o nepremičninah, in sicer:

- zemljiškoknjižni izpisek (A, B in C list) po stanju v zemljiški knjigi (ki pa mora biti predhodno zgodovinsko urejeno);
- posestne liste iz zemljiškega katastra;
- zakupne oziroma druge njim podobne pogodbe o stvarnih oziroma obligacijskih razmerjih;
- pogodbe oziroma druge akte o bremenih (zavarovanje posojil s hipoteko, izplačevanje socialnih pomoči, preužitek itd.);
- potrdilo o zadnji plačani zakupnini oziroma drugi dajtvi, ki jo plačuje dejanski uporabnik oziroma o višini bremena;
- odločbe oziroma sodbe o denacionalizaciji;
- inventuro in zaključni račun za leto 1992, iz katerega mora biti razvidna knjižna vrednost nepremičnin iz 1. člena tega navodila in vrednost neamortiziranih vlaganj, posebej za neodplačno pridobljena zemljišča in posebej za odplačno pridobljena zemljišča. Pri tem vrednosti trajnih nasadov, ki niso last Republike Slovenije oziroma občin, in vrednosti vlaganj iz državnih oziroma občinskih sredstev ni treba prikazati.

5. člen

Za nepremičnine, pridobljene na neodplačen način, se štejejo:

1. nepremičnine, pridobljene s poddržavljanjem v smislu predpisov o denacionalizaciji, ki so bile s ali po poddržavljanju brezplačno dodeljene v uporabo, upravljanje oziroma razpolaganje upravljalcem;
2. nepremičnine, s katerimi je upravljalec upravljal oziroma razpolagal oziroma jih uporabljal neodplačno brez pravnega naslova;
3. nepremičnine agrarnih in njim podobnih skupnosti;
4. nepremičnine iz 1. do 3. točke tega odstavka, za katere je organ, ki jih je poddržaval, oziroma upravljalec plačal odškodnino do 30 % takratne vrednosti;
5. nepremičnine, kupljene z interventnimi sredstvi Republike Slovenije oziroma občin, oziroma iz sredstev odškodnin (prej prispevkov in še prej davkov) po predpisih o kmetijskih zemljiščih;
6. nepremičnine, kupljene iz kupnin oziroma zakupnin za odprodane oziroma v zakup dane nepremičnine;
7. nepremičnine, pridobljene po predpisih o preživalskem varstvu kmetov, če so bila sredstva zagotovljena po 5. in 6. točki tega odstavka;
8. nepremičnine, pridobljene z zamenjavo za nepremičnine po prejšnjih točkah;
9. druge nepremičnine, za katere upravljalec ne dokaže, da jih je dobil odplačno oziroma s plačilom odškodnine več kot 30 % takratne vrednosti nepremičnine.

Razmerje med plačano odškodnino in takratno vrednostjo nepremičnin se ugotovi na podlagi izplačane odškodnine in takratnih prometnih vrednosti nepremičnin približno enake kulture in kakovosti.

6. člen

To navodilo začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 463-51/93

Ljubljana, dne 17. maja 1993.

Soglašam:
Minister za finance
mag. Mitja Gaspari l. r.

Minister za
kmetijstvo in gozdarstvo
dr. Jože Osterc l. r.

1359.

Na podlagi 2. do 9. in 11. do 13. točke sklepa Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije, št. 114-02/90-1/11-8 z dne 31. 10. 1991 (Ur. l. RS, št. 22/91-I) Ministrstvo za pravosodje objavlja

**ZNESKE POVRAČIL, NADOMESTIL
IN DRUGIH PREJEMKOV
za zaposlene v republiških državnih organih**

Za mesec junij 1993 znašajo:

1. mesečne nagrade za obvezno prakso:
 - učencem 5.005 SIT;
 - študentom 10.248 SIT;
2. nagrade ob delovnih jubilejih:
 - za 10 let delovne dobe 20.034 SIT;
 - za 20 let delovne dobe 30.052 SIT;
 - za 30 let delovne dobe 40.069 SIT;
3. solidarnostne pomoči 40.069 SIT;
4. regres za prehrano med delom 6.480 SIT;
5. dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:
 - 6 do 8 ur 1.127 SIT;
 - 8 do 12 ur 1.620 SIT;
 - nad 12 ur 3.240 SIT;
6. povračilo stroškov prenočevanja:
 - na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije do 2.832 SIT;
 - brez računa 972 SIT;
 - 7. kilometrina 18,78 SIT;
8. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi za vsak kilometer 9,39 SIT;
9. nadomestilo za ločeno življenje:
 - povračilo stroškov stanovanja 11.665 SIT;
 - povračilo stroškov prehrane 14.257 SIT;
10. terenski dodatek 680 SIT.

Št. 006-15/91

Ljubljana, dne 21. maja 1993.

Miha Kozinc l. r.
Minister za pravosodje

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

KAMNIK

1360.

Na podlagi 8. člena Sklepa o razpisu referendumu za uvedbo samoprispevka na območju Krajevne skupnosti Kamniška Bistrica (Ur. l. RS, št. 25/93) daje volilna komisija Krajevne skupnosti Kamniška Bistrica

POROČILO

o izidu glasovanja na referendumu, dne 6. 6. 1993 za uvedbo samoprispevka na območju Krajevne skupnosti Kamniška Bistrica

I

Na območju Krajevne skupnosti Kamniška Bistrica so bili na referendumu, dne 6. 6. 1993 ugotovljeni naslednji izidi glasovanja:

1. v volilni imenik je bilo vpisanih 1310 glasovalcev,
2. zaradi dela v tujini in zaradi služenja vojaškega roka ni bilo 22 glasovalcev,
3. pri ugotavljanju izida glasovanja je bilo tako upoštevanih 1288 glasovalcev,
4. na referendumu je glasovalo 591 krajanov ali 45,89 %,
5. za uvedbo samoprispevka je glasovalo 327 krajanov ali 25,39 %,
6. proti uvedbi samoprispevka je glasovalo 257 krajanov ali 19,95 %,
7. neveljavnih glasovnic je bilo 7 ali 0,54 %,
8. glasovanja se ni udeležilo 697 glasovalnih upravičencev ali 54,11 %.

II

Volilna komisija Krajevne skupnosti Kamniška Bistrica na podlagi ugotovljenega izida glasovanja in 21. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Ur. l. SRS, št. 23/77, 18/88) ugotavlja, da v Krajevni skupnosti Kamniška Bistrica ni sprejeta odločitev za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Kamniška Bistrica.

Kamniška Bistrica, dne 6. junija 1993.

Predsednik
Volilne komisije
Krajevne skupnosti
Kamniška Bistrica
Rus Franc l. r.

KRŠKO

1361.

Na podlagi 14. člena Zakona o financiranju javne porabe (Ur. l. RS, št. 48/90, 34/91 in 30/92) in 30. člena odloka o pristojnosti in sestavi zborov občinske skupščine (Ur. l. RS, št. 3/90) je Skupščina občine Krško na seji ZZD, ZKS in DPZ dne 2. 6. 1993 sprejela

ODLOK

o proračunu občine Krško za leto 1993

1. člen

S proračunom občine Krško za leto 1993 (v nadaljnjem besedilu: občinski proračun) se zagotavljajo sredstva za financiranje javne porabe v občini Krško.

2. člen

Skupni prihodki občinskega proračuna za leto 1993 znašajo 1.930.115.000 SIT in se razporedijo za:

	SIT
- tekoče obveznosti	759.191.000
- druge obveznosti	1.170.924.000

Izvršni svet Skupščine občine Krško (v nadaljnjem besedilu: izvršni svet) v okviru obstoječih virov prihodkov med letom usklajuje postavke s porastom cen na drobno ter v skladu z usmeritvami za področje javne porabe v Republiki Sloveniji.

Pregled prihodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del občinskega proračuna.

3. člen

Od prihodkov občinskega proračuna za leto 1993 se izloči 0,8 % v sredstva stalne proračunske rezerve občine Krško.

4. člen

Uporabniki sredstev občinskega proračuna (v nadaljnjem besedilu: uporabniki) so dolžni uporabljati dodeljena sredstva le za namene, za katere so opredeljeni v posebnem delu, ki je sestavni del tega odloka.

5. člen

Sredstva občinskega proračuna se med letom delijo enakomerno med uporabnike kot mesečne akontacije v skladu s proračunskimi prihodki. Izvršni svet določi dinamiko nakazil sredstev proračunskim uporabnikom in jih o tem obvesti. V primeru likvidnostnih težav proračuna zaradi neenakomernega priliva prihodkov se sredstva prioriteto zagotavljajo za zakonsko določene naloge, ki so opredeljene v tekočem delu posebnega dela razporeditve proračunskih odhodkov.

6. člen

Izvršni svet je pooblaščen, da odloča o obsegu in načinu zagotavljanja dodatnih sredstev za usklajevanje osebnih dohodkov uporabnikov v okviru dovoljenih rasti in možnosti, ki jih dovoljujejo proračunski prihodki.

7. člen

Prejemki iz naslova socialno varstvenih pravic, ki se izplačujejo iz občinskega proračuna, se v letu 1993 usklajujejo s splošnimi gibanji po sklepu izvršnega sveta.

8. člen

Če se med letom spremeni delovno področje ali pristojnost, obseg ali narava nalog organa ali drugega uporabnika ter pogoji za njihovo izvrševanje, se mu lahko sorazmerno poveča ali zmanjša tudi obseg sredstev za delo.

9. člen

Če se med letom ustanovi nov organ ali drugi uporabnik, se mu sredstva za delo zagotovijo iz tekoče proračunske rezerve na podlagi predlaganega programa dela, ki ga potrdi izvršni svet.

Če se med letom ukine organ ali drugi uporabnik, se morajo uporabljena sredstva prenesti v tekočo proračunsko rezervo, oziroma na organ ali uporabnika, ki prevzame njegovo delo.

10. člen

Uporabniki morajo izvrševati svoje naloge v mejah sredstev, ki so jim odobrena z občinskim proračunom.

Uporabniki ne smejo prevzemati na račun občinskega proračuna obveznosti, ki bi presežale z občinskim proračunom določeno višino sredstev za posamezne namene.

11. člen

Vsi uporabniki so dolžni Sekretariatu za finance pri Skupščini občine Krško predložiti predračune ter finančne načrte za leto 1993 ter zaključne račune za leto 1992 najkasneje do 20. marca 1993.

Organi in drugi uporabniki, ki s svojo dejavnostjo ustvarjajo še druge - izvenproračunske prihodke, so dolžni predložiti pregled teh prihodkov.

12. člen

Izvršni svet je pooblaščen, da odloča:

1. o prenosu sredstev med posameznimi nameni občinskega proračuna, določenimi v bilanci odhodkov, vendar največ do 20 % iz posamezne postavke.

2. o uporabi sredstev stalne proračunske rezerve občine Krško do zneska, ki v posameznem primeru ne presega 10 % z občinskim proračunom predvidenih sredstev za proračunsko rezervo za leto 1993, vendar samo za namene iz 1. točke 31. člena Zakona o financiranju javne porabe (Ur. l. RS, št. 48/90).

Sredstva tekoče proračunske rezerve se bodo dodeljevala:

– za naloge, ki so neodložljive in za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva in ki po svoji vsebini sodijo v okvir javne porabe v pristojnosti občine Krško.

– za naloge v proračunu, za katere se med letom izkaže, da zanje niso bila zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu.

13. člen

Sekretariat za finance občine Krško, oziroma drugi organ, ki ga pooblasti izvršni svet, opravlja nadzor nad finančnim, materialnim ter računovodskim poslovanjem uporabnikov sredstev občinskega proračuna po namenu, obsegu in dinamiki porabe.

14. člen

Za zakonito uporabo sredstev, ki so uporabniku razporejena iz proračuna, je odgovoren predstojnik ali poslovodni organ uporabnika.

Poleg osebe iz prejšnjega odstavka je za zakonito uporabo sredstev odgovoren tudi vodja računovodstva pri uporabniku.

15. člen

Za realizacijo obveznosti občinskega proračuna za leto 1993 se občinski proračun lahko zadolži dolgoročno v skladu z drugim odstavkom 36. člena Zakona o financiranju javne porabe (Ur. l. RS, št. 48/90).

16. člen

O kratkoročnem zadolževanju za financiranje nalog s področja javne porabe občine Krško odloča izvršni svet.

Višina zadolženosti iz prejšnjega odstavka ne sme presežati 15 % s proračunom občine Krško predvidenih skupnih prihodkov.

Pogodbe na podlagi odločitev iz prvega odstavka tega člena sklepa Sekretariat za javne finance občine Krško.

17. člen

Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja od 1. 1. 1993 dalje.

Št. 1-403-42/93

Krško, dne 2. junija 1993.

Predsednik
Skupščine občine Krško
Danilo Siter l. r.

**BILANCA
PRIHODKOV IN ODHODKOV PRORAČUNA
OBČINE KRŠKO ZA LETO 1993.**

Prihodki	v SIT
Skupina Vrsta prihodka	Znesek
70	Prenešeni prihodki 298.269.000
71	Prihodki od davkov pravnih in fizičnih oseb 443.436.000
73	Prihodki od davkov od prometa proizvodov in storitev 4.435.000
75	Prihodki od davkov na premoženje 3.723.000
76	Prihodki od taks, povračil in denarnih kazni 38.010.000
77	Finančni tokovi 295.818.000
78	Prihodki od lastne dejavnosti in drugi prihodki 846.424.000
	Skupni prihodki 1.930.115.000

Odhodki

Skupina Namen	Znesek
40	Delo državnih organov 200.602.000
41	Delo izvajalskih organizacij 213.764.000
42	Socialni transferji 50.602.000
43	Dotacije na področju družbenih dejavnosti 34.596.000
44	Plačila na področju družbenih dejavnosti 47.197.000
45	Plačila storitev ter subvencij in intervencije v gospodarstvu 117.776.000
46	Drugi odhodki 51.317.000
47	Odhodki investicijskega značaja 889.832.000
48	Finančni tokovi, oblikovanje rezerv in druge obveznosti 324.429.000
	Skupaj odhodki 1.930.115.000

LITJA

1362.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, Ur. l. RS, št. 26/90, 18/93) in 65. člena Statuta občine Litija (Ur. l. RS, št. 5/93) je Izvršni svet občine Litija na 78. redni seji dne 27. 5. 1993 sprejel

SKLEP**o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta Gabrovka****1. člen**

Javno se razgrne osnutek ureditvenega načrta za naselje Gabrovka, ki ga je izdelal Beton projekt, d.o.o., Zagorja pod št. proj. 14/93 v mesecu marcu 1993.

2. člen

Osnutek bo javno razgrnjen v avli Skupščine občine Litija, Jerebova 14, Litija in v prostorih KS Gabrovka, in sicer 30 dni od dneva objave tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

V teku javne razgrnitve bo oddelek za urejanje prostora občine Litija skupaj s KS Gabrovka organiziral javno obravnavo. O času in kraju bodo občani obveščeni na krajevno običajen način.

4. člen

Občani in ostali zainteresirani lahko podajo pisne pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnutek Oddelku za urejanje prostora Občine Litija, Jerebova 14, Litija.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-3/92

Litija, dne 27. maja 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Litija
Slavko Rokavec l. r.

1363.

Na podlagi 41. člena Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini Litija (Ur. l. RS, št. 8/92) je Izvršni svet Skupščine občine Litija sprejel na 80. seji, dne 10. 6. 1993

PRAVILNIK**o ravnanju z odpadki in načinu oblikovanja cen na območju občine Litija****1. člen**

S tem pravilnikom se določajo:

- pogoji opravljanja dejavnosti ravnanja z odpadki z navedbo posameznih izrazov za opredelitev dejavnosti, uporabljenih v tem pravilniku;
- obveznosti uporabnikov in izvajalca,
- normativi za izvajanje dejavnosti in način oblikovanja cene storitev.

2. člen

V tem pravilniku imajo uporabljeni izrazi naslednji pomen:

- uporabnik - lastnik ali uporabnik stanovanjske, poslovne ali druge površine, pri katerih nastajajo odpadki,
- posoda za odpadke - specialna tipska posoda (kontejner) kapacitete od 80 oziroma 240-900 l za potrebe enega ali skupine uporabnikov,

- kontejner - zaprta ali odprta posoda prostornine 4-7 m³ za zbiranje odpadkov na zbirnih mestih,
- zbirno mesto - mesto, lokacija, kjer se v specialnih posodah zbirajo odpadki za enega ali skupino uporabnikov,

- standardizirani koši za odpadke - so posebni koši za zbiranje manjših odpadkov pri kioskih, trgovinah, gostinskih obratih, ostalih lokalih ter pri vseh ostalih javnih površinah in prostorih,

- smetarsko vozilo - specialno vozilo za zbiranje in odvoz odpadkov na deponijo odpadkov,

- vozilo za kontejnerski odvoz, samonakladalec - specialno vozilo za odvoz in praznjenje 4-7 m³ kontejnerjev,

- deponija odpadkov - lokacija - prostor za zbiranje in deponiranje odpadkov v občini.

POGOJI ZBIRANJA ODPADKOV**3. člen**

Komunalne odpadke, ki jih je dovoljeno zbirati in deponirati na deponiji v skladu z Odlokom o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini Litija je uporabnik dolžan zbirati v tipiziranih posodah, ki ustrezajo opremi izvajalca, skladno z navodili, ki jih uporabnikom posreduje - upravni organ ali izvajalec.

4. člen

Vsak uporabnik je takoj po izdanem uporabnem dovoljenju oziroma ob pričetku uporabe objekta dolžan pridobiti od pristojnega občinskega upravnega organa za komunalne zadeve, na predlog izvajalca, na podlagi podatkov o vrsti in okvirni količini podatkov, naslednje:

- natančno lokacijo posod za odpadke, kjer je izvajalec dolžan upoštevati pogoje dostopa s specialnim vozilom ter prometne in lastninske razmere lokacije,
- velikost, število in tip potrebnih posod za odpadke in pogoje glede dostopa pooblaščenih delavcev izvajalca,
- pogoje glede vzdrževanja posod za odpadke,
- pogoje glede sortiranja in ločenega zbiranja odpadkov, če je tam organizirano ločeno zbiranje.

5. člen

Pristojni občinski upravni organ je dolžan uporabniku posredovati pogoje iz 4. člena v roku 15 dni po zaprosilu, uporabnik pa je dolžan izpolniti pogoje za opravljanje dejavnosti v roku 15 dni po seznanitvi o tem.

6. člen

Posebni pogoji za zbiranje odpadkov, ki sta jih izvajalec in uporabnik dolžna upoštevati so:

- lokacija posode za zbiranje odpadkov mora biti na mestu, ki ga določi pristojni občinski upravni organ za komunalne zadeve na predlog izvajalca, ob ustrezni dovozni cesti,

- uporabnik je dolžan ob času zbiranja odpadkov smetarskim vozilom dostaviti posodo za odpadke na določeno lokacijo,

- uporabnik ima lahko posodo na svojem zemljišču, v hiši ali drugem objektu, vendar jo mora v času odvoza namestiti na mesto, ki jo določi pristojni občinski upravni organ za komunalne zadeve na predlog izvajalca,

- v primeru, da se uporabnik - izvajalec in drugi sami ne morejo dogovoriti o lokaciji posode, določi lokacijo pristojni občinski upravni organ za komunalne zadeve.

7. člen

Pri določanju števila posod za odpadke je izvajalec dolžan upoštevati naslednje normative:

- a) za stanovanjske hiše se namesti tipske posode:
 - 240 l kovinske ali plastične za različne vrste odpadkov po barvah,
 - 900 l za večje objekte ali več objektov skupaj,
 - 80 l pa se uporabljajo do konca življenjske dobe posode in se jih nadomesti s posodami iz prve in druge alineje tega člena, vendar najkasneje v dveh letih po sprejemu tega pravilnika,

b) poslovni prostori in drugo po izračunu z ozirom na dejansko količino in vrsto odpadkov ter pogostost odvoza na območju, kjer je uporabnikov objekt,

c) za uporabnike, do katerih dostop s smetarskim vozilom ni mogoč, se za enega ali več uporabnikov določi lokacijo pristojni občinski upravni organ za komunalne zadeve.

8. člen

Izvajalec je dolžan zbirati odpadke na način kot je določeno z odlokom o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini Litija in s tem pravilnikom. Pri urniku odvoza za posamezna naselja in zaselke je izvajalec dolžan upoštevati naslednje:

- a) v naseljih, kjer se zbirajo odpadki ločeno na mestu nastanka - pri uporabnikih:
 - biološki odpadki enkrat tedensko
 - ostali odpadki enkrat na štirinajst dni
 - steklo enkrat mesečno
 - papir enkrat mesečno;
- b) v naseljih, kjer se zbirajo vsi odpadki vseh gospodinjstev ali določenega števila gospodinjstev v eno posodo:
 - 1 enkrat na štirinajst dni, enkrat tedensko oziroma dvakrat tedensko, kar določi pristojni občinski upravni organ za komunalne zadeve na predlog izvajalca;

c) v naseljih, kjer se zbirajo odpadki na skupnih lokacijah, je izvajalec dolžan:

- za kraje, kjer je količina odpadkov po oceni izvajalca velika, izdelati na podlagi izkušenj urnik odvozov in ga izobesiti v bližini kontejnerja;
- za kraje, kjer količina odpadkov po oceni izvajalca ni velika, mora za javljanje o potrebnem odvozu kontejnerja poskrbeti oseba, s katero se za to dogovori izvajalec;
- d) pri uporabnikih, od katerih izvajalec odvaža odpadke po pogodbi, se čas odvoza in način določi s pogodbo.

9. člen

Če izvajalec ugotovi, da obstoječe posode za odpadke ne zadoščajo dejanski količini odpadkov, mora uporabnik nabaviti dodatne (nove) posode, ki bodo zadoščale potrebam.

OBRAČUN ODVOZA – CENA

10. člen

Izvajalec obračuna stroške zbiranja, odvoza in deponiranja odpadkov na podlagi izračuna cene oblikovane na osnovi:

- veljavne metodologije za izračun cen za izvajanje komunalnih storitev v Republiki Sloveniji,
- elementov veljavnega kontnega plana in planskih izhodišč ter analitičnih elementov,
- 28., 29., 30. in 33. člena Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini Litija (Ur. l. RS, št. 8/92).

11. člen

Cena je sestavljena iz naslednjih elementov:

- zbiranje odpadkov in odvoz odpadkov,
- deponiranje odpadkov.

Ta elementa predstavljata enotno ceno.

Za objekte, v katerih je 8 stanovanj ali več, je element cene zbiranja in odvoza odpadkov na osebo za 30 % manjši.

Za področje, kjer je organizirano ločeno zbiranje odpadkov pa se uporabnike stimulira za vestno ločevanje odpadkov tako, da se element cene – deponiranje odpadkov zmanjša za 50 %. V primeru nevestnega ločevanja odpadkov na področju, kjer je organizirano ločeno zbiranje odpadkov, se oba elementa cene iz prvega odstavka tega člena povečata za 100 %.

12. člen

Uporabniku se obračunava stroške iz 10. člena z upoštevanjem naslednjih elementov:

a) za stanovanjske površine obračun po številu stalno ali začasno prijavljenih oseb v gospodinjstvu – osnova je podatek Oddelka za notranje zadeve Skupščine občine Litija. Strošek se obračunava mesečno;

b) za poslovne objekte, počitniške hiše in druge površine (uradi, ustanove, šole itd.) uporabna tlorisna površina, ki je prijavljena za obračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča; v primeru, da ima uporabnik odprto skladišče, se upošteva tudi ta površina.

c) pri obračunavanju odvoza odpadkov iz počitniških hišic, v katerih ni stalno prijavljenih oseb, se obračunava mesečno storitev po pavšalni osnovi 30 m²/mesec. Račun se izstavi vsake tri mesece.

13. člen

Uporabnik je dolžan plačevati stroške od dneva:

- ko poteče rok, ki mu ga določi izvajalec ali občinski upravni organ, pristojen za komunalne zadeve za nabavo ustrezne opreme – posode za zbiranje odpadkov,
- ko izvajalec organizira in prične zbiranje in odvoz odpadkov na območju, kjer ima uporabnik svoj objekt, stanovanjske, poslovne in druge površine.

14. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-4/93

Litija, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Litija
Slavko Rokavec l. r.

LJUBLJANA ŠIŠKA

1364.

Na podlagi 4. člena Zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) in 108. člena Statuta občine Ljubljana Šiška (Uradni list SRS, št. 13/86, RS št. 2/92) je Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Šiška na 29. seji dne 1. 6. 1993 in 130. seji dne 8. 6. 1993 sprejel

PRAVILNIK za uveljavljanje finančnih intervencij za pospeševanje kmetijstva v občini Ljubljana Šiška

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa dejavnosti, upravičence, obliko in pogoje za finančne intervencije, postopke za njihovo uveljavljanje na področju kmetijstva na območju občine Ljubljana Šiška.

2. člen

Finančne intervencije po tem pravilniku so: posojila in subvencije.

Sredstva za dodeljevanje posojil in subvencij se po tem pravilniku zagotavljajo v občinskem proračunu.

Kreditni potencial se oblikuje tako, da se na osnovi dejavnih sredstev občinskega proračuna dodajo še sredstva pooblaščenega finančnega zavoda.

II. DEJAVNOSTI

3. člen

Posojila se dodeljujejo za naslednje namene in dejavnosti:

- odkup obdelovalnih kmetijskih zemljišč
- sadjarstvo, vrtnarstvo
- živinoreja.

Subvencije se dodeljujejo za:

- agromelioracije
- ureditev in obnovo hribovskih pašnikov
- regresiranje obrestnih mer.

III. UPRAVIČENCI

4. člen

Upravičenci za pridobitev posojil in subvencij so fizične osebe s slovenskim državljanstvom s statusom kmeta po 4. členu Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 17/86, in Uradni list RS, št. 9/90, 5/91) in pravne osebe, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in imajo sedež v občini Ljubljana Šiška.

Tako fizične kot pravne osebe morajo imeti investicijsko dejavnost na območju občine Ljubljana Šiška.

IV. POGOJI ZA PRIDOBITEV POSOJIL IN SUBVENCIJ

1. Splošni pogoji

a) Posojila

5. člen

Posojila se dodeljujejo pod naslednjimi pogoji:

- 4 % letna obrestna mera s tem, da se nominalna vrednost glavnice veže na vsakokratni tečaj tolara v odnosu na DEM (devizna klavzula).
- Doba vračanja se določi glede na investicijski program in dejavnost ter višino posojila, vendar ne sme biti daljša od 5 let.

Dobo vračanja odobri komisija za dodeljevanje posojil in subvencij iz sredstev občinskega proračuna za razvojne programe (v nadaljnjem besedilu komisija).

- Vračanje posojil se lahko odloži za dobo do 2 let.
- Čas odložitve vračanja posojil odobri komisija.

- V času moratorija se obresti pripisujejo h glavnici.
- Posojilojemalec prične vračati posojilo v trimesečnih obrokih, ki zapadejo po določbah posojilne pogodbe.

6. člen

Za nakup obdelovalnih kmetijskih zemljišč se odobrava posojila v višini do 30 % za nižinska območja in do 40 % za kmetijska zemljišča višinskih območij po overjeni kupoprodajni pogodbi.

Višina posojila za sadjarstvo, vrtnarstvo in živinorejo praviloma ne sme presegati 25 % predračunske vrednosti investicije. Priznanje predračunske vrednosti investicije je v pristojnosti komisije.

7. člen

Komisija na podlagi predloženih zahtevkov določa stopnjo utemeljenosti naložbe in s tem vrstni red po naslednjih izhodiščih:

- ekološko primernejši program
- povečanje obdelovalnih površin
- program, ki nadomešča uvoz kmetijskih pridelkov
- program, ki omogoča nova delovna mesta.

b) Subvencije

8. člen

Subvencije se dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev.

9. člen

Višina subvencij za agromelioracije in obnovo hribovskih pašnikov praviloma ne sme presegati 40 % predračunske vrednosti investicije za nižinska območja in 60 % predračunske vrednosti investicije za višinska območja. Priznanje predračunske vrednosti in nepredvidenih del je v pristojnosti komisije. Subvencije za nepredvidena dela so lahko maksimalno 5 % predračunske vrednosti.

Višina subvencij za regresiranje obrestne mere lahko doseže do 50 % letne obrestne mere za sredstva, ki jih daje denarni zavod, pri čemer se realna vrednost glavnice ne sme zmanjšati.

10. člen

Komisija na podlagi predloženih zahtevkov določa stopnjo utemeljenosti naložbe in s tem vrstni red po naslednjih izhodiščih:

- prednost imajo upravičenci, ki v preteklem obdobju niso koristili subvencij za te namene,
- ekonomska upravičenost naložbe,
- ekološko primernejši program,
- povečanje obdelovalnih površin, zaokrožitev površin,
- usmerjena kmetijska proizvodnja,
- povečanje hektarskega donosa,
- melioracije v hribovitih predelih občine,
- nedokončane melioracije,
- opuščeni hribovski pašniki,
- vrstni red vloženih vlog po datumih.

2. Pogoji za pridobitev posojil za posamezne namene in dejavnosti

A. Odkup obdelovalnih kmetijskih zemljišč

11. člen

Posojila za odkup obdelovalnih kmetijskih zemljišč se odobrijo za zaokroževanje posesti za intenzivno kmetijsko pridelavo.

Vlogi za posojilo za nakup obdelovalnih kmetijskih zemljišč morajo upravičenci predložiti:

- overjeno kupoprodajno pogodbo
- poročilo sodnega cenilca o ugotovljeni vrednosti kmetijskega zemljišča
- pismeno izjavo posojilojemalca, da predmetnega zemljišča ne bo prodal v obdobju 15 let.

Odlog plačila glavnice in obrokov lahko komisija odloži največ za obdobje dveh let.

Če je razlika med vrednostjo zemljišča po overjeni kupoprodajni pogodbi v primerjavi s poročilom sodnega cenilca o ugotovljeni vrednosti kmetijskega zemljišča večja od 20 % bo komisija v takih primerih za odobritev posojil upoštevala vrednost zemljišča, ki jo je ugotovil sodni cenilec.

B. Sadjarstvo in vrtnarstvo

12. člen

Posojila so namenjena za:

- postavitev novih in obnovo obstoječih sadovnjakov in nasadov s popolno tehnologijo za sadne vrste – pečkarjev, koščicarjev, jagodičevjev in lupinarjev ter izgradnjo spremljevalnih objektov,
- postavitev rastlinjakov ali plastenikov in rekonstrukcijo že obstoječih z ustrezno tehnologijo proizvodnje vrtnin in zdravilnih zelišč.

Minimalna površina za sadovnjake je 5000 m² skupne površine oziroma 100 m² pokrite površine za vrtnarstvo.

K vlogi za posojilo morajo upravičenci predložiti:

- Investicijski program s prikazom pokritja finančne konstrukcije in ekonomske upravičenosti investicije, ki ga podpiše Svetovalna služba,
- Zemljiškoknjižni izpisek, zakupno ali kako drugo pogodbo o uporabi zemljišča,
- Potrdilo o priglasitvi del ali gradbeno dokumentacijo, če je ta potrebna, kar izda pristojni upravni organ,
- Izjavo o zagotovljenih sredstvih za pokritje investicije.

Odlog plačila glavnice in obrokov lahko komisija odloži največ za obdobje 2 let.

C. Živinoreja – Govedoreja, prašičereja

13. člen

Posojila so namenjena za:

- nabavo opreme za tehnološko izboljšavo pridelave v skladu z razvojnimi nalogami kmetijstva v občini,
- novogradnje in rekonstrukcijo spremljevalnih objektov, ki bodo pospešili pridelavo deficitarne hrane, ob upoštevanju vseh tehnoloških ukrepov.

Dodatni pogoji:

- pri vlaganjih v rekonstrukcijo (izboljšanje tehnologije) mora biti povečanje proizvodnje najmanj za 25 %
- pri vseh vlaganjih morajo biti zagotovljene kmetijske površine, na katerih je možno pridelati večino potrebne osnovne krme in neškodljivo uporabiti gnojnico oziroma gnoj
- najmanjša zmogljivost hleva

govedoreja

	Enota mere	Najmanj
Krave molznice	stojišče	10
Pitanci	stojišče	20
Kombinirani hlevi	GVŽ	10

S številom stojišč je opredeljeno število krav molznic in pripadajoče število stojišč za ostalo plemensko živino.

prašičereja

	Enota mere	najmanj	Število stojišč največ
Za proizvodnjo pujskov	stojišče	11*	50*
Za pitance	stojišče	50	300
Kombinirani hlevi	stojišče	7+30	30+220

* S tem številom je opredeljeno število plemenskih svinj ter pripadajoče število stojišč za merjase, mladice

spremljevalni objekti

Objekti	Enota	Na kravo	Pitanca
Silosi	m ³	max 15	max 8
Senik	m ³	max 30	max 20
Jame za gnojnico	m ³	max 12	max 9
Gnojišče	m ³	max 4	max 3

Jama za gnojnico ne sme biti manjša od 8 m³ GVŽ.

K vlogi za posojilo morajo upravičenci predložiti:

- investicijski program s prikazom pokritja finančne konstrukcije in ekonomske upravičenosti investicije, ki ga podpiše Svetovalna služba,
- zemljiškoknjižni izpisek, zakupno ali drugo pogodbo o uporabi zemljišča,
- potrebno gradbeno dokumentacijo oziroma potrdilo o priglasitvi del, kar izda pristojni občinski upravni organ,
- izjavo o zagotovljenih sredstvih za pokritje investicije.

Odlog plačila glavnice in obrokov lahko komisija odloži največ za obdobje 2 let.

3. Pogoji za pridobitev subvencij za posamezne namene

14. člen

a) Agromelioracije

Subvencije so namenjene za manjša zemeljska dela v smislu povečanja proizvodnih kapacitet in zaokrožitve površine do 2 ha.

- Predдела (čiščenje zarasti, izkop panjev), zasip depresij, planiranje, odstranjevanje kamenja
- Ureditev poljskih poti
- Morebitne manjše hidro ureditve
- Založno gnojenje in apnenje v skladu z gnojilnim načrtom.

b) Agromelioracija pašnikov

Zaokrožitev, ureditev in obnova pašnih površin, z optimalnim izkoriščanjem naravnih danosti na površinah nad 3 ha.

- Predдела (čiščenje zarasti, izkop panjev)
- Zasip depresij, planiranje, odstranjevanje kamenja
- Agromelioracije (založno gnojenje in apnenje v skladu z gnojilnim načrtom)
- Graditev in pregraditev na pašne oddelke s stalno električno ograjo
- Ureditev vodnih izvirov ter zajetij ter napeljava vode v ograde.

c) Regresiranje obrestne mere

Subvencije so namenjene za regresiranje realne letne obrestne mere vseh posojil odobrenih na podlagi tega pravilnika.

Za subvencije pod a + b se objavi javni razpis, subvencije v tč. c pa se vključijo v javni razpis za dodelitev posojil iz 1. odstavka 3. člena tega pravilnika.

15. člen

K vlogi za odobritev subvencij morajo upravičenci predložiti:

- potrjen investicijski program s prikazom pokritja finančne konstrukcije in ekonomske upravičenosti investicije, ki ga podpiše Svetovalna služba,
 - situacijo v merilu 1 : 5000 ali 1 : 2500 z označitvijo del, ki so predvidena,
 - zemljiškoknjižni izpisek, zakupno ali drugo pogodbo o uporabi zemljišča,
 - izpisek iz katastra (seznam parcel po k.o., lastniku in vrstah rabe),
 - krčitveno dovoljenje pristojnega občinskega upravnega organa, če gre za spremembo gozdne površine v kmetijsko,
 - dokazilo oziroma izjavo o zagotovljenih sredstvih za izvedbo programa,
 - potrdilo o priglasitvi del ali ustrezno gradbeno dokumentacijo ustreznega občinskega upravnega organa.
- Vlagatelj s podpisom jamči za pravilnost podatkov in namensko rabo sredstev.

V. POSTOPKI ZA VLAGANJE ZAHTEVKOV

16. člen

Sredstva za dodeljevanje posojil in subvencij po tem pravilniku se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa.

17. člen

Sklep o razpisu za dodelitev posojil in subvencij sprejme izvršni svet na podlagi predloga komisije in ga objavi v dnevnem časopisu.

Razpis vsebuje:

- določbo tega pravilnika, na podlagi katere izvršni svet sprejme ta sklep,
- skupni znesek sredstev namenjenih za posojila in posebej za subvencije,
- namene za katere se dodeljujejo posojila in subvencije,
- kdo je lahko upravičenec za posojilo oziroma subvencijo,
- pogoje pod katerimi se dodeljujejo posojila oziroma subvencije,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora prosilec priložiti prošnji v 3 izvodih,
- naslov, na katerega se vložijo prošnje,
- rok, v katerem bo izvršni svet sprejel sklep o dodelitvi posojil oziroma subvencij. Rok ne sme biti daljši od 45 dni od dneva vložitve prošnje.

VI. POSTOPEK ZA PRIDOBITEV IN PORABO FINANČNIH SREDSTEV

18. člen

Prošnjo za posojilo oziroma subvencijo vložijo prosilci na Sekretariat za kmetijstvo občine Ljubljana Šiška.

Prošnjo prouči komisija in pripravi predlog za obravnavo na Izvršnem svetu.

19. člen

Izvršni svet sklene pogodbo z ustreznim denarnim zavodom in ga pooblasti za izvedbo finančnih storitev v zvezi z dodelitvijo posojil ob ustreznem zavarovanju.

Medsebojne obveznosti med pooblaščenim denarnim zavodom za izvedbo finančnih storitev in posojilojemalcem ter rok končanja investicije se ureja s posebno pogodbo.

20. člen

Izplačilo sredstev odobrenih posojil izvaja pooblaščen denarni zavod na osnovi potrjenih začasnih situacij iz podpisanega investicijskega programa.

Izplačilo odobrenih subvencij vrši Služba za proračun in finance na podlagi predloženih računov oziroma podpisanih začasnih situacij iz investicijskega programa.

Začasne situacije s podpisom potrdi Svetovalna služba.

VII. KONČNE DOLOČBE

21. člen

Komisijo za dodeljevanje posojil in Komisijo za dodeljevanje subvencij iz sredstev občinskega proračuna za razvojne programe imenuje izvršni svet za dobo 4 let.

Komisijo za posojila sestavljajo: predsednik, namestnik predsednika in 5 članov.

Predsednik komisije je sekretar Sekretariata za kmetijstvo občine Ljubljana Šiška, namestnik predsednika komisije je predstavnik Svetovalne službe, člani komisije so: predstavnik pooblaščenice denarne organizacije, člana izvršnega sveta za področje gospodarstva in financ, ter 2 predstavnika kmetov (člana Odbora za vodenje in uresničevanje kmetijske zemljiške politike, ki ga je imenoval Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Šiška).

Komisijo za dodeljevanje subvencij sestavlja skupaj 5 članov.

Predsednik Komisije je sekretar Sekretariata za kmetijstvo, namestnik predsednika je predstavnik Svetovalne službe. Ostali trije člani so predstavnik izvršnega sveta za področje financ ter 2 predstavnika kmetov (člana Odbora za vodenje in uresničevanje kmetijske zemljiške politike v Občini Ljubljana Šiška, ki ga je imenoval izvršni svet).

Strokovna in administrativna dela za komisijo opravlja Sekretariat za kmetijstvo občine Ljubljana Šiška in pooblaščen denarni zavod. Vsako vlogo pregleda recenent kmetijske stroke in jo skupaj s poročilom posreduje v obravnavo komisiji.

22. člen

Posojilna pogodba, sklenjena med posojilojemalcem in posojilodajalcem mora vsebovati:

- vse pogoje, ki jih zajema sklep o dodelitvi posojila
- časovne obveznosti vračil
- hipotekarno zavarovanje na stroške posojilojemalca.

Nezakonito pridobljena oziroma nenamensko uporabljena sredstva upravičenec vrne skupaj z obrestmi v višini veljavne zamudne obrestne mere.

Za pridobitev sredstev za nakup kmetijskih zemljišč sklene upravičenec pogodbo s pooblaščenim denarnim zavodom v kateri se poleg vrednosti sredstev vpiše tudi določilo, da tega zemljišča 15 let ni mogoče prodati. Ta določba mora biti uvedena tudi v zemljiški knjigi. V primeru prodaje tega zemljišča prej kot v 15 letih mora lastnik zemljišča vrniti sredstva, ki so mu bila dana skupaj s pripadajočimi obrestmi.

23. člen

Upravičenec mora pričeti s koriščenjem odobrenih sredstev za posojila v roku 60 dni od podpisa posojilne pogodbe z banko oziroma od prejema sklepa o odobritvi subvencij. Investicijska naložba se mora zaključiti v roku določenem v investicijskem programu. V primeru, da se investicija ne zaključi po terminskem planu mora investitor vrniti sredstva v skladu z 22. členom.

- 24. člen

Namensko uporabo sredstev in izpolnjevanje obveznosti iz pogodb preverja komisija.

25. člen

Strokovno izvedbo programov spremlja Kmetijski zavod Ljubljana, Enota Medvode, Kmetijska svetovalna služba in s strokovnim poročilom seznani komisijo o poteku in dokončanju odobrenega razvojnega programa investicije.

26. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 10-915/93

Ljubljana, dne 1. junija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Ljubljana Šiška
Peter Zule l. r.

NOVO MESTO

1365.

Na podlagi 8. člena Odloka o sestavi in pristojnostih zborov Skupščine občine Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list, št. 21/89 in 6/90), 43. člena zakona o urejanju prostora (Ur. l. SRS št. 18/84 in 15/89) ter prvega odstavka 2. člena Zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Ur. l. RS št. 48/90) je Skupščina občine Novo mesto na seji vseh zborov dne 10. 6. 1993 sprejela

**Spremembe in dopolnitve družbenega plana
občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990**

Družbeni plan občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Skupščinski Dolenjski list št. 24/86, 18/88, 6/89, 15/90, 9/91 in 12/91 ter Ur. l. RS, št. 7/92, 23/92, 28/92, 35/92, 50/92 in 1/93) se spremeni in dopolni v naslednjih poglavjih:

I

V poglavju 6.4. NAČINI UREJANJA PROSTORA se v prvi tabeli, kjer so v srednjeročnem obdobju predvidene faze planskih aktivnosti po posameznih področjih, pod točko 1. UREJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ:

1. v podtočki 1.2. Oskrbne in storitvene dejavnosti črta:

Krajevna skupnost	Naziv	Vrsta PIA	Planske faze
Drska	Policija in parkirna hiša na Roški cesti v Novem mestu ZN		C

2. v podtočki 1.2. Oskrbne in storitvene dejavnosti doda:

Krajevna skupnost	Naziv	Vrsta PIN	Planske faze
Novo mesto- Center	Novi trg	UN	C

II

V poglavju 6.6. KARTOGRAFSKI DEL IN PROGRAMSKE ZASNOVE se razveljavi točka Š. Programska zasnova za zazidalni načrt Policije in parkirne hiše na Roški cesti v Novem mestu in doda nova točka:

**V. PROGRAMSKA ZASNOVA ZA UREDITVENI
NAČRT NOVI TRG V NOVEM MESTU:**

1. OPREDELITEV OBMOČJA UREJANJA

1.1. Splošno

Z ureditvenim načrtom Novi trg se bo urejalo širše območje Novega trga v Novem mestu. Območje urejanja je omejeno s prometnicami: Cesta komandanta Staneta, Ljubljanska cesta, Strma pot in na jugu z obrežjem Krke. Del tega območja predstavlja novo poslovno - upravno središče mesta, preostali del pa je potrebno urediti s prenovitvenimi in drugimi ureditvenimi posegi, ki bodo zagotovili ohranitev kvalitetnih elementov tega dela mestne strukture tako v vsebinskem kot v oblikovnem smislu.

1.2. Površina in meja območja urejanja

Celotna površina meri 10,2 ha.

Meja območja urejanja poteka po reki Krki (p. št. 1810), po trasi novega mostu do križišča z Ljubljansko cesto, po Ljubljanski cesti (p. št. 581) in po mejah parcel oziroma prek parcel z naslednjimi parcelnimi številkami - gledano v smeri urinega kazalca: 1193, 1192, 1195, 1194, 1196 (Ulica talcev), 1260, 1263, 1256 (Jerebova ulica), 1269 (cesta), 1468 (Cesta kom. Staneta), 1466 (cesta - Kidričev trg), 1400 (Strma pot), 1420 (Trubarjeva ulica), 1742 (Breg), 1776, 1777, 1778, 1781 (pot), 1364 (Župančičevo sprehajališče), 1810 (reka Krka), vse k.o. Novo mesto.

V območju urejanja so zajete parcele oziroma deli parcel: 1810 (Krka), del 1319, del 1325 (cesta), del 1317/2, 1300, 1298, del 1302, del 581 (Ljubljanska cesta), 1297, 1296, 1295/2, 1299 (pot), 1294/2, 1294/3, 1294/1, 1295/1, 1295/3, 1320 (pot), 1321, 1322, 1325 (cesta), 1323, 1324, del 1364 (Župančičevo sprehajališče), 1361 (stadion), 1362, 1363, 1365, 1366, 1360, 1359, 1358, 1357, 1356, 1355, 1354, 1353, 1352 (pot), 1341, 1350, 1351, 1349, 1348, 1347, 1346, 1345, 1344, 1343, 1342, 1341, 1340, 1339, 1338, 1337, 1336, 1335, 1334, 1333, 1332 (Dalmatinova ulica), 1331, 1330, 1329, 1328, 1327, 1326 (cesta Na loko), 1378 (pot - Šance), 1379 (Trubarjeva ulica), 1420 (pot), del 1742 (pot - Breg), del 1781 (po), del 1778, del 1777, del 1776, del 1779, 1780, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1272, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391 (Hladnikova ulica), 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399 (proštija), 1400 (Strma pot), 1270 (Kettejev drevored), del 1468 (Cesta kom. Staneta), 1269 (cesta), del 1256 (Jerebova ulica), 1260, 1259, 1258, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275/1, 1275/2, 1276/1, 1276/2, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281 (pot), 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288 (pot), 1289, 1290, 1291, 1292 (dom JLA), 1293, vse k.o. Novo mesto.

**2. ZASNOVA ORGANIZACIJE DEJAVNOSTI
V PROSTORU IN ZASNOVA NAMENSKE RABE
PROSTORA**

Celotno območje se ureja kot sestavni del mestne strukture Novega mesta, in sicer z izvedbo novega poslovnega - upravnega središča ter z upoštevanjem nepo-

sredne navezave na najpomembnejše elemente starega mestnega jedra. Celotno območje urejanja je razdeljeno na posamezne sklope, v katerih so predvidene umestitve oziroma ohranitve naslednjih dejavnosti:

- Novi trg, kare L:

- Poslovno-upravni center z blagovnico in drugimi javnimi programi (banka, pošta, zavarovalnica, upravne službe, lokali) ter večja tlakovana površina - trg, namenjen pešcem z možnostjo ureditve tržnice (le občasno - v času mestnih prireditev, sejmov ipd.) in delno občasnemu parkiranju vozil obiskovalcev.

- Cesta komandanta Staneta:

Se ureja kot vstopna ulica v staro mestno jedro; v pritličjih objektov se v ulični fasadi uredijo lokali in drugi javni programi, v nadstropjih pa se ohranijo ali uredijo stanovanja. Novogradnja je poslovne ali poslovno stanovanjske namembnosti. Košakov kompleks se programsko ureja v skladu z nekdanjo hierarhijo - v objekt ob cesti se zopet vnese javno funkcijo (gostilna ali druga javna dejavnost - vendar ne zgolj poslovni prostor - v kombinaciji s stanovanjem). V nekdanjih gospodarskih objektih v ozadju parcele se pritličja uredijo za mirnejše poslovne, trgovske funkcije, podrejene osnovnemu objektu ob cesti. Dvorišče se nameni delno parkiranju in delno kot javna peš površina (sedenje, zelenje).

- Strma pot, Hladnikova in Trubarjeva ulica:

Ohranjajo se obstoječe poslovne dejavnosti in stanovanja, novi javni programi se umestijo v pritličja. Predvidena je sanacija objektov in ureditev zunanjih površin.

- Dalmatinova ulica s staro porodnišnico:

Dalmatinova ul. se ureja kot dostopna ulica v območje Kapitlja in se oprepi s poslovnimi oziroma javnimi programi v pritličjih obstoječih in prenovljenih objektov. V objektu rehabilitacije se uredijo prostori za društva in zavode. V objekt stare porodnišnice se umestijo dejavnosti s področja kulture in izobraževanja ali muzejske in/ali arhivske dejavnosti, ki so lahko kombinirane s kvalitetno gostinsko ponudbo, znanstvenimi ustanovami in ustanovami tipa inštituta. Dokončna namembnost objekta bo opredeljena v ureditvenem načrtu.

- Kapitelj s prostijskimi vrtovi, obzidjem in Šancami:

Se ohranja v današnji funkciji. Šance se s sanacijskimi posegi uredijo kot sprehajališče s počivališči in povežejo z Bregom. Možne so variante: severno od Kramaričeve hiše na Muzejsko ulico, južno pod Kramaričovo hišo na Breg (prek p. št. 1780) in po stopnišču, spuščajočem se ob obzidju na breg Krke na Župančičevo sprehajališče. Predvideni so sanacijski ukrepi na obzidju (ki se lahko izvajajo po dokončanih raziskavah) in na vrtovih ter ureditev vseh dostopov na Kapitelj. Prostijski vrt se ohranja kot zaprti, interni, mirni prostor in kot zelenjavni in sadni vrt.

- Loka:

Se ureja kot javna zelena mestna odprta površina, z osnovnim izhodiščem na prevladi narave nad grajeno strukturo. Površina se namenja rekreaciji, športu (šolski programi), oddihu ter organizaciji prireditev na prostem v povezavi z novourejenim poslovnim centrom mesta. Na območju obstoječih igrišč se z racionalnejšim urejanjem doseže večja zelena površina, garderobe in drugi spremljajoči programi pa se uredijo pod tribunami. Na obrežju se uredi čolnarna s privezi za čolne in dostopi do vode. Na Loku se uredijo ustrezna parkirišča.

- bivši dom JLA s parkovno površino:

V objekt se umestijo dejavnosti kulturnega, izobraževalnega ter delno gostinskega in rekreacijskega značaja ali storitvene dejavnosti, ki bodo dopolnjevale osnovni program v objektu. Obstoječa dvorana se usposobi za koncertno oziroma kasneje poveča za gledališko dvorano. Parkovna površina pred objektom se ohrani oziroma

uredi kot kvaliteten mestni park, namenjen pešcem in funkcionalno vezan na programe v objektu. Terasé na južni strani objekta se parkovno uredijo, primerno programom v objektu. Ohrani se peš povezava z mostu na Loko.

3. ZASNOVA INFRASTRUKTURNIH OMREŽIJ

3.1. Promet

Prometna shema ohranja bistvene značilnosti sedanje. Pri tem ostaja Cesta komandanta Staneta glavna prometnica in vstopna cesta v mestno jedro. Ožje območje Novega trga (kare L) je v kletnih etažah namenjeno parkiranju vozil (kot parkirišče za potrebe mesta), območje trga pa je namenjeno pešcem, dostavi in delno le občasnemu parkiranju vozil obiskovalcev. Cesta prek Novega trga, ki se odcepi s Ceste komandanta Staneta in vodi na Loko, predstavlja glavno prometno komunikacijo; dostopne ulice na Kapitelj Hladnikova, Dalmatinova in Trubarjeva ulica se namenajo le lokalnemu prometu in dostavi in se urejajo s posebnim režimom.

3.2. Peš in kolesarski promet

Novo ureditve bodo zagotovile logične speljave pešaškega in kolesarskega prometa na osnovi že nakazanih poti ter ohranitev tradicionalnih poti v tem območju. V podaljšku osi Ceste herojev bo speljana peš pot prek območja Novega trga na Loko ter v predel porodnišnice in od tu na Šance in na Loko. S peš potjo se lahko poveže Cesto komandanta Staneta in Ulico talcev v območju šol.

Župančičevo sprehajališče se ohranja in ureja kot zeleno peš pot, ki poteka vzdolž Krke in mora ostati pomembna peš in kolesarska povezava Loke s starim mestom (Pugljevo, ulico). Promet (dostava za potrebe stadiona) je možna le v začetnem delu na Loku.

3.3. Komunalno omrežje

- Kanalizacija:

V obravnavanem območju je obstoječe kanalizacijsko omrežje. Skladno z novimi ureditvami pbodo potrebne nekatere prenovne in prilagoditve obstoječih vodov in naprav.

- Vodovod:

Vsi objekti v območju so priključeni na vodovodno omrežje, ki se bo po potrebi v skladu s predvidenimi ureditvami dopolnilo.

3.4. Energetsko omrežje

- Električna:

Za oskrbo z električnim tokom bo zaradi predvidenih porabnikov potrebno zgraditi novo trafo postajo, ki bo priključena na obstoječi 20 kV daljnovod. Obstoječa TP pod Šancami se oblikovno preuredi in obnovi.

- Plin:

Oskrba s plinom se navezuje na MRP Center in se bo izvajala v skladu z obstoječo dokumentacijo.

4. USMERITVE ZA ARHITEKTONSKO, URBANISTIČNO IN KRAJINSKO OBLIKOVANJE

Celotno območje se ureja kot eden najpomembnejših sestavnih delov mestne strukture Novega mesta, ki je navezan na staro mestno jedro in na njegovo zaledje - reko Krko z obrežji. Z novimi ureditvami bodo ohranjena kvalitetna prostorska razmerja, prenovljene bodo degradirane površine in objekti in izvedeni bodo posegi, s katerimi bodo v to območje vnešeni elementi, ki se bodo vsebinsko in oblikovno logično navezovali na obstoječe prostorske kvalitete, ter jih še poudarili. Z novimi ureditvami se bodo oblikovali jasno razmejeni in čitljivi prostorski sklopi:

- Novi trg, kare L:

Plato Novega trga, ki je izrazito urbanega značaja (tlakovan, drevesa v tlaku, fontana, pergola z možnostjo sedenja), se oblikuje v skladu z že izdelanim izvedbenim načrtom. Del površine trga ob cesti, kjer bo dovoljeno parkiranje (pod posebnim režimom) in druge občasne ureditve, morajo biti oblikovane v skladu s kontekstom oblikovanja in organiziranja celotnega trga.

– Cesta komandanta Staneta:

Ohranja se značaj Cesta komandanta Staneta kot vstopne ulice v staro mestno jedro, neprimerni pomožni objekti ter prizidki se odstranijo, ohrani, adaptira in dopolni se obstoječa kvalitetna drobna struktura med Cesta komandanta Staneta in Ulica talcev. Ulična fasada se dopolni s postavitvijo novega objekta med Novotekno in vilo v križišču Cesta komandanta Staneta in Ulica talcev, ob njem se spelje peš pot na Ul. talcev. Drevored vzdolž Cesta komandanta Staneta se ureja v skladu z lokacijsko dokumentacijo.

Košakov kompleks se ureja enotno. Objekt ob cesti se prenovi, nekdanji gospodarski objekti se uredijo v poslovno stanovanjske objekte. V skladu z dvigom kvalitete (in novo funkcijo) se objekti nadzidajo do višine P+1(+M) in oblikujejo kot mestni objekti s pripadajočo zunanjo ureditvijo. Obstoječa parcelacija se ohrani.

– Strma pot, Hladnikova in Trubarjeva ulica:

Izvede se sanacija objektov, zunanjih površin in urbane opreme. Ulice se tlakujejo, vzdolž terasastih vrtov ob Strmi poti se uredijo terasasti oporni zidovi. Namesti se ulična oprema s specifičnimi poudarki na posameznih ambientih.

– Dalmatinova ulica s staro porodnišnico:

Ohranja se značaj Dalmatinove ulice kot dostopne ulice v območje Kapitlja, objekti ob njej se kvalitetno prenovijo v stanovanjsko

– poslovne objekte, objekt rehabilitacije se ustrezno prenovi.

Vsi posegi v grajeno strukturo morajo zagotoviti možnost kvalitetne vedute z Dalmatinove ul. na Kapitelj. Poudari se vhod v drevored na Šancah ter prenovi obstoječi gospodarski objekt. Gospodarski objekt ob trafo postaji pod Šancami se odstrani, trafo postaja pa se oblikovno vključi v oporno zidovje.

Stara porodnišnica; osnovni objekt se poudari in oblikovno loči od kasneje nastalih prizidkov. Zunanji prostor pred objektom se (simetrično glede na fasadno os) razširi v brežino tako, da zajame tudi obstoječi infrastrukturni objekt v brežini. Možna je izvedba povezave vzdolžnega platoja z osjo med pošto in novo občino - po primerni utemeljitvi oziroma širši preveritvi ostalih peš povezav.

Park med staro porodnišnico in Novim trgom se ohrani. Izvedejo se sanacijski in vzdrževalni posegi na vegetaciji in celotna ureditev parka. Gostiševa hiša s pripadajočim parkom se ohrani.

– Kapitelj s proštijskimi vrtovi, obzidjem in Šancami:

Proštijski vrt se ohrani. Šance se s sanacijskimi posegi uredijo kot sprehajališče s počivališči. Prenova obstoječega drevoreda se izvede po predhodni preveritvi smotrnosti ohranjanja posameznih dreves. Celoten potek obzidja, vključno z ostanki vseh objektov, se celostno restavratsko prenovi. Sprehajališče na Šancah se izteče na Breg (v skladu z določili PUP za historično mestno jedro) severno ali južno od Kramaričeve hiše - nekdanjega stolpa v mestnem obzidju. S Šanc se lahko uredi sestop na plato za staro porodnišnico in po poti, speljani po brežini, do Loke.

Pred proštijo se razširitve Dalmatinove ulice tržno uredijo. Gospodarski objekt (kašča) se prenovi. Obstoječi objekt z zunanjo površino ob začetku poteze Šanc se

prenovi. Površina obeh nasproti si ležečih trgov se enotno tlakuje, označi se potek vozne površine.

– Loka:

Se ohranja in ureja kot javna pretežno zelena površina na obrežju Krke. Obstoječa krožna atletska steza se prenovi, na stadionu pa se z racionalnejšo ureditvijo zgostijo športna igrišča za javno rabo in potrebe šol. Prevladujoče zelene površine se povežejo v logične prostorske sklope.

Objekt garderob se odstrani, brežino ob stadionu pa se (po predhodni idejni preverbi objekta v danem ambientu) delno kaskadno oblikuje v tribune, garderobe se uredijo v okviru prostorov pod tribunami. Tribune se speljejo kot amfiteater - polkrožno po terenu in se delno zatravijo. Predel sedanjih igrišč se uredi kot pretežno zelena, parkovna površina na obrežju Krke; na zatravljivi površini je možna ureditev dodatnega igrišča.

Na celotni potezi se z vzdrževalnimi ukrepi sanira obrežje Krke z ohranitvijo in zasaditvijo obrežne vegetacije, s speljavo pešpoti in z ureditvijo dostopov do vode ter privezov za čolne.

Brežina pod staro porodnišnico se ohranja kot strnjena zelena površina, pri tem pa se izpostavijo in oblikovno dorečejo današnje terase. S platoja pred bolnišnico se po terenu spelje pešpot do tribun in do platoja Loke. Na prostoru pod mostoma se uredi parkirišče. Župančičevo sprehajališče se uredi kot peš in kolesarska pot, uredi se pohodna površina, namesti se ulična oprema in vzdržuje obrežna vegetacija na obeh straneh poti.

– bivši dom JLA s parkovno površino:

Objekt se prenovi v skladu z zahtevami novih programov in potreb po ureditvi koncertne in kasneje gledališke dvorane. Obenem se južna in zahodna fasada objekta, ki sta po ureditvi novega mostu na novo izpostavljeni pogledom, oblikujeta v kvalitetni ulični fasadi, ki bosta členjeni in oblikovani v skladu z oblikovanjem celotnega objekta. Dozidavi se prilagaja tudi nova zunanja ureditev.

Park pred objektom se ohrani in uredi kot kvalitetno oblikovana mestna zelena površina z jasno čitljivostjo. Na novo se uredijo peš povezave, ki so prilagojene spremenjenim prometnim razmeram ter peš tokovom po odprtju novega mostu.

V podaljšku Ceste herojev se postavi objekt s teraso v nivoju komunikacije ter s topniščem do ceste na Loko, do koder se spelje tudi terasasto preoblikovana obstoječa zelenica, poraščena z drevesno vegetacijo. Vzdolž dostopa na most in Ljubljanske ceste se zasadi drevored.

6. USMERITVE ZA IZBOLJŠANJE BIVALNEGA IN DELOVNEGA OKOLJA

S predvidenimi posegi bo oblikovana vrsta javnih odprtih površin, ki bodo namenjene predvsem pešcem ter na Loku rekreaciji in športu. Obstoječe nezadovoljivo urejene in vzdrževane površine bodo s kvalitetnejšo ureditvijo v večji meri zadostile potrebam meščanov po rekreaciji, oddihu v kvalitetem okolju tako grajene strukture (Novi trg, ulice proti Kapitlju) kot zelenih površin (loka, obrežja Krke, parkovne površine).

Predlagane prostorske ureditve predstavljajo zavestno odločitev za dvigovanje skupnega mestnega standarda, v končni fazi projekta je potrebno definiranje skrbnika in financiranje urejanja pod enotnim strokovnim konceptom.

7. ETAPNOST REALIZACIJE POSEGOV V PROSTOR

Območje se bo urejalo v treh etapah.

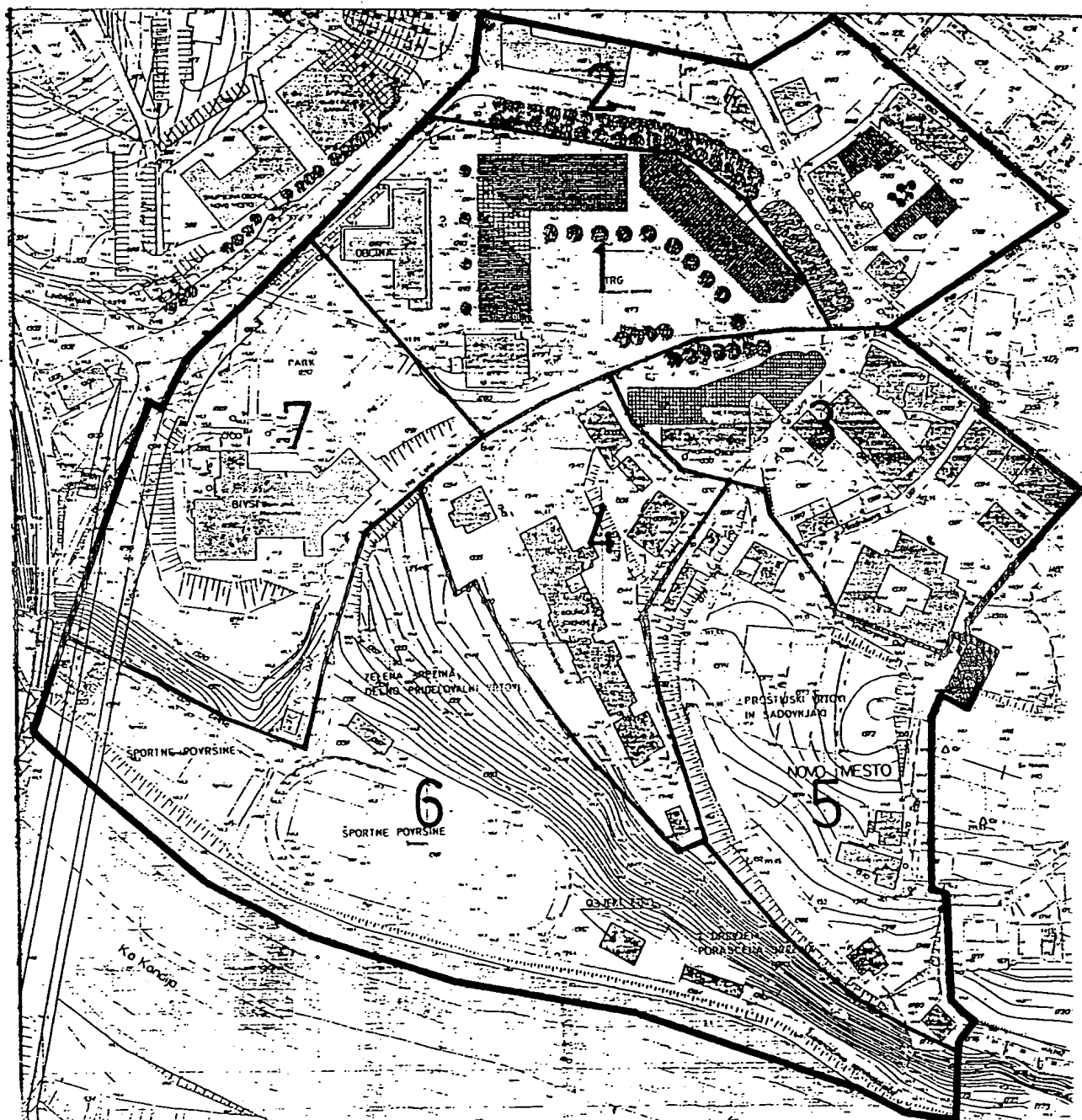
V prvi etapi bodo zgrajena infrastrukturna omrežja in naprave ter objekti v okviru kareja L in bodo urejeni vsi dostopi na Kapitelj, posebno površine pred prošijo. Objekt bivšega doma JLA se bo adaptiral in saniral v skladu s predpisanimi možnimi programi. V drugi etapi bodo programsko in oblikovno prenovljeni ter sanirani objekti stare porodnišnice, dom JLA se bo dozidal (v prvi fazi se dvorana poveča in uredi za koncertne prireditve, v drugi fazi druge etape pa se dvorana prilagodi še za

gledališke prireditve) in Sance z drevoredom ter urejeno območje Loke.

V tretji etapi pa bodo urejena oziroma sanirana še ostala območja z ohranjenimi kvalitetnimi grajenimi strukturami in predvidenimi prenovami tako objektov kot urbane opreme.

III

Grafični prikaz programske zasnove:

LEGENDA:

- 1 - NOVI TRG, KARE L - poslovno upravni center, javni programi
- 2 - CESTA KOM. STANETA - poslovno - stanovanjski programi
- 3 - STRMA POT, HLADNIKOVA IN TRUBARJEVA ULICA - javni programi v pritličjih, stanovanja v nadstropjih

- 4 - DALMATINOVA UL. S STARO PORODNIŠNICO - javni programi v pritličjih in stanovanja v nadstropjih obstoječih objektov, v stari porodnišnici kulturne, izobraževalne, arhivske dejavnosti ali inštituti v povezavi s kvalitetno gostinsko ponudbo
- 5 - KAPITELJ S PROŠTIJSKIMI VRTOVI, OBZIDJEM IN ŠANCAMI: sanacija obzidja, sprehajališče s počivališči, povezava z Bregom

6 - LOKA: mestna odprta površina za rekreacijo, šport (šolski programi) oddih ter organizacijo prireditev na prostem, pod mostoma parkirišča

7 - BIVŠI DOM JLA S PARKOVNO POVRŠINO: dejavnosti kulturnega, izobraževalnega, delno gostinskega in rekreacijskega značaja

IV

1. Območje predvidenega zazidalnega načrta na Roški cesti v Novem mestu, za katero je bila sprejeta programska zasnova, se izbriše v kartografskem delu, in sicer na listih Namenska raba prostora v območjih razvojnih središč in Načini urejanja razvojnih središč, oba M 1:10000 z zap. št. 130 a in 142 a ter v kartografski dokumentaciji na listu št. Novo mesto - 36.

2. Območje ureditvenega načrta Novi trg v Novem mestu se vpiše v kartografski del, in sicer na listu Namenska raba prostora v območjih razvojnih središč in Načini urejanja razvojnih središč v M 1:10000, list z zap. št. 130a in 142a ter v kartografski dokumentaciji na listu št. Novo mesto - 36.

Št. 30-01/86-93

Novo mesto, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Novo mesto
Franci Koncilijski l. r.

1366.

Na podlagi 8. člena Odloka o sestavi in pristojnostih zborov Skupščine občine Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list št. 21/89 in 6/90) in 39. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/86 in Ur. l. RS, št. 16/90) je Skupščina občine Novo mesto na seji zborov dne 10. 6. 1993 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in submestna središča

1. člen

Naziv odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in submestna središča (Ur. l. RS, št. 7/92; v nadaljnjem besedilu: odlok) se spremeni, tako da glasi: "Odlok o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in predmestna središča.

2. člen

V 46. členu odloka se v točki 5.20 Posebna merila in pogoji za urejanje ureditvenih območij pogoji urejanja za UO "V/F3" - Ljubljanska cesta in "V/N5" - Mala Bučna vas v celoti nadomestijo z naslednjim besedilom:

"V/F3" - Ljubljanska cesta

1 - NAMEN UO: sekundarne, terciarne, kvartarne dejavnosti s spremljajočimi upravnimi in drugimi programi
2 - PREDPIŠAN TIP GE: Vzdolžna GE II ali Gospodarska GE

3 - PREDPIŠAN TIP GLAVNE STAVBE: poslovna mestna stavba I. visoka P + 2 (ob Ljubljanski cesti); ob drugih javnih prostorih P+1, izjemoma tudi P+2. Ob

povezovalni cesti med Ljubljansko cesto in cesto Danila Bučarja je v primeru združevanja UO ob njej lahko glavna stavba dolga največ 2/3 celotne dolžine ceste.

4 - POMOŽNE STAVBE so lahko le pritlične

5 - DODATNI POGOJI:

5.1 - Dovoljeni so le posegi, ki vključujejo takšno združevanje UO, da GE meji na Ljubljansko cesto

5.2 - Najpomembnejši javni prostor je Ljubljanska cesta, pomemben cesta Danila Bučarja in lokalno pomemben povezovalna cesta med njima. Drugi javni prostori, razen dostopne poti do domačije Bojanc, se pri združevanju ureditvenih območij (UO) v gradbene enote (GE) ukinejo.

"V/N5" - Mala Bučna vas

1 - NAMEN UO: spreminjanje namembnosti, ki bi pomenilo povečanje stroškov rušenja, ni dovoljeno

2 - OSNOVNI POGOJ: ohranitev kar največ možnosti za radikalno preureditev gradbene enote v okviru PIN

3 - DRUGE OMEJITVE POSEGOV: spremembe namembnosti zemljišč, gradnje novih in dozidave obstoječih niso dovoljene

4 - V primeru združevanja gradbenih enot UO "V/N5" in UO "V/F3" v eno gradbeno enoto so dovoljeni posegi po zgornjih, dopolnjenih prostorsko ureditvenih pogojih za ureditveno območje "V/F3" - Ljubljanska cesta.

3. člen

"V 11. členu odloka se za 1. odstavkom doda nov odstavek, ki glasi:

"Lokacijska dokumentacija in izvedbeni projekti za zgradbe "Policije" v ureditvenem območju "V/F3" - Ljubljanska cesta morajo biti izdelani na podlagi izbrane idejne rešitve, ki jo pridobi investitor na podlagi javnega razpisa."

Drugi odstavek 11. člena se dopolni, tako da se za besedami: "strokovna izhodišča natečaja" doda: "ter javnega razpisa..."

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik
Skupščine občine
Novo mesto
Franci Koncilijski l. r.

1367.

Na podlagi 8. člena Odloka o sestavi in pristojnostih zborov Skupščine občine Novo mesto (SDL, št. 21/89 in 6/90), 8. člena Zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Ur. l. SRS, št. 5/80, 42/86 in 5/90) je Skupščina občine Novo mesto na sejah zborov dne 10. 6. 1993 sprejela

ODLOK o ulicah v Novem mestu

1. člen

S tem odlokom se v naselju Novo mesto poimenujejo vpadnice, mostovi, povezovalne ceste, parki, trgi ter soseske z ulicami.

2. člen

A: VPADNICE

1. Belokranjska cesta

2. Šentjernejska cesta
3. Šmarješka cesta
4. Ljubljanska cesta
5. Mirnopoška cesta
6. Straška cesta
7. Topliška cesta

B: POVEZOVALNE CESTE

1. Kandijska cesta
2. Vzhodna cesta
3. Seidlova cesta
4. Severna cesta

C: MOSTOVI

1. Železniški most
2. Šmihelski most
3. Kandijski most
4. Ragovski most
5. Ločenski most

D: PARKI

1. Ragov log
2. Portoval
3. Marof

E: ULICE IN TRGI**Soseska: CENTER**

1. Breg
2. Rozmanova ulica
3. Cvelbarjeva ulica
4. Sokolska ulica
5. Defranceschijeva ulica
6. Detelova ulica
7. Dilančeva ulica
8. Germova ulica
9. Kapiteljska ulica
10. Jenkova ulica
11. Jerebova ulica
12. Kastelčeva ulica
13. Prešernov trg
14. Muzejska ulica
15. Na Loko
16. Na žago
17. Novi trg
18. Pugljeva ulica
19. Frančiškanski trg
20. Streliška ulica
21. Strojarska pot
22. Vrhovčeva ulica
23. Župančičevo sprehajališče
24. Ulica talcev
25. Glavni trg
26. Šolska ulica
27. Kettejev drevored
28. Hladnikova ulica
29. Čitalniška ulica
30. Strma pot
31. Linhartova ulica
32. Trubarjeva ulica
33. Mej vrti
34. Kosova ulica
35. Florjanov trg
36. Kratka ulica
37. Dalmatinova ulica
38. K sodišču

Soseska: MESTNE NJIVE

1. Cankarjeva ulica
2. Koštialova ulica
3. Lamutova ulica

4. Mestne njive
5. Prisojna pot

Soseska: LOČNA - MAČKOVEC

1. Ločna
2. Gregoričeva ulica
3. Mačkovec
4. Stražna
5. Pod Trško goro
6. Mlinarska pot

Soseska: BUČNA VAS

1. Dolenje Kamence
2. Tržiška ulica
3. Turkova ulica
4. Markljeva ulica
5. Župnca
6. Muhaber
7. Zobčeva ulica
8. Brezje
9. Žabjak
10. Potočna vas
11. Vodnikova ulica
12. Brinje

Soseska: BRŠLJIN

1. Bršljin
2. Medičeva ulica
3. Povhova ulica
4. Cegelnica
5. Lastovče
6. Vavpotičeva ulica
7. Zwittrova ulica
8. Kočvarjeva ulica
9. Kolodvorska ulica
10. Livada
11. Klemenčičeva ulica
12. Ulica Danila Bučarja
13. Ulica Stare pravde
14. V Brezov log
15. Vandotova ulica
16. Foersterjeva ulica
17. Velika Bučna vas
18. Cesta brigad
19. Groblje
20. Žlebej

Soseska: DRSKA - BROD

1. Brod
2. Šalijska ulica
3. Cesarjeva ulica
4. Drska
5. Irča vas
6. Šegova ulica
7. Westrova ulica
8. Volčičeva ulica
9. Ulica Slavka Gruma

Soseska: ŠMIHEL

1. Košenice
2. Aškerčeva ulica
3. Vorančeva ulica
4. Nahtigalova ulica
5. Škrabčeva ulica
6. K Roku
7. Krallova ulica
8. Kochova ulica
9. Ob Težki vodi
10. Šukljetova ulica
11. Bajčeva ulica

12. Vidmarjeva ulica
13. Finžgarjeva ulica
14. Šmihel
15. Regrča vas
16. Krajčeva ulica

Soseska: GOTNA VAS

1. Gotna vas
2. Jedinščica
3. Ob Potoku
4. Ulica Ivana Roba

Soseska: ŽABJA VAS

1. Žabja vas
2. Dreččetova pot
3. Avšičeva ulica
4. Na Tratah
5. Na Lazu
6. Lobetova ulica
7. Pot na Gorjance
8. Ogančevje
9. Knafelčeva ulica

Soseska: KANDIJA

1. Adamičeva ulica
2. Gubčeva ulica
3. Mušičeva ulica
4. Smrečnikova ulica
5. Školova ulica
6. Nad mlini
7. Paderšičeva ulica
8. Resslerova ulica
9. Skalickega ulica
10. Trdinova ulica
11. Valantičevo
12. Ulica Mirana Jarca
13. Lebanova ulica
14. Ulica Marjana Kozine
15. Tavčarjeva ulica
16. Stritarjeva ulica
17. Levstikova ulica
18. Jurčičeva ulica
19. Ulica Ilke Vaštetove
20. Ulica Milana Majcna
21. Slančeva ulica
22. Maistrova ulica
23. Jakčeva ulica
24. Ragovska ulica
25. V Ragov log
26. Šmihelska cesta
27. Ragovo

Soseska: CIKAVA

1. Velika Cikava
2. Krka
3. Cerovci
4. Podbevškova ulica
5. Savinškova ulica

3. člen

Meje območij naselij in statističnih okolišev so prikazane v kartografskih prikazih ROTE v merilu 1 : 5000, območja ulic pa v kartografskih prikazih EHIŠ v merilu 1 : 5000, v katerih je prikazano tudi oštevilčenje stavb znotraj naselij oziroma ulic. Kartografski prikazi ROTE in EHIŠ ter obrazložitve imen so sestavni del tega odloka in se hranijo pri Geodetski upravi Novo mesto, kjer so na vpogled zainteresiranim uporabnikom in občanom.

4. člen

Vsi državni organi, ki vodijo uradne evidence, so takoj po izvedbi sprememb v registrih dolžni po uradni dolžnosti uskladiti svoje evidence s tem odlokom.

5. člen

Geodetska uprava Novo mesto mora izvesti vse predlagane spremembe v roku do dveh let.

6. člen

Stroški za označevanje naselij, ulic in za zamenjavo tablic s hišnimi številkami bremenijo proračun občine.

Občani so oproščeni taks pri zamenjavi osebnih izkaznic, če je le-ta posledica tega odloka.

7. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o preimenovanju trgov in ulic v mestu Novo mesto (Vestnik, št. 2/56 in 12/61, SDL, št. 20/70, 5/72, 29/75, 14/80, Ur. l. SRS, št. 19/79, SDL, št. 16/86 in Ur. l. RS, št. 28/92).

Št. 061-4/93

Novo mesto, dne 10. junija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Novo mesto
Franci Koncilijski l. r.

POSTOJNA**1368.**

Na podlagi 46. člena Statuta občine Postojna (Ur. l. RS, št. 21/91) na predlog Sekretariata za varstvo okolja in urejanje prostora je Izvršni svet Skupščine občine Postojna na 104. seji dne 27. 5. 1993 sprejel

S K L E P

o povprečni gradbeni ceni stanovanj in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč na območju občine Postojna

1. člen

Povprečna gradbena cena za m² stanovanjske površine v družbeni gradnji na dan 31. 12. 1992 za območje občine Postojna znaša 61.000 SIT.

2. člen

Cena stavbnega zemljišča (korist) se določi za posamezna naselja v občini Postojna v odstotku od povprečne gradbene cene, ki znaša:

1. 1,2 % za mesto Postojna z Zalogom in Velikim Otokom ter Pivko s Petlinjem;

2. 1 % za naselja: Belsko, Dolnja Košana, Hrašče, Hruševje, Kal, Koče, Matenja vas, Neverke, Prestranek, Planina, Rakitnik, Razdrto, Selce, Slavina, Slavinje, Stara vas, Zagorje, Zagon;

3. 0,9 % za naselja: Bukovje, Dolane, Gornja Košana, Hrenovice, Klenik, Landol, Mali Otok, Nova Sušica,

Orehok, Slovenska vas, Stara Sušica, Studenec, Studeno, Strane, Šmihel, Trnje, Veliko Ubelsko;

4. 0,8 % za naselja: Buje, Brezje, Čepno, Drskovče, Gorenje, Goriče, Gradec, Grobišče, Jurišče, Liplje, Mala Pristava, Mala Brda, Malo Ubelsko, Nadežje selo, Narin, Parje, Palčje, Predjama, Rakulik, Raubarkomanda, Sa-jevče, Strmica, Suhorje, Tabor, Velika Pristava, Velika Brda, Volče, Zeje.

3. člen

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč na III. stopnjo opremljenosti in gostoto naseljenosti 100 do 200 prebivalcev na ha znašajo na dan 31. 12. 1992 7.900 SIT/m².

– stroški za naprave individualne komunalne rabe za m² koristne stanovanjske površine 3.400 SIT,
– stroški za naprave kolektivne komunalne rabe za m² koristne stanovanjske površine 4.500 SIT.

4. člen

Cene določene v 1., 2. in 3. členu tega sklepa se mesečno valorizirajo z uporabo indeksa rasti cen industrijskih izdelkov pri proizvajalcih Republike Slovenije – panoga proizvodnja gradbenega materiala, ki ga vsak mesec objavlja Zavod Republike Slovenije za statistiko.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati osmi dan po njegovi objavi.

Št. 46-3/81-7

Postojna, dne 27. maja 1993.

Bogdan Biščak, dipl. jur. l. r.
Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Postojna

SLOVENJ GRADEC

1369.

Na podlagi 177. in 241. člena Statuta občine Slovenj Gradec ter 21. člena Odloka o ureditvi cestnega prometa v občini Slovenj Gradec (Ur. l. RS, št. 9/93) je Izvršni svet Skupščine občine Slovenj Gradec na 68. seji dne 2. junija 1993, sprejel naslednji

SKLEP

1. člen

Trgovci, gostinci in drugi uporabniki poslovnih prostorov v ožjem mestnem jedru mesta Slovenj Gradec, lahko opravljajo dovoz in odvoz blaga v času od 5. do 9. ure.

2. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 343-14/92

Slovenj Gradec, dne 8. junija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Slovenj Gradec
Janez Komljanec l. r.

SLOVENSKE KONJICE

1370.

Na podlagi 11. člena Odloka o javnem redu in miru v občini Slovenske Konjice (Ur. l. SRS, št. 34/87) in v zvezi z 10. členom Pravilnika o pogojih in načinu preskrbe s pitno vodo na območju občine Slovenske Konjice (Ur. l. SRS, št. 8/80) je Izvršni svet na seji dne 7. junija 1993 sprejel naslednjo

ODREDBO

o omejitvi porabe pitne vode

1

Prepovedano je zalivati vrtove, prati avtomobile in na drug način trošiti pitno vodo iz vodovodnih omrežij. Odvzem vode iz hidrantov je možen le z dovoljenjem upravljalca.

2

Pristojne inšpekcijske službe so dolžne nadzirati izvajanje odredbe.

3

Kršitelji odredbe se kaznujejo takoj na kraju z denarno kaznijo 2.250 SIT.

4

Odredba velja do preklica.

Št. 355-1/93-1

Slovenske Konjice, dne 7. junija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Rudi Petan, dipl. inž. l. r.

1371.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. RS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in 26/90) in 184. člena statuta Skupščine občine Slovenske Konjice (Ur. l. RS, št. 23/82) je Izvršni svet Skupščine občine Slovenske Konjice na svoji seji dne 17. maja in 7. junija 1993 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutkov odloka o spremembah in dopolnitvah ZN na Novi Dobrovi v Zrečah

1

Javno razgrnejo osnutki odlokov o spremembah in dopolnitvah ZN na Novi Dobrovi v Zrečah, in sicer:

– Zazidalni načrt turistično rekreacijskega območja s parkovno ureditvijo in dopolnitvijo obstoječega programa centra Zreče (Ur. l. SRS, št. 30/87)
– Zazidalni načrt družbeno usmerjene blokovne gradnje Nova Dobrava Zreče (Ur. l. RS, št. 6/90 in 25/91)
– Zazidalni načrt Nova Dobrava in zazidalni načrt center Zreče (Ur. l. SRS, št. 23/83).

2

Odloki bodo na vpogled v prostorih občine Slovenske Konjice, Stari trg 29, soba št. 35 in v prostorih KS Zreče.

Javna razgrnitev osnutkov odlokov bo trajala 30 dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

O pričetku in trajanju javne razgrnitve bodo občani na primeren način obveščeni.

3

Pripombe in predloge na javno razgrnjene osnutke lahko dajo vsi zainteresirani. Pripombe se vpišejo v knjigo pripomb, oziroma se pisмено posredujejo upravnemu organu za varstvo okolja in urejanje prostora občine Slovenske Konjice.

4

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-11/93-8

Slovenske Konjice, dne 7. junija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Rudi Petan, dipl. inž. l. r.

1372.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. RS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 26/86 in 26/90) in 184. člena statuta Skupščine občine Slovenske Konjice (Ur. l. RS, št. 23/82) je Izvršni svet Skupščine občine Slovenske Konjice na svoji seji dne 7. junija 1993 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka prostorskih ureditvenih pogojev za ureditveno območje Draža vas

1

Javno se razgrne osnutek prostorskih ureditvenih pogojev za ureditveno območje Draža vas (številka projekta 1141/93-PUP).

2

Dokument bo na vpogled v prostorih občine Slovenske Konjice, Stari trg 29, soba št. 35 in v prostorih KS Draža vas.

Javna razgrnitev osnutka odloka bo trajala 30 dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

O pričetku in trajanju javne razgrnitve bodo občani na primeren način obveščeni.

3

Pripombe in predloge na javno razgrnjen osnutek lahko dajo vsi zainteresirani. Pripombe se vpišejo v knjigo pripomb, oziroma se pisмено posredujejo upravnemu organu za varstvo okolja in urejanje prostora občine Slovenske Konjice.

4

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-5/93-8

Slovenske Konjice, dne 7. junija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Rudi Petan, dipl. inž. l. r.

1373.

Skupščina občine Slovenske Konjice je na podlagi 12. člena Zakona o cestah (Ur. l. SRS, št. 2/82), Zakona o razlastitvi in prisilnem prenosu nepremičnin v družbeni lasti (Ur. l. SRS, št. 50/80), zazidalnega načrta industrijske cone Slovenske Konjice (Ur. l. SRS, št. 15/73), Odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Industrijske cone Slovenske Konjice (Ur. l. SRS, št. 41/86), in zazidalnega načrta osrednjega dela mesta Slovenske Konjice (Ur. l. SRS, št. 40/85) sprejela

S K L E P

o ukinitvi dosedanjega in ustanovitvi novega javnega dobra – ceste v splošni rabi

1. člen

S tem sklepom se ukine status zemljišča javna last – ceste v splošni rabi, parcela št. 1346/2 v izmeri 2393 m², parcela št. 175/4 v izmeri 414 m² in parcela št. 944/8 v izmeri 190 m², katere vse so vpisane v seznam X-SX k. o. Konjice in se prenesejo v uporabo občine Slovenske Konjice.

2. člen

Hkrati pa se s tem sklepom ustanovi javno dobro – cesta parcele št. 215/33 v izmeri 890 m² in parcele št. 215/34 v izmeri 1543 m², kateri sta vpisani pri vl. št. 956 k. o. Konjice in parcele št. 1626, neplodno v izmeri 404 m², ki je vpisana pri vl. št. 640 k. o. Konjice, na katerih je Konus dejanski in zemljiškoknjižni imetnik pravice uporabe.

Geodetska uprava Slovenske Konjice je omenjene ceste na novo odmerila in je v tej zadevi bil izdelan delilni načrt in neznani list GU Slovenske Konjice št. LD 15 in 16 z dne 20. 9. 1991, kateri je bil podlaga za predlagane spremembe.

3. člen

Pristojno Temeljno sodišče v Celju – enota v Slovenskih Konjicah, po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo družbeno lastnino na zemljišču, ki je navedeno v 1. členu tega sklepa, kot javno dobro v splošni rabi – cesta, pa knjiži zemljišče, ki je navedeno v 2. členu tega sklepa.

4. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 465-44/91-8/5

Slovenske Konjice, dne 4. junija 1993.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Jože Baraga l. r.

TRŽIČ

1374.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur. l. RS, št. 26/90) in 178. člena Statuta občine Tržič (UVG, št. 17/83, 22/85 in 9/88) je Izvršni svet SO Tržič na 65. seji dne 1. 6. 1993 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka Odloka o dopolnitvi Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območja izven ureditvenih območij naselij

I

Javno se razgrne osnutek Odloka o dopolnitvi Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje izven ureditvenih območij naselij, ki ga je izdelal Oddelek za prostor in okolje v maju 1993.

II

Osnutek odloka se javno razgrne v prostorih občine Tržič, Oddelka za prostor in okolje, Trg svobode 18, Tržič. Javna razgrnitev poteka 30 dni od objave sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

III

V času javne razgrnitve Oddelek za prostor in okolje občine Tržič organizira javno obravnavo osnutka odloka. O kraju in času javne obravnave bodo občani na primeren način obveščeni.

IV

Občani, podjetja in skupnosti lahko v času javne razgrnitve posredujejo pisne pripombe in predloge k osnutku odloka na Oddelek za prostor in okolje občine Tržič ali le-te vpišejo v knjigo pripomb in predlogov, ki bo pripravljena na mestu javne razgrnitve osnutka odloka.

V

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na oglasnih deskah občine Tržič.

Št. 352-05/93-3

Tržič, dne 1. junija 1993.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Tržič
Francišek Meglič, dipl. ek. l. r.

VSEBINA

Stran

DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE

1349. Zakon o evidencah s področja javne varnosti	1739
1350. Zakon o gospodarskih javnih službah	1741
1351. Zakon o varstvu okolja	1750
1352. Zakon o revidiranju	1769
1353. Zakon o ustanovitvi Višje zdravstvene šole v Mariboru	1773
1354. Zakon o ustanovitvi Visoke šole za zdravstvo v Ljubljani	1774
1355. Zakon o spremembi Zakona o ustanovitvi Visoke pravne šole v Mariboru	1775

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI
IN ZAVODI

1356. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja	1775
1357. Pravilnik o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe za pridobitev stanovanjske pravice	1776
1358. Navodilo o tem, kaj se šteje za dokumentacijo za prenos kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije oziroma na občine	1776
1359. Zneski povračil, nadomestil in drugih prejemkov za zaposlene v republiških državnih organih	1777

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

1360. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu dne 6. 6. 1993 za uvedbo samopriskevka na območju Krajevne skupnosti Kamniška Bistrica	1778
1361. Odlok o proračunu občine Krško za leto 1993	1778
1362. Sklep o javni razgrnitvi osnutka ureditvenega načrta Gabrovka (Litija)	1780
1363. Pravilnik o ravnanju z odpadki in načinu oblikovanja cen na območju občine Litija	1780
1364. Pravilnik za uveljavljanje finančnih intervencij za pospeševanje kmetijstva v občini Ljubljana Šiška	1782
1365. Spremembe in dopolnitve družbenega plana občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990	1785
1366. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in submestna središča	1789
1367. Odlok o ulicah v Novem mestu	1789
1368. Sklep o povprečni gradbeni ceni stanovanj in povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč na območju občine Postojna	1791
1369. Sklep o času dovoljenega dovoza in odvoza blaga v ožjem mestnem jedru (Slovenj Gradec)	1792
1370. Odredba o omejitvi porabe pitne vode (Slovenske Konjice)	1792

	Stran		Stran
1371. Sklep o javni razgrnitvi osnutkov odloka o spremembah in dopolnitvah ZN na Novi Dobovi v Zrečah	1792	1373. Sklep o ukinitvi dosedanjega in ustanovitvi novega javnega dobra – ceste v splošni rabi	1793
1372. Sklep o javni razgrnitvi osnutka prostorskih ureditvenih pogojev za ureditveno območje Draža vas	1793	1374. Sklep o javni razgrnitvi osnutka Odloka o dopolnitvi Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območja izven ureditvenih območij naselij (Tržič)	1794

LEX SLOVENICA

ELEKTRONSKO PUBLICIRANJE ZAKONOV IN DRUGIH PREDPISOV

Po večmesečnih prizadevanjih smo založili in izdali v sodelovanju z družbo Vizualni komunikacijski sistemi VCS, Ljubljana, prve zbirke – diskete, na katerih boste našli

- zunanjetrgovinske predpise
- devizne predpise
- carinske predpise.

Z izdajo teh in še vrsto drugih predpisov v obliki podatkovnih baz želimo zadovoljiti najbolj zahtevne uporabnike informacij slovenske zakonodaje: LEX Slovenica omogoča statistično obdelavo podatkov ter zahtevne tekstovne in vsebinske poizvedbe.

Razvili smo lastna programska orodja, s katerimi smo LEX Slovenica poenostavili in vlogo elektronske knjige približali klasični knjigi. Večplastnost dojetja klasične knjige (prostorsko, grafično, s pomočjo kazala, seznama pomembnih izrazov itd.) smo pri elektronski inačici dosegli z združitvijo grafičnega MS Microsoft Windows okolja, HyperText-a in LexBase podatkovne baze.

MS Windows okolje smo izbrali zaradi obetajočih Windows NT, ki naj bi končno tudi na osebnih PC računalnikih omogočili razmah tistih poslovnih aplikacij, katerih glavni cilj je aktualna informacija. Prednost MS Windows okolja pred DOS je v popularnosti oziroma v bogatem izboru kvalitetne programske opreme, večje predstavljivosti dela in prilagoditvah za različna jezikovna področja.

Diskete bomo občasno (dvo- ali trimesečno) dopolnjevali z novimi oziroma spremenjenimi predpisi, ki jih bodo prejeli vsi naši naročniki. Pri naročilu navedite, katero obliko želite prejeti – DOS ali MS Windows.

Zagotovljena je strokovna pomoč pri instalaciji programskega paketa za ustrezno plačilo oziroma povrnitev stroškov (061-191-535)

Cena prvega paketa: 150 DEM
(računano po srednjem tečaju Banke Slovenije)

(10175)

STATISTIČNI LETOPIS REPUBLIKE SLOVENIJE

Statistični letopis Republike Slovenije je osrednja in najpopolnejša redna publikacija, ki jo izdaja Zavod Republike Slovenije za statistiko. Predstavlja največjo zbirko statističnih podatkov, ki so osnova za delo, odločanje in razvoj na vseh področjih družbenega življenja. Predvsem pa je namenjena najširšemu krogu uporabnikov.

Poleg podatkov Zavoda Republike Slovenije za statistiko so v letopisu objavljeni tudi podatki drugih organov in organizacij, pooblaščenih za zbiranje statističnih podatkov: Službe družbenega knjigovodstva, Ministrstva za pravosodje in upravo, Ministrstva za notranje zadeve, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Univerzitetnega zavoda za zdravstveno in socialno varstvo ter Republiškega zavoda za zaposlovanje.

V Statističnem letopisu so zbrani rezultati rednih in občasnih statističnih raziskovanj in osnovni pregledi družbenoekonomskih gibanj v zadnjih letih. Zajeta so vsa področja statistike; pri vsakem področju so uvodna metodološka pojasnila, sledi tabelarni del, ki je dopolnjen z grafičnimi prikazi.

Podatki so urejeni po treh osnovnih načelih: po stvarnem, časovnem in krajevnem načelu.

Po stvarnem načelu so podatki v poglavjih prikazani po posameznih področjih (Ozemlje in podnebje, Družbena in politična ureditev, Prebivalstvo, Obrt, Zaposlenost, Trgovina, Kmetijstvo, Gozdarstvo, Industrija in rudarstvo, Cene, Investicije, Turizem, Gostinstvo ...).

Po časovnem načelu so podatki v posameznih poglavjih prikazani v letnih in večletnih serijah, kar omogoča širši pregled določenega pojava.

Podatki pa so urejeni tudi po **krajevnem načelu**: v prvem delu so prikazani podatki za Republiko Slovenijo po vsebinsko zaokroženih področjih, sledijo podatki za nekaj večjih mestnih naselij, občine, republike nekdanje Jugoslavije, pa je dodan tudi mednarodni pregled.

V letopisu objavljamo tudi bibliografijo naših publikacij za zadnje leto.

Cena 3.000 SIT

(10191)

Naročila sprejema: ČZ URADNI LIST REPUBLIKE SLOVENIJE
61000 LJUBLJANA, Slovenska 9
tel. 150-294, fax 224-337

N A J N O V E J Š E**Dr. Bogomir Sajovic: OSNOVE CIVILNEGA PRAVA -
STVARNO PRAVO II (1993)**

Ob izdaji prvega dela, ki smo ga izdali v letu 1992, smo napovedali tudi drugi del, ki je v celoti posvečen zelo pomembnemu poglavju stvarnega prava: **knjižni zastavni pravici**. Avtor je to delo razdelil na 10 podpoglavij, v katerih se je najprej lotil temeljnih osnov in vrst knjižne zastavne pravice ter njene namere, nato poda osnovne značilnosti posameznih vrst in preide na predmet hipoteke, razpolaganja z njo in na vrste hipotek. Posebno poglavje je posvetil v naši praksi malo značnemu zemljiškemu dolgu, v dodatku pa je še podpoglavje o razvojnosti zastavne pravice.

V zadnjih nekaj podpoglavjih avtor obravnava še druge pravice na nepremičninah (užitek, služnosti, omejevanje osebne služnosti, pravica stanovanja, realno breme, predkupna pravica) in končno še na splošno o varovanju stvarnih pravic. V zadnjem podpoglavju pa je avtor analiziral še pojmovno-sistemske premike na področjih, ki so v knjigi obravnavana.

To je nedvomno eno izmed temeljnih pravnih del, ki ga bo treba upoštevati pri oblikovanju bodočega slovenskega pravnega sistema.

Cena: 1.100 SIT

(10179)

**Dr. Bogomir Sajovic: OSNOVE CIVILNEGA PRAVA -
STVARNO PRAVO I (1992)**

To je temeljno delo o lastninskih razmerjih oziroma lastninski pravici, ki smo ga že dolgo pričakovali. To je prvi del stvarnega prava, ki obsega najprej splošne nauke o lastninskih in stvarnopravnih razmerjih (temeljne opredelitve in nekatere značilnosti stvarnopravnih razmerij, prenosni posli, učinki narave lastninske pravice, posest, splošno o pojavnostih lastninske pravice), v drugem poglavju pa obširno razpravlja o pridobitvi in izgubi lastninske pravice (pridobitev od lastnika, o izročitvi in načinih pridobitve). Tretji del je posvečen pravicam na premičninah in pravicah (zastavna pravica na stvareh in na pravicah) in zadnji, četrti del, pa lastninski pravici na nepremičninah (lastninska pravica na zemljišču, poočitev lastninske pravice na nepremičninah - zemljiška knjiga, pravno-poslovni temelji vpisov, vknjižbe in predznambe ter o varstvu dobre vere pri nepremičninskih poslih).

Iz vsebinske zasnove lahko ugotovimo, da je prvo tovrstno delo, v katerem avtor opredeljuje stvarnopravna lastninskopravna razmerja, ki se oblikujejo po transformacijah družbene lastnine.

Cena: 850 SIT

(10141)

Naročila sprejema: ČZ URADNI LIST REPUBLIKE SLOVENIJE
61000 LJUBLJANA, Slovenska 9,
tel. 150-294, fax: 224-337

Izšla je zbirka

GESETZ ÜBER DIE EIGENTUMSUMWANDLUNG DER UNTERNEHMEN

z uvodnimi pojasnili dr. Marijana Kocbeka in Bojana Pečenka (1993)

To je v bistvu prevod zbirke »ZAKON O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU
PODJETIJ«, z uvodnimi pojasnili dr. Marijana Kocbeka in Bojana Pečenka, in v
prevodu dr. Johanna Tischlerja, odvetnika iz Celovca.

Ta zbirka pa je vsebinsko še razširjena z zakoni, ki so bili objavljeni pred kratkim:

Zakon o skladu Republike Slovenije za razvoj

Zakon o Agenciji Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo

Zakon o Slovenskem odškodninskem skladu.

Cena 1.700 SIT

(10176)

V sredo, 16. junija 1993 bomo pričeli pošiljati vsem naročnikom zbirke

ZAKON O GOSPODARSKIH DRUŽBAH z uvodnimi pojasnili dr. Kreša Puhariča in dr. Marijana Kocbeka in obširnimi stvarnim kazalom

Avtorja sta v uvodnih pojasnilih podala osnovne značilnosti o posameznih pravnih
institutih, ki jih vsebuje novi zakon o gospodarskih družbah. Iz uvodnih pojasnil boste
prejeli prvo informacijo, ki bo povsem zadostovala za prve tri korake pri uresničevanju
posameznih določb v neposredni praksi, zlasti pa v postopkih preoblikovanja podjetij,
ki se z uveljavitvijo tega zakona tudi dejansko pričinja.

Obširno stvarno kazalo pa bo omogočalo praktično uporabo zakona.

Cena:	broširano	1100 SIT	(10190)
	trdo vezano	1300 SIT	(10193)

Sočasno opozarjamo, da že pripravljamo tudi objavo ZAKONA O GOSPODARSKIH
DRUŽBAH z uvodnimi pojasnili dr. Kreša Puhariča in dr. Marijana Kocbeka
v nemščini (v tisku). (10195)

Naročila sprejema

ČZ URADNI LIST REPUBLIKE SLOVENIJE
61000 LJUBLJANA, Slovenska 9
p. p. 379/VII, fax: 224-337

Zbirko tudi lahko kupite v prodajnem oddelku vsak dan od 7.30 do 12.30, ob sredah
pa tudi od 15. do 17. ure.